

Etupyörä

*Jääkäriprikaatin
joukko-osastolehti 1/2016*

Etupyörä 1/2016

Pääkirjoitus	4
Jääkäriprikaatin komentajan tervehdys	5
Apulaiskomentajan palsta	6
Poliisi ja puolustusvoimat - veljekset kuin ilvekset	8
Etupyörä 90 vuotta	10
Lapin jääkäripataljoona 95 vuotta	16
Rovaniemen ilmatorjuntapatteriston kuulumisia	20
Henkilöstössä tapahtuu	22
Palkittuja varusmiehiä	24

Vierailuja ja tapahtumia:

Vierailuja ja tapahtumia	27
--------------------------------	----

Liikunta ja urheilu:

Liikuntakooste	34
----------------------	----

Koulutus:

Arktisen koulutuksen niksipalsta	36
Alueellinen taisteluharjoitus NAARMA15.....	37
Lapin jääkäripataljoonan joukkueammunnat	40
Perusyksikköesittelyssä Esikuntakomppania	42

Maanpuolustustyö:

Rosvopaistitapahtuma	44
MILjazz Rovaniemellä	46
Sodankylän Sotilaskotiyhdistys ry	48
Rovaniemen Sotilaskotiyhdistys ry	50
Veteraaniesittelyssä Toivo Kangas	52
Jääkäriprikaatin Kilta ry	53
Lapin Ilmatorjuntakilta ry	54
Pohjan Jääkärikilta ry	56
Jääkäritoimikunta	58

Aliupseerikurssit 2/15

Sodankylä	60
Rovaniemi	74

Jääkäriprikaatin tapahtumakalenteri	82
---	----

Etupyörä 1/16 | Jääkäriprikaatin joukko-osastolehti

Toimituskunta:

Päätoimittaja, everstilutnantti Jari Osmonen
Toimitussihteeri Taina Pirinen
Hankintasihteeri Riitta Mikkola, taloudenhoitaja Leena Rautanen
Lapin jääkäripataljoonan edustaja, kapteeni Riku Illikainen
Rovaniemen ilmatorjuntapatteriston edustaja, kapteeni Sampo Keränen
Lapin aluetoimiston edustaja, majuri Harri Laiho
Lapin sotilassoittokunnan edustaja, yliluutnantti Pasi Väisänen

Yhteystiedot:

Jääkäriprikaati
Etupyörä
PL 5
99601 SODANKYLÄ
taina.pirinen@mil.fi
puh. 0299 452 111

Kansikuva:

Janne Iittiläinen

Valokuvat:

Jääkäriprikaatin arkisto
Puolustusvoimat
Erikseen kuvissa mainitut

ISSN 2343-3019 (painettu)
ISSN 2343-3027 (verkkojulkaisu)

Taitto:

Taina Pirinen

Paino:

Juvenes Print

Painosmäärä:
4000 kpl

Vakauttamaan toimintaa

Vuosi 2015 on kääntynyt, saapumiserä 116 on astunut palvelukseen ja kevättä kohti mennään vääjäämättä. Saapumiserällä Jääkäriprikaati toteuttaa palvelusaikajaksottelukoikeilun Lapin jääkäripataljoonassa. Kokeilussa noudatetaan 10 + 4 jaksottelua, jossa varusmies on keskimäärin 10 vuorokautta palveluksessa ja 4 vuorokautta lomalla. Palvelusaikajaksottelu tehostaa varusmieskoulutusta vähentämällä vajaita koulutuspäiviä ja mahdollistaa Sodankylässä palveleville varusmiehille pidemmän lepo- ja vapaa-ajan. Saapumiserän tavoitevahvuuden pienentyminen Sodankylässä 116 saapumiserästä alkaen aiheutti Lapin jääkäripataljoonan organisaation tarkentamisen. Kaksi perusyksikköä yhdistettiin ja Lapin jääkäripataljoona jatkaa toimintaansa viidellä perusyksiköllä. Rovaniemen ilmatorjuntapatteriston organisaatioon ei tarkennuksia tehty, se jatkaa kolmella perusyksiköllä.

Maavoimat suorittivat Jääkäriprikaatissa toiminnan tarkastuksen Maavoimien komentajan johtamana kaksipäiväisenä tapahtumana marraskuussa. Tarkastus toteutettiin avoimena keskustelevana tapahtumana sekä Rovaniemellä että Sodankylässä. Tarkastuskertomus julkaistiin juuri joulun alla ja kertomuksessa annetut kehittämismisveloitteet toteutetaan vuonna 2016.

Alueellinen taisteluharjoitus NAARMA15 järjestettiin 30.11. - 4.12.2015 Rovajärven alueella. Harjoituksen johti Jääkäriprikaatin komentaja eversti Antti Lehtisalo. Harjoituksen teemana oli nopea puolustukseen ryhtyminen, vastahyökkäys ja aktiivinen puolustustaistelu. Harjoitukseen osallistui noin 3500 sotilasta Jääkäriprikaatista, Kainuun prikaatista, Porin prikaatista sekä Lapin rajavartiostosta. Kansainvälistä väriä toi harjoitukseen osallistunut mekanisoitu jalkaväkijoukkue Norbottenin rykmentistä Bodenista Ruotsista. Ruotsalaisten osasto käsitti noin 60 ammatissotilasta ja 5 CV9040 rynnäköpanssarivaunua. Harjoitus toteutettiin onnistuneesti ja Maavoimien esikuntapäällikkö kenraalimajuri Jorma Ala-Sankila tarkasti harjoituksen.

Kansainvälinen toiminta vuonna 2016 tulee jatkumaan laajeneena. Osaamisen tulee Jääkärikanakaalla olla kunnossa. Koulutimme tammikuussa Yhdysvaltalaisia sotilaita talvisodankäynnin peruskursilla. Palaute kurssista oli jäl-

leen positiivinen. Kahdenvälinen yhteistyö Ruotsin kanssa aloitettiin viime vuonna siten, että mekanisoitu jalkaväkijoukkue Ruotsista osallistui Suomessa kahteen harjoitukseen ja meiltä varusmiesjoukkotuotannossa oleva panssarintorjuntaohjusjoukkue yhteen harjoitukseen Ruotsissa.

Arvoisat lukijat, kädessänne olevaan lehteen on koottu kirjoituksia ja kuvia Jääkäriprikaatin yhteistoimintakumppaneiden toiminnasta. Tässä Etupyörän numerossa saamme lukea muun muassa Lapin jääkäripataljoonan joukkueammunnoista sekä Rovaniemen ilmatorjuntapatteriston kuulumisia. Vieraskynässä Lapin poliisilaitoksen poliisipäällikkö Martti Kallio kertoo poliisin kuulumisia. Lisäksi saamme lukea kiltojen kuulumisia.

Toivotan Jääkäriprikaatille, sen killoille ja henkilöstölle antoisia lukuhetkiä joukko-osasto- ja kiltalehtemme ETUPYÖRÄ 1/2016 parissa.

Everstiluutnantti Jari Osmonen
Esikuntapäällikkö
Päätoimittaja

Lapin puolustajat!

Jääkäriprikaati on ottanut vastuun koko Lapin maakunnan puolustamisesta vuoden 2015 aikana. Prikaatin pääprosesseiksi on muotoutunut valmiuden rakentaminen, ylläpito ja käyttö sekä koulutus. Jääkäriprikaatista rakennetaan korkeassa valmiudessa olevaa joukko-osastoa, jolla on kyky vastata Maavoimien komentajan asettamiin valmiusvaatimuksiin. Maavoimien komentajan syksyllä johtamassa tarkastuksessa todettiin Jääkäriprikaati valmiudellisesti eteenpäin meneväksi, kehityshakuisesti ja monialaiseksi joukko-osastoksi. Olemme oikealla tiellä!

Jääkäriprikaati on onnistunut hyvin puolustusvoimauudistuksen jalkauttamisessa. Voimme olla tyytyväisiä mittavasta työstämme, jonka myötä prikaatimme uudelleenorganisointi sujui suunnitellusti ja onnistui asetettujen tavoitteiden mukaisesti. Uudistuksella varmistettiin koulutuksen korkea laatu ja nostettiin kouluttajahenkilöstön lukumäärä 2,5 kouluttajaan peruskoulutuskauden joukkuetta kohden. Yhtenä kokonaisuutena käytössä olevat henkilöstö ja joukot sekä alueet ja tilat mahdollistavat aiempaa joustavampia ja tehokkaampia toiminta- ja koulutusjärjestelyjä. Muutoksessa vahvistuneet erityispiirteemme ovat valtakunnallinen karkiosaaminen ilma-

torjuntakoulutuksessa ja arktisessa talvisodankäynnissä.

Uudistuneen Jääkäriprikaatin ensimmäisenä toimintavuonna olemme varmistaneet prikaatin tehtävien onnistumisen ja vakiinnuttaneet toimintakykymme kahdella paikkakunnalla, Sodankylässä ja Rovaniemellä.

Päätehtävämme on valmiuden rakentaminen ja ylläpito. Jääkäriprikaati vastaa puolustusvalmisteluista ja virka-avusta sekä viranomaistyöstä Lapin maakunnan alueella. Jääkäriprikaatilla on kyky ja edellytykset vastata täysimääräisesti edellä mainituista sotilaallisen maanpuolustuksen tehtävistä. Lisäksi tehtävämme on huolehtia, että sotilaallisen maanpuolustuksen tehtävät yhteensovitetaan viranomaisten ja muiden toimijoiden laajaan kokonaisturvallisuuden kenttään.

Asevelvollisten koulutus on toinen päätehtävämme. Kuluva vuonna Jääkäriprikaatin asevelvollisten koulutusvolyymi on nostettu joukkojen koulutuksellisen suorituskyvyn edellyttämälle tasolle. Varusmieskoulutuksessa tämä tarkoittaa 35 maastovuorokauden harjoitusjärjestelmää, joka huipentui joulukuussa jalkaväen ja ilmatorjunnan kovapanosammuntoihin sekä maavoimien joukko-osastojen yhteisiin taisteluharjoituksiin molemmilla saapumiserillä. Vas-

taavasti olemme harjoittaneet yli 1 500 reserviläistä sodan ajan tehtäviinsä. Reservin koulutuksella tuetaan ja ylläpidetään sotakelpoiset alueelliset joukot ja erilliset yksiköt. Olen varma, että innostava ja valmentava koulutusilmapiirimme on tarttunut lujasti asevelvollisiin ja mahdollistaa paitsi koulutustavoitteittemme saavuttamisen niin vaativan palveluksen täyden suorittamisen.

Vuosi 2016 on mielenkiintoisen haastava kaikille meille. Lapin jääkäripataljoonassa on pilottikokeilu palvelusaikajaksottelusta, jossa varusmies on noin 10 vuorokautta palveluksessa ja 4 päivää lomalla. Kokeilulla haetaan lisää motivaatiota palvelukseen, kun lomamatkoilla linja-autossa istumisen aika vähenee ja loma-aika pitenee. Kokeilulla haetaan myös lisää tehokkuutta koulutukseen ja ehkä myös kustannussäästöjä.

Taisteluosaston kertausharjoitus on tämän vuoden elokuussa. Harjoitus on maavoimien suurimpia harjoituksia. Yhdessä Kainuun prikaatin ja muiden joukkojen kanssa teemme siitä loistavan harjoituksen. Harjoitus on Jääkäriprikaatin vuoden 2016 pääkoulutustapahtuma.

Työilmapiirikyselyn mukaisesti vahvuusalue prikaatissa oli ME-henki. Olemme yksi joukko, arvostamme ja tuemme toisiamme. Teemme päämäärätietoista työtä!

Tien suunnassa eteenpäin!

Jääkäriprikaatin komentaja
Eversti Antti Lehtisalo

Poliisi ja puolustusvoimat - veljekset kuin ilvekset

Puolustusvoimien lakisäätien perustehtävä on Suomen sotilaallinen puolustaminen. Toinen tehtävä on muiden viranomaisten tukeminen, johon kuuluu mm. virka-apu yleisen järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi, terrorismirikosten estämiseksi ja keskeyttämiseksi sekä muuksi yhteiskunnan turvaamiseksi. Tässä tullaan lähelle poliisin lakisäätien perustehtävää eli voimassa olevan oikeus- ja yhteiskun-

tajjärjestyksen turvaamista, yleisen järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämistä ja rikostorjuntaa. Normaalioloissakin poliisilla on oikeus käyttää tehtävänsä myös aseellisia voimakeinoja muiden keinojen osoittaututtua riittämättömiksi, kunhan perusteet voimankäyttöön ovat laissa säädettyjä.

Vuonna 1981 tuli voimaan laki puolustusvoimain virka-avusta poliisille. Tällä lailla kumottiin yli sata vuotta vanha Keisarillinen Julistus

samasta asiasta. Uusittu laki velvoittaa puolustusvoimat antamaan poliisin pyynnöstä virka-apua henkilön etsimiseksi tai kiinni ottamiseksi, paikan tai alueen eristämiseksi tai tutkimiseksi, liikenteen ohjaamiseksi, henkilöiden tai omaisuuden tilapäiseksi suojaamiseksi, räjähteiden raivaamiseksi ja muuhun sellaiseen tehtävään, jonka suorittamiseksi tarvitaan puolustusvoimien erityishenkilöstöä tai -välineistöä. Virka-apua annetaan vain, milloin poliisin voimavarat ovat riittämättömät tehtävän suorittamiseen tai milloin siihen tarvitaan poliisilta puuttuvaa erityishenkilöstöä tai -välineistöä. Tätä lakia täydentää puolustusvoimain ja poliisin kesken tehty sopimus edellä luetellun virka-avun käytännön toteuttamisesta.

Poliisi on pyytänyt puolustusvoimien virka-apua eniten sotilasräjähteiden raivaamiseen ja kadonneen henkilön etsintään. Sotilasräjähteiden raivaaminen on erityistä ammattitaitoa vaativaa toimintaa, joten sen suorittaa palkattu sotilashenkilöstö. Jälkimmäisessä tehtävässä käytetään apuna varusmiehiä, koska tehtävään ei liity etsijän kannalta vaarallisia piirteitä. Varusmiesten käyttö on muutenkin rajattu vain aseettomiin ja vaarattomiin tehtäviin.

Järein virka-avun muoto on aseellinen virka-apu terrorismirikostilanteissa, joissa tarvitaan ns. henkilökohtaista aseistusta järeämpää sotilaskalustoa. Näitä tilanteita varten tarvitaan niin puolustusvoimilta kuin poliisiltakin erityiskoulutettua henkilöstöä.

Poliisi antaa virka-apua puolustusvoimille asevelvollisuusasioissa tarkistamalla kutsunanalaiisten ja tarvittaessa muidenkin asevelvollisten taustan omista tiedostoistaan. Tietojen massa-ajo poliisin rekistereistä puolustusvoimille on lain mukaan mahdollista. Poliisi toimittaa puolustusvoimain etsin-

täkuuluttamat kutsuntojen välttelijät ja sotilaskarkurit aluetoimistoon tai joukko-osastoonsa. Poliisi suorittaa pyynnöstä myös varusmiehiin kohdistettavia huume-estintöjä.

Lieviissä sotilasrikoksissa tutkinta suoritetaan useimmiten joukko-osastoissa ja niiden seurauksena määrätään usein kurinpitorangeistus. Vakavat rikokset ja onnettomuudet tutkii poliisi ja syyttäjäviranomaiset päättävät syytteen nostamisesta.

Jos valtakunta tai sen osa joudutaan julistamaan poikkeustilaan mistä tahansa syystä, joudutaan yhteiskunnan kaikki voimavarat kokoamaan tilanteen selvittelyyn. Tällöin korostuu poliisin ja puolustusvoimien yhteistyö voimakkaasti. Käytännössä kentällä tämä näkyy sotilaspoliisin ja siviilipoliisin yhteisinä operaatioina ja valvontatilanteina. Sotilaspoliisitehtäviin koulutettavien reserviläisten määrän kasvu on ollut oikean suuntainen

linjaus tulevaisuuden uusia uhkakuviavasten. Onneksi tätäkin yhteistoimintaa harjoitellaan Lapissa vuosittain poliisilaitoksen ja maakunnan joukko-osastojen kesken. Uusin virka-avun muoto toteutuu turvapaikanhakijoiden järjeste-

lykeskuksessa Torniossa, missä varusmiesosastot kantahenkilökunnan ohjauksessa ovat menestyksellään auttaneet poliisia turvapaikkatutkintaa avustavien tehtävien hoitamisessa.

Poliisipäällikkö Martti Kallio

Joukko-osastolehti Etupyörä juhlistaa 90-vuottaan jatkamalla joukko-osastoperinteiden vaalimista

Oman joukko-osastolehden aikaansaamisesta, nyt 95 vuotta täyttävässä Polkupyöräpataljoona 1:ssä (nykyisin Lapin jääkäripataljoona), oli puhetta syksyllä 1925. Tuolloin upseerioppilas Antero Rautavaara (1905 – 1986), myöhemmin opetusneuvos ja majuri evp, kirjoitti Reserviupseerikoulusta asiasta syksyllä 1925 pataljoonan sotilaspapille Juho Karhulle Terijoelle.

Ajatuksen lähtökohtana oli samalla RUK:n kurssilla palvelleen pioneerioppilaan Eero-Eetu Saarisen (1904 – 1986), myö-

hemmin eversti, kehuskelu koriaalaisten "Haku"-lehdellä. Näiltä taustoilta sisuuntuneena, esitti oppilas Antero Rautavaara oman joukko-osastonsa, Polkupyöräpataljoona 1:n, lehdelle nimeksi ETUPYÖRÄ.

Etupyörä-lehden näytenumero

Etupyörä-lehden näytenumero julkaistiin Terijoella 21.12.1925 neli-sivuisena nykyisessä tabloidkoossa. Tuon lehden toimitussihteerinä ja kokoajana oli pataljoonan silloi-

nen sotilaspappi, pastori Juho Karhu. Pastori Karhun erottua puolustuslaitoksen palveluksesta, hoiti lehteä reserviupseerikokelasvääpeli Antero Rautavaara. Vuodesta 1927 lähtien lehden toimitussihteerinä oli Kadettikoulun kurssin n:o 1 suorittanut, joukko-osastoon uudelleen palannut, kapteeni Kaarlo Breitholtz (1899 – 1951). Todettakoon, että Polkupyöräpataljoona 1:ssä vuonna 1927 käytöön otettu Rajasissiksi kastamisen perinteen idea – Rajakaste – on kahden edellä mainitun henkilön esityksen pohjalta käynnistynyt

perinnäistapa niin kuin tuohon aikaan sanottiin. Perinne jatkui talvisodan syttymiseen saakka saapumiserittäin Rajajoella Veriojan suussa.

Etupyörä 1926-1939

Etupyörä-lehti ilmestyi Terijoella säännöllisesti vuoden 1926 alusta alkaen kahtentoista numerona vuodessa, joista yksi tai kaksi lehden numeroa vuodessa saattoi olla ns. kaksoisnumero, aina talvisodan alkamiseen, numeroon 9 / 1939 syyskuussa 1939 saakka. Lehden sivukoko oli koko tämän ilmestymisvaiheen ajan nykyisen iltapäivälehden kokoinen. Nämä lehdet kirjaksi sidottaneena (puuttuu v. 1938), lahjoitti perinnejoukko-osastolle everstiluutnantti Kaarlo Breitholtz keväällä vuonna 1951 Vaasassa. Kirja on sinänsä perinneaineistona arvokas ja nykyisin Jääkäriprikaatin perinetoissa Sodankylässä.

Tässä yhteydessä esitämme lehden lukijakunnalle toiveen, mikäli jonkun suvun jäämistöstä löytyisi tuon puuttuvan vuoden 1938 numerot, olisimme kiittolisin valmiita ottamaan vastaan ko. numerot lehden toimitukseen täydentämään perinnetilan perinneaineistoa.

Etupyörä 1961-

Etupyörä-lehden julkaiseminen aloitettiin uudelleen sotien jälkeen Vaasassa vuonna 1961 everstiluutnantti Otto E Yliriskun aloitteesta. Tuosta alkaen lehden sivukoko oli A 4. Tämän kokoisena lehti ilmestyi aina vuoteen 1971 saakka, jolloin sen sivukooksi muutettiin B 5 (176 x 250 mm). Vuodesta 2009 alkaen lehden sivukoko palasi jälleen kokoon A 4 (210 x 297 mm).

Nykyisin lehti ilmestyy Sodankylässä kahtena vuosinumerona. Lehden painos on 4 000 kpl. Lehden päätoimittajana on Jääkäriprikaatin esikuntapäällikkö ja toimitussihteerinä Jääkäriprikaatin esikunnan tiedotussihteerinä Alkuaikoina lehden päätoimittajana oli pitkään joukko-osaston komentaja ja toimitussihteerinä erikseen nimetty esikunnan upseeri, kuten taulukko osoittaa.

Jääkäriprikaatin perustamisen yhteydessä vuonna 1979 käytiin keskustelu ja järjestettiin kilpailu-

kin mahdollisesta lehden nimen muuttamisesta, mutta parempaa nimeä ei keksitty, vaan Antero Rautavaaran joulukuussa 1925 keksimä nimi ETUPYÖRÄ jäi edelleen lehden nimeksi.

Nyt lehden täyttäessä 90-vuotta, sen toiminta on vakiintunut ja lehti saanut hyvän ja arvoisen vastaanoton lukijakunnaltaan. Lehden lukijat, jääkäriprikaatilaist, varusmiehet, heidän omaisensa, kiitalaiset, lehden entiset tekijät ja Jääkäriprikaatin yhteistyökumppanit toivottavat Etupyörälle hyvää juhluvuotta ja menestyksestä tulevaisuutta hyvänä tiedonvälittäjänä joukko-osaston arkipäivästä ja tulevaisuudesta. Etupyörä on paikkansa ansainnut!

Todettakoon että nykyiset ja hiukan vanhemmat sekä otteita kaikkein vanhimmista Etupyörän numeroista on luettavissa digitaalisessa muodossa mm. Jääkäriprikaatin joukko-osastokillan Jääkäriprikaatin Kilta ry:n kotisivuilla jpr-killta.fi.

Etupyörä-lehden vastuuhenkilöt vuosien varrella

Vuosikerta	Lehden päätoimittaja	Lehden toimitussihteeri	Lehden painopaikka	lehtiä/ vuosi
1925	näytenumero 21.12.1925	Juho Karhu ja	Kouvola	1
1 / 1926	Tauno Ilmoniemi	Antero Rautavaara	Kouvola / Viipuri	11
2 / 1927	Tauno Ilmoniemi	Kaarlo Breitholtz	Viipuri	11
3 / 1928	Tauno Ilmoniemi	Kaarlo Breitholtz	Viipuri / Terijoki	9
4 / 1929	Hjalmar Strömberg	Kaarlo Breitholtz	Terijoki	9
5 / 1930	Hjalmar Strömberg	Kaarlo Breitholtz ja Hjalmar Strömberg	Terijoki	12
6 / 1931	Hjalmar Strömberg	Hjalmar Strömberg	Terijoki	12
7 / 1932	Hjalmar Strömberg	Hjalmar Strömberg 1)	Terijoki	11
8 / 1933	Hjalmar Strömberg ja Kaarlo A Heiskanen	Evald Backman	n:o 06 ->Terijoki	12
9 / 1934	Kaarlo A Heiskanen	Evald Backman	Terijoki	12
10 / 1935	Kaarlo A Heiskanen	Evald Backman	Terijoki	12
11 / 1936	Kaarlo A Heiskanen	Evald Backman	Terijoki	11
12 / 1937	Kaarlo A Heiskanen	Evald Backman	Terijoki	11
13 / 1938	Kaarlo A Heiskanen; Ilmari Karhu 07->	Evald Backman	Terijoki	11
14 / 1939	Ilmari Karhu	Evald Backman -> n:o 09	Terijoki	8

Lehti ei ilmestynyt vuosien 1940 – 1960 välisenä aikana.

15 / 1961	Otto E Ylirisku	Antero Siltala	Vaasa	1
16 / 1962	Otto E Ylirisku	Antero Siltala	Vaasa	1
17 / 1963	Otto E Ylirisku	Antero Siltala	Vaasa	1
18 / 1964	Paavo Junttila	Keijo Talvisto	Vaasa	1
19 / 1965	Paavo Junttila	Kalle Parkkari	Rovaniemi	1
20 / 1966	Erkki Koivisto	Pentti H Tikkanen	Rovaniemi	1
21 / 1967	Erkki Koivisto	Pentti H Tikkanen	Rovaniemi	1
22 / 1968	Kauko K Kuismanen	Pentti H Tikkanen	Rovaniemi	1 + 2
23 / 1969	Kauko K Kuismanen	Pentti H Tikkanen	Rovaniemi	1 + 2
24 / 1970	Kauko K Kuismanen	Pentti H Tikkanen	Rovaniemi	1 + 2
25 / 1971	Ilkka Halonen	Pentti H Tikkanen	Oulu	3
26 / 1972	Lauri Kymäläinen	Pentti H Tikkanen	Oulu	3
1973	lehti ei ilmestynyt			
27 / 1974	Lauri Kymäläinen	Lauri Kymäläinen	Oulu	1
28 / 1975	Martti Alatalo	Reijo Kukkohovi	Oulu	1
29 / 1976	Olli Heiskanen	Osmo Kiiskinen	Kemi	1
30 / 1977	Jorma Vilenius	Hannu Kontiainen	Kemi	1
31 / 1978	Ilkka Ilmola	Pekka J Heikkilä	Kemi	1
32 / 1979	Ilkka Ilmola	Sakari Kulmakko	Kemi	1
33 / 1980	Martti Vuori	Pekka J Heikkilä	Kemi	1
34 / 1981	Pekka J Heikkilä	Pekka J Heikkilä	Kemi	1
35 / 1982	Risto Roiha	Pekka J Heikkilä	Ylivieska	1
36 / 1983	Risto Roiha	Pekka J Heikkilä	Ylivieska	1
37 / 1984	Pekka J Heikkilä	Pekka J Heikkilä	Kemi	1
38 / 1985	Pekka J Heikkilä	Pekka J Heikkilä	Kemi	1
39 / 1986	Reijo Sallinen	Pekka J Heikkilä	Kemi	1
40 / 1987	Pekka Ekdahl	Pekka J Heikkilä	Kemi	1
41 / 1988	Pekka Ekdahl	Pekka J Heikkilä	Kemi	1
42 / 1989	Jorma Ahlholm	Pekka J Heikkilä	Kemi	1
43 / 1990	Raimo Lappi	Pekka J Heikkilä	Kemi	1
44 / 1991	Raimo Lappi	Pekka J Heikkilä	Kemi	1
45 / 1992	Raimo Lappi	Irja Ruonaniemi	Kemi	1
46 / 1993	Seppo Alahonko	Ritva-Liisa Hyytinen	Kemi	1
47 / 1994	Seppo Alahonko	Pekka J Heikkilä	Kemi	1
48 / 1995	Seppo Alahonko	Pekka J Heikkilä	Kemi	1
49 / 1996	Timo Ekdahl	Pekka J Heikkilä	Kemi	1
50 / 1997	Timo Ekdahl	Pekka J Heikkilä	Kemi	1
51 / 1998	Timo Ekdahl	Pekka J Heikkilä	Kemi	1
52 / 1999	Timo Ekdahl	Pekka J Heikkilä	Kemi	1
53 / 2000	Markku Tomperi	Pekka J Heikkilä	Kemi	1
54 / 2001	Raimo Sevón	Pekka J Heikkilä	Kemi	1
55 / 2002	Raimo Sevón	Pekka J Heikkilä	Kemi	1
56-61				
2003-2008	Jyrki Kaiponen	Pekka J Heikkilä	Helsinki	1
62 / 2009	Jyrki Kaiponen	Taina Pirinen	Helsinki	2
63 / 2010	Hans Adolf Ehrnrooth	Taina Pirinen	Tornio	2
64 / 2011	Hans Adolf Ehrnrooth	Taina Pirinen	Tornio	2
65 / 2012	Esko Pukari	Taina Pirinen	Tornio	2
66 / 2013	Esko Pukari	Taina Pirinen	Tornio	1
66 / 2013	Jari Osmonen	Taina Pirinen	Espoo	1
67 / 2014	Jari Osmonen	Taina Pirinen	Espoo	2
68 / 2015	Jari Osmonen	Taina Pirinen	Espoo	2
69 / 2016	Jari Osmonen	Taina Pirinen	Espoo	2
70 / 2017				

1) henkilö muutti nimensä vuonna 1936 Hjalmar Siilasvuoksi; KAH = Kaarlo A Heiskanen.

Kivennavan lenkki

Polkupyöräpataljoona 1:ssä aloitettiin vuonna 1931 vuosittainen varusmiesten noin 60 km mittainen polkupyöräkilpailu sotilaspolkupyörin Kivennavan lenkillä reitillä: Terijoki – Lintula – Kivennapa – Raivola – Vammelsuu – Terijoki. Etupyörä-lehdistä vuosilta 1931 – 1939 – löytyvät voittajiksi kirjattuina alla luetellut varusmiehet.

Vuoden 1934 tiedot puuttuvat. Joukko-osaston mestaruuskilpailuun osallistui kustakin perusyksiköstä 10 parasta kilpailijaa. Valitettavasti ajan tavan mukaisesti henkilöitä ei voittajiksi ole kirjattu muuta kuin sukunimellä tai mahdollisesti lisäksi vain etunimen etukirjaimella. Jääkäriperinteiden vaalinnan ohessa sotamies nimitys muuttui jääkäriksi toukokuussa vuonna 1936.

Kivennavan lenkin voittajia

Vuosi	voittaja	sotilasarvo	yksikkö	voittoaika	kilpailu pvm
1931	Lempinen	sotamies	4.K	2.09,00 RE	
1932	Luode P	sotamies	4.K	2.20,09	11.06.1932
1933	Forsten	alikersantti	2.K	1.59,00 RE	
1935	Rostedt	sotamies	3.K	1.59,46	13.09.1935
1936	Palander	jääkäri	3.K	1.56,41 RE	23.09.1936
1937	Mäkinen T	korpraali	2.K	1.48,51 RE	12.06.1937
1937	Suominen	jääkäri	1.K	1.56,50	11.09.1937
1938	Määttänen N F	oppilas	VK	1.57,02	
1939	Pirinen Jorma	korpraali	1.K	1.53,25	19.08.1939

Jeesiön lenkki polkupyöräkilpailu

Tunturipyörä Oy:n (nykyisin Tunturi Oy Ltd) Jääkäriprikaatin Kilta ry:lle lahjoittaman ja Killan edelleen Jääkäriprikaatille luovuttaman palkintopyörän ovat voittaneet omakseen yllä luetellut Jeesiön lenkin (60 km) sotilaspolkupyöräkilpailun voittaneet varusmiehet. Kilpailu käynnistettiin Sodankylässä aikanaan Karjalan kannaksella pyöräilyllä Kivennavan lenkin perinteen jatkamiseksi joukon nykyisellä sijoituspaikkakunnalla. Kunkin vuoden kilpailun voittajan sotilasarvo on merkitty kilpailuajankohdan mukaisesti. Palkinnonjaon käynnistäjänä ja palkintopolkupyörän hankkijana toimi vuodesta 1979 alkaen nyt edesmennyt kiltaveli Olavi Heino Turusta. Useana vuotena hän kävi myös itse luovuttamassa palkintopolkupyörän sen voittajalle ja lahjoitti myös kiertopalkinnon yksikköjen väliseen joukkuekilpailuun.

Vuoden 2004 kilpailun palkintopyörän lahjoitti kiltaveli, yrittäjä Mauno Alatalo Sodankylästä varuskunnan 40-vuotisen Sodankylässä olon paraatijuhlissa 02.08. urheilukentällä. Vuoden 2009 kilpailun palkintopyörän lahjoitti samoin kiltaveli, yrittäjä Mauno Alatalo. Vuoden 2010 kilpailun palkintopyörän lahjoittivat Killan Varsinais-Suomen osaston johtohenkilöt puheenjohtaja Marko Peippo ja sihteeri Risto J Lahtinen. Vuodesta 2011alkaen palkintopyörän ovat lahjoittaneet pyörän maahantuoja yhdessä sodankyläläisten liikeyritysten Simonen Oy:n, Lapin Toimistotieto Oy:n sekä Jääkäriprikaatin Kilta ry:n kanssa.

Jeesiön lenkin voittajia

Vuosi	voittaja	sotilasarvo	voittoaika	yksikkö
1967	Kantola E	alikersantti	2.33,43 RE	
1979	Tervaskanto Eero	jääkäri		SissiK
1980	Heinonen, Pekka	alokas		SissiK
1981	Ylisaukko-oja Taisto	alokas	2.22,24 RE	SissiK
1981	Juopperi Mika	alokas	2.22,24	SissiK
1982	Kangasrääsiö Juha	jääkäri	2.09,30 RE	2. JK
1983	Nivala Raimo	alikersantti	2.10,24	2. JK
1984	Alaperä Juha	alokas	2.16,05	1. JK
1985	Puljujärvi Jouni	jääkäri	2.04,12 RE	1. JK
1986	Harjula Vesa	jääkäri	2.04,23	1. JK
1987	Alm Juha	jääkäri	2.03,12 RE	1. JK
1988	Stoor Antti	jääkäri	2.04,34	1. JK
1989	Marttila Juha	jääkäri	2.06,15	1. JK
1990	Lukkarila Teijo	jääkäri	2.11,24	SissiK
1991	Posio Tero	jääkäri	1.59,27 RE	1. JK
1992	Haarahiltunen Mika	jääkäri	2.09,20	1. JK
1993	Lehtola Niko	jääkäri	2.00,46	
1994	Maukonen Sami	upseerikokelas	2.16,24	
1995	Manner-Raappana Sami	alikersantti	2.04,38	
1996	Palosaari Juhani Ilmari	jääkäri	2.07,00	2. JK
1997	Kolehmainen Juhani	jääkäri	2.10,45	2. JK
1998	Viitala Juhani	jääkäri	2.04,53	PstK
1999	Kurttila Jussi	oppilas	2.05,53	3.JK
2000	Seppä Joni	oppilas	1.58,23 RE	3.JK
2001	Idström Reima	jääkäri	1.53,18 RE 1)	
2002	Raitio Janne	jääkäri	2.03,15	
2003	Heikkala Arno	jääkäri	2.08,05	SissiK
2004	Alila Keijo Johannes	jääkäri	1.59,00	2.JK
2005	Märsy Juha Matti	oppilas	2.07,35	SissiK
2006	Isokoski M J	oppilas	1.56,12	3. JK
2007	Hiltunen Juho	oppilas	2.04,50	3. JK
2008	Kulmala Antti	jääkäri (oppilas)	2.03,36	3. JK
2009	Petäsnoho Rami	oppilas	2.08,16	3. JK
2010	Luiro Tuomas Henrikki	oppilas	2.18,20	3. JK
2011	Niinikoski Hannes Viljami	oppilas	2.07,00	3. JK
2012	Alatalo Petri	oppilas	2.08,16	3. JK
2013	Eskuri Miika Tapio	jääkäri	2.09,00	3. JK
2014	Hänninen Jere	alikersantti	2.17,00	3. JK
2015	Tuomas Karsikas	jääkäri	2.13,00	TIEDK

Joukko-osaston ollessa sijoitettuna Vaasaan 1945 – 1964 kilpailtiin ns. "Helsingyn"-lenkillä tai Tuovilan lenkillä, matkaa 27 – 30 km. Näistä voittajina on aikakirjoihin jäänyt mm. seuraavat tiedot:

Vuosi	voittaja	sotilasarvo	yksikkö	voittoaika	kilpailu pvm
1951	Koskela Pauli	alikersantti	1. JK	48,58	22.08.1951
1952	Mäläskä Eino	jääkäri	1. JK	47,57	13.08.1952
1954	Tamminen A	jääkäri	EK	49,07	09.08.1954

1) = RE on reittiennätys kirjaushetken mennessä

ETUPYÖRÄ

POLKUPYÖRÄPATALJOONA 1:n POIKIEN OMA LEHTI
VIIDES VUOSIKERTA

Toimituksen tiedonantoja:

Etupyörän helmikuun numero on myöhästynyt 2 divisionin talvinauhojen takia.
Seuraava numero ilmestyy maaliskuun 20:n päivän tienoilta. Siinä aiottu kirjoitukset ovat ennen t.l. 15:ta päivää toimitukselle jätettävät.

1928

PERHEUTISIA.

Kihlauksensa ovat sitten lehtemme viime numeron julkaisheet seuraavat parit (virkajärjestys): Neiti Heimo ja kapteeni Breitholtz, neiti Liisa Valjakka ja vänrikki Ruokonen sekä neiti Meri Vuori ja vänrikki Luukko.
On siinä onnea yhden kevään osaksi. Pataljoonan poikamiesupseerien kaartin rivit ovat harvenneet pelottavasti ja huhuiltaan vielä lisäharvennusta olevan tulos. Ken elää, se näkee.

ETUPYÖRÄ

MEIDÄT SYNNYTTI SUOMEN VAPAAUS

Joutselan merkki n
Etupyörä on rautaisen divisionan, teräksisen kärjen lehti.

Ilja Rjepin kuollut.

Suuri venäläinen taidemaalari Ilja Rjepin, jolta Venäjän vallanpitäjät olivat...

N:o 1 — 1961

SANOI.

Hyvää unilääkettä sanoi vääpeli G-roos kun Etupyörää luki.

Kuka mies on kelvoton kerrassaan? Ken ei käskeä voi, ei totella-kaan.

Goethe.

1. Rajakasteen tarkoituksena on valaa P.P.P.I:ssä palveleviin ja siellä asevelvollisuuttaan suorittaviin raja- ja p.p.-henkeä. Traditsioonina se velvoittaa kasteen suoneita kunnialla puolustamaan pataljoonan mainetta rajasuojelujoukkona ja p.p.-aselajin edustajana.

YUNNUSALPHEI
„PÄIN RYSSIÄ AIN“
SE ON TAHTOMIE VAIN“

Tämän omistaja

on _____ P.P.P.I:en kuuluvana tänään ottanut vastaan rajakasteen Kivennavan Joutselässä, Rajajoen rannalla. Täten on hänet vihitty läysiveriseksi rajasisiksi, joka ymmärtää, ettei Rajajoki ole mikään Tonava, ja että vainolainen pääsee Suomeen vasta pyörämiehen haudan yli.

Valtakunnan rajalla
p.nä _____ kuuta 19 _____

VALA TUNTURISSA

Jääkärin tie näin tunturiin johti, lippumme huipulla taivasta kohti.

Kivinen rakka jylhät tunturit, kattona taivas on jääkärin temppelin.

Jääkäri katso: rakasta maatasi, valasi anna lupaus jääkärin.

Pystyssä sormet mukana sydän, huulilta sanat — minä lupaan...

Vala vannottu lupaus annettu, se muistakaamme — jääkärit, puolesta isänmaamme.

Pentti H Tikkanen

— 3 komppaniassa sattui hiljaintain, että kapteeni, huomattessaan alokkaalla olevan napin auki, sanoi: „Nappi kiinni.“
Mitään virkkamatta astuu silloin alokas kapteenin eteen ja pistää aivan rauhallisesti kapteenin taskunnapin kiinni. Tältäkin oli nappi huomaamatta jäänyt auki ja alokas ajatteli käskyn koskevan sitä.

Vala.

Kuluvan kuun 3 p:nä vannovat 3 komppanian alokkaat sotilasvalan. Kauniin sään vallitessa muodostui tilaisuus erikoisen juhlliseksi. Koko toimituksen aikana jyskyivät Kronstadtin tykit kuin tehostaakseen valan suurta merkitystä ja tarpeellisuutta.

LASTEN SUUSTA.

Pikku-Kalle: „Isä, mikä on kuningas?“
Isä: (joka on kapteeni) „Kuningas on henkilö jolla on rajaton valta ja jonka käskyjä on ehdottomasti noudatettava ja...“
Pikku-Kalle: „Oo... minä tiedän jo, hän on eversti.“

P.p. poika väro tuntemattomia siviliteitä, jotka tyrkyttävät Simele väkijouma! Varo nurkkakahviloita! Meikin kalkissa tarjotaan vihnaa; loudut nllssä helposti kiunukseen. Käytä sotilaskotia ja kenttäkauppa! Ne ovat vain Siun varten.

Sinun ystävälläsi on ystävä ja ystäväs ystävällä ystävää — ole varovainen puheessasi! Talmud.

Sodankylä odottaa pataljoonaansa

Kunnia on sotilaan kallein aarre. Sen edellytyksenä on myös toisten kunnian loukkaamattomuus.

Rauhanaikainen palvelus on koulu sotaa varten; palvelusaikanaan oppimansa sotilaan on jälkeensä säilytettävä mielessään.

Älä halveksi asemaasi: siinä sinun täytyy toimia, kärsiä ja voittaa.
G. F. Amiel.

T:mi E. Taskinen
Terijoki Puhelin 143
SUOSITELLAAN!

Evert Kilpiä.
Vilpuri, puh. 790 ja 796.

ENIKAALIKAUPPA „Parvus“
Terijoki, toinen varrella. Puhelin. Suositellaan.

Jazz-saappaita
v.m. jalkineita myy
Tmi H. Kaasinen
Terijoki, Puhelin 105.

Hotelli „Bauer“
vastapäätä rautatieasemaa.
Suositellaan!

Osakeyhtiö SYSTEMA
Kestforti-sosiaali ja tarpeita myy edullisesti
OSAKEYHTIÖ SYSTEMA
Vilpuri Katalinankatu 13 D. Puh. 304

A. LAHTISEN PARTURILIIKETTA JA NAISKAMPAAMOJA
Suositellaan. Puh. 61.
HUOM! Työ huolellista ja alittain Pikkäläisen hokemus Niiienhoitossa
TERVETULOA.

Terijoki
Rakennus Maalaus Talous-Sähkö-Kone-Radio-Urheilu-Ampumaseura
Vast. toim. Pöytäkirja, loma, siht. Hak. kott. TOIM.
Terijoki, Puhelin 143
Kerää TI Sini ILA
Sivellillä ei — jona alennus

Näkymä Sodankylän kirkonkylästä, sijoituspaikasta.

Joht K LIESIROVA Sodankylä.

Sodankylä odottaa pataljoonaansa

Kunnia on sotilaan kallein aarre. Sen edellytyksenä on myös toisten kunnian loukkaamattomuus.

Rauhanaikainen palvelus on koulu sotaa varten; palvelusaikanaan oppimansa sotilaan on jälkeensä säilytettävä mielessään.

Älä halveksi asemaasi: siinä sinun täytyy toimia, kärsiä ja voittaa.
G. F. Amiel.

Lapin jääkäripataljoona 95 vuotta 11.3.2016

Uljaat perinteet

Lapin jääkäripataljoonan historia alkaa Terijoelle vapausodan jälkeen 19.9.1918 perustetusta Rajavartiopataljoonasta. Terijoen Rajavartiopataljoona liitettiin tammikuussa 1920 Käkisalmen läänin rykmentin I pataljoonaksi. Rykmentti hajotettiin vain vuoden olemassaolon jälkeen ja sen I pataljoonasta muodostettiin Polkupyöräpataljoona 1 (PPP1) 20.4.1921. Tuosta ajankohdasta on vuosikymmeniä laskettu Lapin jääkäripataljoonan elinvuosia. Puolustusvoimain komentaja

PPP1:n, JP1:n ja POHMJP:n tunnus vuosina 1921- 1967

hyväksyi Jääkäriprikaatin perinteet 29.4.2015 ja niissä todetaan, että historia alkaa jo Terijoen Rajavartiopataljoonasta. Näin ollen vietämme keväällä pataljoonan 95 tai 98 vuotispäivää laskutavasta riippuen.

Samanaikaisesti PPP1:n kanssa perustettiin myös sisarpataljoona PPP2, eli myöhempi JP2, joka kantaa nykyisin nimeä Uudenmaan jääkäripataljoona. Sen historiaan sisältyy lakkautus lähes kahdeksi vuodeksi sotien jälkeen. Myös 16.12.1920 perustetun PPP3:n, myöhemmän JP3:n, eli nykyisen Kymen jääkäripataljoonan, historiasta löytyy lakkautus ja perinteiden siirto toiselle joukolle olympiavuonna 1952. Nuorin jääkäripataljoonista on 1.1.1934 perustettu PPP4, myöhempi JP4 ja HÄM-JP, nykyinen Hämeen panssaripataljoona. Kun vuonna 1918 perustetut Uudenmaan ja Hämeen Ra-

kuunapataljoonat on lakkautettu, on Lapin jääkäripataljoona nykyisin Puolustusvoimien vanhin yhtäjaksoisen elinkaaren omaava joukkoyksikkö.

Tasavallan presidentti määräsi vuonna 1928 polkupyöräpataljoonien vuosipäiväksi 11.3. Joutselän taistelun vuosipäivän mukaisesti ja siitä johtuen vietämme 95-vuotispäivää maaliskuussa, emmekä huhtikuussa. Kaikkien polkupyöräpataljoonien nimi vaihdettiin 16.5.1936 jääkäripataljooniksi ja samalla ne saivat vaalittavikseen Kuninkaallisen Preussin Jääkäripataljoona 27:n perinteet, sekä kunniamarssikseen Jääkärimarssin. Lempinimellä "Rytinä" tunnettu Jääkäripataljoona 1 (JP1) oli iskukykyinen valiojoukko ansioituen talvi- ja jatkosodan taisteluissa. Talvisodan ansioidensa tunnustuksena pataljoona sai kenttäarmeijan ainoana joukkona kymmenen Mannerheimin lahjoittamaa Suomikonopistoolia, eli ns. Marskin konopistoolit, joita käytämme edelleen lippuvartiomme aseistuksena ja vuoden parhaan perusyksikön kiertopalkintona. Lukuisien muiden tunnustusten ja kunniamerkkien ohella sai jatkosodan aikana kaksi JP1:n soturia tunnustuksena erinomaisesta urheudesta Mannerheim-ristin. Alikersantti Toivo Ovaskan, ritari nro 89, ja luutnantti Eino Laihialan, ritari nro 172, sotilaalliset ansiot ovat esimerkkejä nykyisille ja tuleville jääkäreille.

Lapin sodan loppuvaiheessa pataljoona oli hetken Torniossa mutta sodan päättyessä Suomen osalta 27.4.1945 pataljoona sijoitettiin Vaasaan. Vuoden 1957 alussa pataljoonan nimi vaihdettiin toisen kerran sen saadessa maakunnallisen nimen muiden jääkäripataljoonien tapaan. Pohjanmaan Jääkäripataljoona (POHMJP) koulutti reippaita jääkäreitä Pohjanmaalla kesään 1964 saakka. Elokuun alussa (2.8.1964) se pyöräili uuteen kotivarsunkuntaansa Sodankylään. Pari vuotta myöhemmin, 1.7.1966, joukon nimi vaihdettiin uuteen kotipaikkaan sopivammaksi. Tällöin otettiin käyttöön patal-

LAPJP:n tunnus vuosina 1967- 1983

joonan neljäs ja nykyinen nimi, Lapin jääkäripataljoona (LAPJP).

Koko olemassaolonsa ajan Lapin jääkäripataljoonan koulutus on painottunut kevyen jalkaväen nopeiden ja iskuvoimaisten joukkojen koulutukseen. Keveys on näkynyt ja näkyy yhä liikkumisvälineissä. Polkupyörä ja sukset tulivat jääkäreille tutuiksi Karjalan Kannaksella jo ennen sotia mutta ne ovat yhtäläillä tuttuja liikkumisvälineitä nykypäivän jääkäreille. Kesäiset polkupyörä- ja talviset hiihtovalamarssit ovat osa kohta satavuotista perinnettä. Modernimpaa liikkumiskykyä edustavat Lapin jääkäreiden nykyiset kuormajuhdat, telakuorma-autot, moottorikelkat ja mönkijät. Jääkäreiden ikäikäiset vaateet, hyvä henkinen ja fyysinen vireys ja kunto, hyvä ampuma- ja suunnistustaito sekä kyky selviytyä vaativissa luonnon olosuhteissa ovat pataljoonassa edelleen kunniansaan. Näiden tavoitteiden saavuttaminen lyhyen koulutusajan puitteissa asettaa päälliköille ja kouluttajille suuret vaatimukset. Voimme olla ylpeitä joukostamme, sen historiasta, saavutuksista, koulutustuloksista ja ainutlaatuisesta osaamisesta Lapin ankarissa olosuhteissa.

Vain muutos on ikuista

Vuoden 2015 alussa toimeenpannun puolustusvoimauudistuksen jälkeen joukko-osastojen piti saada rauhoittua työhönsä. Lapin jääkäripataljoonalle rauhaa ei tullut, eikä ole tulossakaan. Vuodenvaihteessa 2015- 2016 tapahtui uusi näkyvä organisaatiouudistus kun pataljoonan komppanioiden määrä putosi kuudesta viiteen ja lähes

puolet henkilökunnasta siirtyi yksiköstä toiseen tai vaihtoi tehtävää yksikön sisällä. Samalla aloitimme kokeilun uudella palvelusaikajaksotellulla, jossa varusmiehet ovat pidempiä aikoja palveluksessa ja vastapainona pidempiä jaksoja lomalla. Aika näyttää, saavutetaanko sillä haettuja etuja.

Lapin jääkäripataljoonaan kuului Sodankylän alkuaikoina 1960-lopulla ja 1970-luvun alussa seitsemän perusyksikköä: Esikuntakomppania (viesti-, huolto- ja autojoukkue), 1. Jääkärikomppania (jääkärijoukkueita), 2. Jääkärikomppania (jääkärijoukkueita), 3. Jääkärikomppania (sissijoukkueita), Kranaatinheitinkomppania (kranaatinheitin- ja ilmatorjuntajoukkue), Panssaritorjuntakomppania (panssaritorjunta- ja pioneerijoukkue) ja Reservialiupeeri-koulu (RAuK, Kivääri-, Sissi-, KRH- ja PST-linja).

Myöhemmin pataljoonan kokoonpano on muutettu monet kerrat ja pienimmillään vahvuuteen on kuulunut vain kolme komppaniaa. Puolustusvoimauu-

distuksessa Lapin jääkäripataljoonan vahvuus kasvoi kuuteen perusyksikköön Pohjan jääkäripataljoonan tullessa lakkautetuksi ja sen komppanioiden liittyessä takaisin Lapin jääkäripataljoonaan. Samassa yhteydessä muutettiin Sissikomppania Tiedustelukomppaniaksi ja Tukikomppania takaisin Kranaatinheitinkomppaniaksi panssaritorjuntajoukkueiden siirtyessä uudestaan perustettuun Esikuntakomppaniaan.

Lapin jääkäripataljoona 1.1.2016

Lapin jääkäripataljoonan tuore kokoonpano on esitetty oheisessa kuvassa. Pataljoonaan kuuluu vuoden 2016 alusta komentaja, esikunta, Esikunta- ja Viestikomppania, 1. Jääkärikomppania, 3. Jääkärikomppania, Kranaatinheitinkomppania ja Huoltokomppania vahvuuden ollessa kokelaiden tulon jälkeen noin 950 varusmiestä. Perinteikäs Tiedustelukomppania, eli entinen Sissikomppania, lakkautettiin 31.12.2015. Sen toistai-

seksi viimeinen päällikkö, kapteeni Juha- Mikael Aikio, sai siirron prikaatin esikunnan koulutusosastolle ja tiedustelukoulutus siirrettiin Esikuntakomppaniaan. Samalla Esikuntakomppanian nimi vaihdettiin Esikunta- ja Viestikomppaniaksi taustalla toive saada viestikoulutus Jääkäriprikaatiin. Yksiköiden yhdistämisen perusteena oli Jääkäriprikaatin varusmiesvahvuuden pieneneminen.

Lapin jääkäripataljoonan esikunta (LAPJPE)

Pataljoonan täystyöllistetyssä esikunnassa vastuu lepää pataljoonapuseeri, majuri Stenka Schroderuksen, leveillä harteilla. Hänen apunaan ovat kapteenit Jaako Härö, Riku Illikainen sekä HK:n päällikön tehtävästä vuodenvaihteessa siirtynyt Nuutti Tarvainen.

Esikunta- ja viestikomppania (EVK)

Esikunta- ja Viestikomppaniassa annetaan sotilaspoliisi-, panssarintorjuntaohjus- ja tiedustelukoulutusta. Komppanian päällikkönä jatkaa kapteeni Risto Makkonen apunaan entisen Tiedustelukomppanian varapäälikkö, yliluutnantti Henry Rautio, ja vääpeli, vääpeli Mika Auer. Yksikön kouluttajina jatkavat luutnantit Taneli Keränen, Joonas Suominen ja Tuomas Hongisto, ylivääpeli Jari Nasi, sekä ylikersantit Kalle Sirviö ja Kalle Riittinen. Tiedustelukomppaniasta siirtyivät vuodenvaihteessa yliluutnantti Ari Keski-Säntti EVK:n mentoriksi, sekä luutnantit Santtu Kauppinen ja Joonas Taskinen, ylikersantit Jussi Saikkonen ja Henri Miettinen, kersantti Teemu Nikula (peruskurssilla) sekä sopimussotilas, kersantti Jesper Leppiaho.

1. Jääkärikomppania (1JK)

Iskuportaan jääkärijoukkojen koulutus eri koulutushaaroineen annetaan 1. Jääkärikomppaniassa, jonka päällikkö vaihtui kapteeni Tapani Lampisen siirtyessä Koulutusosastolle ja kapteeni Jarkko Kumpulaisen ottaessa päällikön tehtävät vastaan. Uutena varapäälikkönä aloitti EK:sta siirtynyt kapteeni Arto Harjuniemi ja vääpelinä jatkaa ylikersantti Asta Alioravainen. 1JK sai mentorin yliluutnantti Kari Mähönen siirtyessä tehtävään EK:sta. Kouluttajakunta on sekoitus kokemusta ja nuoruuden intoa. Luutnantit Jarkko Aaltonen ja Juho Harjunen, ylikersantit Kai Leinonen, Ilkka Näsi ja Vertti Vaarala (virka-aikana), sekä kersantit Salla Kortelainen (äitiyslomalla), Arttu Salonen (peruskurssilla) ja Timo Mikkola (peruskurssilla) jatkavat 1JK:ssa. Kokemusta toivat mukanaan EK:sta siirtynyt vääpeli Markku Aho ja TIEDK:sta siirtynyt vääpeli Timo Kallio. Sopimussotilaina komppaniassa aloitti vuoden vaihteessa prikaatin esikunnasta siirtynyt kersantti Toni Taipola.

3. Jääkärikomppania (3JK)

Jääkäriprikaatin jalkaväen aliupseerikoulutus annetaan 3. Jääkä-

rikomppaniassa. Lisäksi komppaniassa koulutetaan peruskoulutuskaudella alokkaita. Komppanian päällikkönä jatkaa kapteeni Sakari Hietanen, varapäälikkönä kapteeni Otto Saarinen ja vääpelinä vääpeli Saku Aikio. Yliluutnantit Henrik Rundgren, Hannu-Pekka Uutela, Jarkko Vienola, Eero Näsi ja Jarmo Neitola, sekä vääpeli Juha-Matti Lehti ovat pataljoonan kokeneimpia kouluttajia. Nuoruuden voimaa edustavat luutnantit Aku Saarelainen, Pasi Anttila (siirto 1JK:sta), Aleksanteri Markkanen (siirto EK:sta) ja Jarno Tuominen (siirto 1JK:sta), ylikersantit Tuomas Poikela, Mika-Matti Aho ja Riikka Nyström sekä kersantti Juho Palatsi. Komppanian kirjoilla on myös virkavapaalla oleva yliluutnantti Markus Särkelä.

Kranaatinheitinkomppania (KRHK)

Kranaatinheitinkomppania kouluttaa nimensä mukaisesti heitinmiehiä ja se selvisi tuoreimman muutoksen pyörteistä pienimmällä henkilöstömuutoksilla. Päällikkönä jatkaa kapteeni Tapio Kangasvuori, varapäälikkönä kapteeni Jaakko Kuivila ja vääpelinä vääpeli Meri Pyhäniemi. Komppanian mentorina jatkaa yliluutnantti Toni Sulasalmi ja kouluttajina luutnantit Otso Könönen, Otto Käsälä ja Sami Säilynkangas, vääpelit Juha Rutonen ja Joonas Huhatala, ylikersantit Jarkko Luiro, Lassi-Pekka Ollikainen (KV-tehtävässä) ja Niko Turpeinen. Ainoa vuodenvaihteen muutos oli vääpeli Petteri Ylianttilan siirto 3JK:sta KRHK:aan.

Huoltokomppania (HK)

Huoltokomppaniassa koulutetaan taisteluosaston huoltojoukkoja ja annetaan sotilaskuljetuskoulutusta. Komppanian päällikkö vaihtui vuodenvaihteessa kapteeni Jarmo Sverloffin (siirto EK:sta) ottaessa tehtävät kapteeni Nuutti Tarvaiselta. Samalla kapteeni Heik-

ki Luusua nousi varapäälikköksi. Vääpelinä jatkaa ylikersantti Tanja Timonen ja mentorina luutnantti Janne Juusola. Kouluttajina toimivat yliluutnantti Jukka Martikainen, luutnantit Juho Hartikainen, TIEDK:sta siirtynyt Sampo Suihkonen ja Aleksis Sallinen, ylikersantit Antti Ruotanen, Kristian Nieminen ja Toni Kiviniemi sekä kersantti Tiia Torsti (peruskurssilla). Ulkomaan tehtävässä on kapteeni Ari-Pekka Tuominen.

Vaikka en tiedä tulevaisuutta, uskallan varmuudella todeta, ettei Lapin Jääkäripataljoonan nykyinen kokoonpano tule olemaan ikuisen. Varusmiesvahvuus voi kääntyä nousuun ja ehkä jo ennen pataljoonan 100-vuotispäiviä joku vuosikymmenten varrelta tutuista, mutta nyt vahvuudesta puuttuvista yksiköistä kuten Sissikomppania/ Tiedustelukomppania, Panssarintorjuntakomppania, Tukikomppania tai 2. Jääkärikomppania on palannut pataljoonan vahvuuteen.

Ari Mure
Lapin Jääkäripataljoonan komentaja
PSTK/ LAPJP, saapumiserä II/90

(lähde: Suomen Puolustusvoimien joukko-osastoperinteet. MPKK 2013. Osa 2, entiset joukko-osastot 1945- 2005, sivut 58- 87)

LAPJP:n lippuvartio kotiuttamisjuhlassa 17.12.2015: luutnantti Aleksanteri Markkanen, ylikersantti Jussi Saikkonen ja luutnantti Jarkko Aaltonen. Lippu-upseereiden aseistuksena olivat tuttuun tapaan Marskin konepistoolit.

Kenttäpiispa Pekka Särkiö tarkasti Jääkäriprikaatin kirkollisen työn Rovaniemen ja Sodankylän varuskunnissa 28. – 29.10.2015.

Tarkastukseen osallistuvat kenttärhovasti Vesa Aurén ja kenttärhovasti Penna Parviainen.

Tarkastuksen tavoitteena oli luoda yleiskuva Jääkäriprikaatin kirkollisen työn tilanteesta ja asemasta tapaamalla molempien varuskuntien henkilöstöä, yhteistyötahoja sekä varusmiehiä. Lisäksi tarkastukseen liittyy tavoite ohjata ja tukea sotilaspastorien työn toteutusta. Erityistä huomiota kiinnitetään puolustusvoimauudistuksen toteutumiseen Jääkäriprikaatissa, koska prikaati toimii nyt kahdella paikkakunnalla. Tarkastuksen yhteydessä pidettiin Jääkäriprikaatin kirkkojuhla Rovaniemen pääkirkossa. Kirkkojuhlassa vihittiin Jääkäriprikaatin sotilaspastori Camilla Huuhtanen virkaansa.

Rovasti Terhomatti Hämeenkorpi piti tervehdyspuheen kirkkojuhlassa.

”Kunnioitetut sotiemme veteraanit, herrat. Olen suorittanut asevelvollisuuteni Sodankylässä, PohmJP:ssa Tukikomppanian KRH-joukkueessa 14.11.1965 -12.6.1966. Tämä on siis 50 -vuotisjuhlan, jota olen jo kauan odottanut! Voisin vapaasti siteerata Luukkaan evankeliumin kohtaa 17:17:

”Eivätkö kaikki kymmenet muutkin suorittaneet? Missä ne yhdeksän muuta ovat? Tämäkö on heistä ainoa, joka palasi kiittämään?” Kiitän herra kenttäpiispa kutsusta tähän kirkkoiltaan, joka aloittaa varusmiesmuistojeni 5-kymppiset näin upealla juhalla.”

Rovaniemen ilmatorjuntapatteriston kuulumisia

Artikkelin kirjoittaja everstiluutnantti Joakim Salonen aloitti Jääkäriprikaatissa Rovaniemen ilmatorjuntapatteriston komentajana 1.10.2015.

Komentajan vaihdos Rovaniemellä

Otin Rovaniemen ilmatorjuntapatteriston komentajan tehtävät vastaan 1.10.2015 everstiluutnantti Tero Ylitalolta, joka siirtyi kansainväliseen tehtävään Puolaan. Vaikka olenkin taustaltani ilmatorjuntakoulutettu, hetki on vierähtänyt edellisestä aselajin tehtävästä. Edeltäjäni toteuttaman erinomaisen perehdytyksen ja patteristoni sekä Jääkäriprikaatin esikunnan tuella siirto ja uuden tehtävän vastaanotto ovat sujuneet hyvin.

Palvelusurani on sisältänyt vaihtelevasti erilaisia kotimaan sekä ulkomaan tehtäviä. Ensimmäiset vuo-

det 79.kadettikursilta valmistumisen jälkeen palvelin Haminassa Kymen ilmatorjuntarykmentissä kouluttaja- ja esimiestehtävissä. Vuoden sotilastarkkailijatehtävän jälkeen UNTSO:ssa siirryin kadettien ilmatorjuntataktiikan opettajaksi Maanpuolustuskorkeakoululle, jolta ajalta moni Jääkäriprikaatissakin palveleva nuorempi upseeri on tuttu. Esiupseeri- ja yleisesikuntaupseerikurssien välivuotena palvelin toisen kerran Lähi-idässä UNIFIL:ssä yhteysupseeriryhmän johtajana. Ye-kursilta valmistuttuani aloitin kurssinjohtajana Ilmasotakoulussa Tikkakoskella ja myöhemmin toimin korkeakouluosaston johtajana samassa paikassa. Syksystä 2011 aina Jääkäriprikaatiin siirtoon saakka palvelin sotilastiedustelun eri tehtävissä. Kyseiseen ajanjaksoon mahtui myös toinen kerta UNIFIL:ssä samaan aikaan Jääkäriprikaatin nykyisen apulaiskomentajan kanssa.

Patteriston komentajan tehtävä on kehityskeskusteluissa esittäminen toiveen mukainen ja olen ylpeä tehtävämääräyksestä. Lienee inhimillistä, että pääkaupunkiseutulaisena ei Rovaniemi välttämättä ollut ykkösvaihtoehto elämänhallinnallisista syistä. Artikkelin kirjoitushetkellä marraskuun lopulla voin kuitenkin todeta, että niin ammatillisesta kuin henkilökohtaisesta näkökulmasta olen erittäin tyytyväinen vallitsevaan tilanteeseen. Kokemukset ovat olleet positiivisia ja johtamani joukko huippuluokkaa.

Puolustusvoimauudistuksen jälkeen

Lapin ilmatorjuntarykmentin lakkauttaminen osana puolustusvoimauudistusta on takana. On selvää, että organisaatiouudistukset ja Jääkäriprikaatin sijainti kahdella paikkakunnalla aiheuttavat haasteita. Uudistus kaikessa vaikeudessaan antaa aina myös mahdollisuuden. Vaikuttaa siltä, että hiltalleen molemmilla paikkakunnilla on opittu toisen pään toiminnasta ja jonkinasteiset kulttuurierot ovat

tasoittumassa. Syksyn 2015 aikana toteutetun toisen toiminnan ja resurssien suunnittelukierroksen perusteella tilanne näyttää hyvältä ja voimme suunnata energiamme ydintehtävien suorittamiseen. Rovaniemen ilmatorjuntapatteriston komentajana voin todeta vuoden 2015 sujuneen kaikesta muutoksesta huolimatta erinomaisesti ja meille asetettujen tehtävien tulleen hoidetuksi. Kannan erityistä huolta henkilöstöressurssien riittävydestä ja henkilöstöni jaksamisesta. Patteristoni perusyksiköistä kahdessa (Tukikohtakomppania ja 2.JK) henkilöstötilanne on vaatinut ja vaatii edelleen toimenpiteitä, jotta tehtävät pystytään vuoden 2016 osalta hoitamaan. Kolmas perusyksikköni, ilmatorjuntapatteri, on henkilöstömäärältään lähempänä joukkoyksikköä. Ihanne-tilanteessa patteri jaettaisiin kahdeksi perusyksiköksi mahdollisimman pikaisesti, jolloin myös ilmatorjuntakoulutetulle henkilöstölle löytyisi prikaatissa mielekkäitä urapolkuja. Toinen huolta aiheuttava kokonaisuus liittyy ilmatorjunnan johtokeskusosaamiseen. Henkilöstövaihdokset ja eläköityminen pakottavat meidät tekemään toimenpiteitä, jotta osaamisen taso säilyy jatkossakin.

Koulutuskuulumisia

Rovaniemen ilmatorjuntapatteristolla on ilmatorjuntaohjusjärjestelmän (90M) valtakunnallinen pääkoulutuspaikan velvoite. Ilmatorjuntaohjuspattereihin (90M) sijoitettua henkilökuntaa koulutetaan aktiivisesti ja monipuolisesti. Koulunpenkiltä valmistuneet ammattisotilaat ovat opiskelleet syksyllä 2015 viisi viikkoa kestäväällä ITO90M asejärjestelmäkursilla, joka päättyi kaksipäiväiseen erikoiskouluttajatutkintoon. Asejärjestelmäkursin hyväksytyt suorittamisen jälkeen henkilöt omaavat perusteet asejärjestelmällä ope-

rointiin ja ohjusjaoksen kouluttamiseen. Asejärjestelmäkursin jälkeen opiskelijat jatkoivat kolme viikkoa

ITO90M-asejärjestelmäkursilla ansiokkaasti kouluttajana toiminut ja joulukuussa 2015 Ilmasotakouluun siirtynyt kapteeni Matias Suni palkittiin kurssin päätteeksi.

Vuoden 2016 aikana seuraamme tiiviisti Lapin jääkäripataljoonan pilotointia varusmieskoulutuksen uudesta jaksotuksesta. Odotamme mielenkiinnolla pataljoonan kokemuksia, koska kyseinen kokonaisuus on suunnitelman mukaisesti otettava meillä käyttöön saapumiserästä 1/17. Lisäksi tavoitteena on kokoontua patteriston ja pataljoonan johdon kanssa kuulemaan toistemme hyvistä käytänteistä kevään aikana.

kestävällä ajolupakursilla, jolla he saivat ohjusjärjestelmän kuljettamiseen vaadittavat ajajan- ja johtajan ajo-oikeudet. Seuraava kurssi on tyypillisesti kolmepäiväinen käyttäjätason huoltokurssi, joka pyritään järjestämään maksimisaan kolme vuotta asejärjestelmäkursin suorittamisen jälkeen. Henkilökunnan koulutus ja osaamisen kehittäminen ei ole pelkästään kursseille osallistumista, vaan heitä arvioidaan osaamisen mitauksella tietyn kierron mukaisesti toistuvasti. Osaamisen mittausta on opetustapahtuma, joka pakottaa jokaisen siihen osallistuvan kertaamaan asejärjestelmään liittyvää opetusmateriaalia. Edellä mainitun lisäksi ITO90M-järjestelmällä osallistutaan henkilökunnasta koostuvilla osastoilla vuosittain esimerkiksi Lohtajan ilmatorjuntaharjoitukseen, ilmavoimien HÄJY-harjoitukseen sekä mahdollisesti ilmavoimien LIVEX-harjoitukseen.

Vuosi 2015 päättyi useamman viikon harjoitusputkeen, joissa joukkotuotantovelvoitteiden mukaiset joukot, aliupseerikurssin oppilaat ja palkattu henkilökunta kartuttivat osaamistaan. Patteristoni hybridimäinen koostumus haastaa allekirjoittaneen komentajana. Tässä muutamia esimerkkejä harjoitustyypeistä: ilmatorjunnan ja jalkaväen taisteluharjoitukset, joukkokoulutuskauden ampumaharjoitukset sekä päätösharjoitukset maa- ja ilmavoimissa, paikallispuolustusharjoitus, alueellinen yhtymäharjoitus ja valtakunnallinen, kolmen puolustushaaran ilmapuolustusharjoitus.

Rovaniemen ilmatorjuntapatteriston perinnekäivää ja ilmatorjunta 90 vuotta juhlapäivää juhlistettiin Rovaniemellä 27.11.2015.

Jaana Vienola

Vuoden 2015 kouluttajana palkittiin yliluutnantti Kari Rautava.

Ilmatorjuntasäätiön stipendillä ansiokkaasta palveluksesta ilmatorjunta-aselajissa palkittiin majuri Juhani Lehtinen ja kapteeni Jaakko Jokela.

Ilmatorjunnan ansioristillä palkittiin kapteeni Markku Kauppi, yliluutnantti Antti Manninen, majuri evp Eero Pajula ja tiedotussihteeri evp Jaana Vienola.

Joakim Salonen

Antti Manninen

Kari Rautava

Juhani Lehtinen

Henkilöstössä tapahtuu

6.12.2015 myönnetyt ansiomitalit

Päällystöliiton ansiomitali

Kapteeni Tarmo Toivanen

Kapteeni Ari Järveläinen

1.9.2015 ylennykset

Kapteeniksi yliluutnantti Arto Harjuniemi

Kapteeniksi yliluutnantti Sampo Keränen

Kapteeniksi yliluutnantti Jaakko Kuivila

Kapteeniksi yliluutnantti Jarkko Kumpulainen

Kapteeniksi yliluutnantti Joni Liimatainen

Kapteeniksi yliluutnantti Heikki Luusua

Kapteeniksi yliluutnantti Jukka Pajula

Kapteeniksi yliluutnantti Otto Saarinen

Yliluutnantiksi luutnantti Arto Korkalo

Yliluutnantiksi luutnantti Valtteri Saad

Yliluutnantiksi luutnantti Marko Siirtola

29.10.2015 ylennykset

Majuriksi kapteeni Ari Helenius

Majuriksi kapteeni Tommi Laari

Majuriksi kapteeni Mika Metsi

Majuriksi kapteeni Oskari Paavola

6.12.2015 ylennykset

Kapteeniksi yliluutnantti Tapani Lampinen

Kapteeniksi yliluutnantti Jarmo Sverloff

Yliluutnantiksi luutnantti Jarkko Vienola

Teknikkoyliluutnantiksi teknikkoluutnantti Matti

Hakkarainen

6.12.2015 ylennykset reservin sotilasarvossa

Yliluutnantiksi luutnantti Antti Vihriälä

Luutnantiksi vänrikki Joonas Mourujärvi

Luutnantiksi vänrikki Riikka Nyström

Sotilasmestariksi ylivääpeli Jouko Kaihua

6.12.2015 annetut palvelusarvot

Sotilasmestariksi ylivääpeli Jouko Kaihua

Vääpeliksi ylikersantti Juha-Matti Lehti

Virkaan nimitykset

27.8.2015 upseerin virkaan

Yliluutnantti Arto Harjuniemi

Yliluutnantti Sampo Keränen

Yliluutnantti Jaakko Kuivila

Yliluutnantti Jarkko Kumpulainen

Yliluutnantti Joni Liimatainen

Yliluutnantti Heikki Luusua

Yliluutnantti Jukka Pajula

Yliluutnantti Otto Saarinen

Määräaikaisen nuoremmen upseerin virkaan määräajaksi

27.8.2015-26.8.2025

Luutnantti Jarkko Aaltonen

Luutnantti Harri Elomaa

Luutnantti Juho Harjunen

Luutnantti Tuomas Hongisto

Luutnantti Aarni Rautila

Luutnantti Aleksi Sallinen

Luutnantti Sami Säilynkangas

Luutnantti Joonas Taskinen

Luutnantti Tuomas Tynkkynen

Luutnantti Tuomas Väänänen

Luutnantti Matti Yrjölä

Edelleen määräaikaisen nuoremmen upseerin virkaan määräajaksi

1.1.2016-26.1.2020 Yliluutnantti Henrik Rundgren

2.2.2016-1.2.2021 Luutnantti Jarkko Vienola

Aliupseerin virkaan

1.7.2015 Ylikersantti Janne Laikola

1.7.2015 Ylikersantti Juho Autio

Edelleen määräaikaisen aliupseerin virkaan

1.7.2015-30.6.2017 Kersantti Mikko Karjalainen

Edelleen määräaikaiseen virkasuhteeseen sopimussotilaaksi

12.7.-31.12.2015 Vänrikki Vili Vaaranmaa kouluttajaksi

12.7.-31.12.2015 Kersantti Miikka Nieminen kouluttajaksi

1.8.-31.8.2015 Vänrikki Ville Ihalainen kouluttajaksi

23.8.-31.12.2015 Kersantti Jaakko Moilanen kouluttajaksi

Sopimussotilaaksi määräaikaiseen virkasuhteeseen

31.8.-31.12.2015

Kersantti Jesper Leppiaho kouluttajaksi

Kersantti Toni Taipola kohdekouluttajaksi

Kersantti Anu Kinnunen kouluttajaksi

Erikoisupseerin virkaan

1.7.2015 Sotilaspastori Camilla Huuhtanen

1.10.2015 Osastoininööri Pasi Ahola

1.11.2015 Osastoteknikko (materiaalipäällikkö) Jaana Kasurinen

SIV-arviointijärjestelmän virkaan

1.1.2016 Osastosihteeri Hannele Lanko

Lapin Aluetoimistoon asevelvollisuussektorille

Siirrot Jääkäriprikaatiin

1.10.2015 Everstiluutnantti Joakim Salonen Rovaniemen Ilmatorjuntapatteriston komentajaksi

1.4.2016 Everstiluutnantti Mikko Mäntynen Lapin Aluetoimiston päälliköksi

Jääkäriprikaatin sisäiset siirrot

1.1.2016 Toimistos sihteeri Marja-Leena Savukoski osastosihteeriksi operatiiviselle osastolle suunnittelusektorille Sodankylään

1.1.2016 Osastosihteeri Soile Paasilinna toimistosihteeriksi Lapin aluetoimiston asevelvollisuussektorille Rovaniemelle

Siirrot Jääkäriprikaatista

11.9.2015 Luutnantti Juho Pellinen Maasotakouluun

1.10.2015 Everstiluutnantti Tero Ylitalo Pääesikunnan kansliaan erityistehtävään

1.12.2015

Kapteeni Matias Suni Ilmasotakouluun

Yliluutnantti Tomi Kauppila Panssariprikaatiin

1.1.2016

Everstiluutnantti Jarmo Mattila Maavoimien Esikuntaan operatiivisen osaston liikekannallepanosektorin sektorijohtajaksi

Yliluutnantti Kari Valkama Lapin Lennostoon

Luutnantti Olli Ahtiainen Panssariprikaatiin

Ylikersantti Tatu Leppänen Rannikkoprikaatiin

Ylikersantti Joonas Hytti Maasotakouluun

Toimistos sihteeri Kaisa Loukkola Kaartin Jääkäriyksiön Uudenmaan aluetoimistoon

1.2.2016 Majuri Jari Ahlroth Ilmavoimien Esikuntaan

Reserviin ja eläkkeelle

1.12.2015 Luutnantti Ismo Aho

1.1.2016

Majuri Jukka Soini

Kapteeni Juha Kämä

Luutnantti Manu Uotila

1.2.2016 Hankkija Eila Kallankari

1.3.2016 Teknikkokapteeni Arto Franssi

Jääkäriprikaatin aloitetoimikunnan myöntämät aloitepalkinnot

27.8.2015

Ylikersantti Jaakko Karvolle aloitepalkinto ja kunniakirja aloitteesta "MOSTKA87M iso penkki"

Ylikersantti Joonas Mourujärvelle 100 euron aloitepalkinto ja Jääkäriprikaatin kunniakirja hänen tekemästään aloitteesta "23ITK95 ammunnan seuranta ja koulutusnäyttö asevalvojalle/kouluttajalle"

Yliluutnantti Jukka Pajulalle Jääkäriprikaatin kunniakirja hänen tekemästään aloitteesta "Opetusvideoiden käyttö teknisten järjestelmien opetuksessa"

Yliluutnantti Jukka Pajulalle Jääkäriprikaatin kunniakirja hänen tekemästään aloitteesta "Koulutusvalintojen esittelyjen täydentäminen videohaastattelujen avulla"

Luutnantti Jukka Kaikkoselle Jääkäriprikaatin kunniakirja hänen tekemästään aloitteesta "Johtamis- ja vuorovaikutuskäytännön kysymyssarjat sähköiseksi"

Upseerikokelas Tuomas Porkalle Jääkäriprikaatin kunniakirja hänen tekemästään aloitteesta "Sotavalvo ja -kytkin johtamiskontin sivutelttaan"

Jalkaväen tarkastaja on valinnut vuoden 2015 jalkaväkikouluttajat upreereista, opistoupseereista ja aliupseereista.

- Upseerit: Kapteeni Antti Parviainen (SAT-JP-PORPR).
- Opistoupseerit: Yliluutnantti Jari Pylkkänen (KAJJP-KAIPR).
- Aliupseerit: Väepeli Timo Kallio (LAPJP-JPR).

Väepeli Timo Kallio

Palkitsemisesityksessä todetaan muun muassa, että "Väepeli Timo Kallio on kouluttajana itsensä likoon laittava persoona, jonka varusmiehet muistavat pitkään. Samalla hän on luotettava työkaveri, joka oman alansa syvällisen tuntemuksen kautta toimii hyvänä esikuvana nuoremmille kouluttajille. Hän ei ole töissä, vaan palveluksessa. Palvelustehtävät Kallio on hoitanut suurella antaumuksella sekä ripauksella ehdottomuutta. Erityisesti Kallio on painottanut sodan ajan tehtävien asettamia vaatimuksia ja varusteita."

Palkittuja varusmiehiä

Myönnetyt Lapin Jääkäri-ristit

16.12.2015

Lapin jääkäripataljoona

Esikuntakomppania:
Upseerikokelas Anssi Mikael Verner Saari

4.12.2015

Lapin jääkäripataljoona

1. Jääkärikomppaniassa:
Kersantti Järvitalo Samu Aleks
Kersantti Huttunen Vera Hilmatilda
Alikersantti Tammela Vili Perttu Aleksander
Jääkäri Aikio Jouni Oskari

3. Jääkärikomppaniassa:
Upseerikokelas Heinikoski Iiro Samuli
Kersantti Tolvanen Ville Sakari

Huoltokomppaniassa:
Upseerikokelas Kakko Katja Tuulia
Upseerikokelas Toivanen Taru Juulia
Jääkäri Hietanen Jyri Aleks

Kranaatinheitinkomppaniassa:
Upseerikokelas Niemikorpi Tommi Henriikki
Korpraali Hatula Jaakko Oskari

Tiedustelukomppaniassa:
Upseerikokelas Manninen Ville Valteri

Rovaniemen ilmatorjuntapatteristo

Ilmatorjuntapatterissa:
Upseerikokelas Porkka Tuomas Olavi
Alikersantti Ruuskanen Mikko Tuomas
Tykkimies Myllylä Konsta Eemeli Pekanpoika

2. Jääkärikomppaniassa
Upseerikokelas Vappula Markus Juhana
Kersantti Vesa Henri Aleks Kustaa

Tukikohtakomppaniassa
Upseerikokelas Lempinen Akseli Olavi
Kersantti Nuorala Joni Ville Jaakko

17.6.2015

Lapin jääkäripataljoonan

1. Jääkärikomppaniassa:
Upseerikokelas Lotvonen Jaakko Aleks
Upseerikokelas Martimo Matti Kalevi
Korpraali Seppänen Olli Matti Antero

3. Jääkärikomppaniassa:
Upseerikokelas Hokkanen Ville Artturi
Upseerikokelas Lukkarila Sampo Aleks

Esikuntakomppaniassa:
Upseerikokelas Virsunen Herman Verner
Jääkäri Similä Henri Kristian

Huoltokomppaniassa:
Kersantti Rautio Laura Emilia
Jääkäri Moisanen Antti Elias

Kranaatinheitinkomppaniassa:
Upseerikokelas Laurila Erik Mikael
Upseerikokelas Saukonoja Tuomas Matias
Alikersantti Alasuvanto Jussi Santeri
Jääkäri Sorvari Saku Valteri Johannes

Tiedustelukomppaniassa:
Upseerikokelas Runtti Esa Antero

Rovaniemen ilmatorjuntapatteriston

Ilmatorjuntapatterissa
Alikersantti Okkonen Pekka Tapani
Tykkimies Turunen Teemu Juhani
Tykkimies Lehto Lari Paulus
Tykkimies Jakku Tino Matias
Tykkimies Huovinen Niko Pekka

2. Jääkärikomppaniassa
Upseerikokelas Mutanen Eemeli Johannes
Alikersantti Kiuru Samuli Kristian
Alikersantti Korvala Jyri Einari
Jääkäri Viitala Ville Matti Patrik

Tukikohtakomppaniassa
Upseerikokelas Muotka Kristian Samuli
Upseerikokelas Prittinen Samuli Ville-veikko
Upseerikokelas Rantala Roope Matias
Kersantti Auno Jarkko Ami Johannes
Jääkäri Hakso Anderas Samuel

Kotiuttamisjuhlassa Sodankylässä ja Rovaniemellä 15.9.2015 palkittiin seuraavat ansiotuneet varusmiehet:

Jääkäriprikaatin puukko, kunniakirja ja jalkaväen vuosikirja erittäin ansiokkaasta palveluksesta Jääkäriprikaatissa:
Jääkäri Valteri Eemil Merilehto EK/LAPJP
Jääkäri Taneli Kristian Hyttinen TKKK/ROVITPSTO

Jääkäriprikaatin puukko ja kunniakirja erittäin hyvästä palveluksesta sotilaspoliisina Jääkäriprikaatissa:
Korpraali Tuomas Reino Arvi Mankinen TKKK/ROVITPSTO
Jääkäri Juho Viljami Tuovinen EK/LAPJP

Jääkäriprikaatin puukko ja kunniakirja erittäin hyvästä palveluksesta lääkintämiehenä Jääkäriprikaatissa:
Korpraali Jussi Aleks Toljamo TKKK/ROVITPSTO
Jääkäri Antti-Pekka Johannes Rönkkö HK/LAPJP

Kiltamitali hyvähenkiselle varusmiehelle:
Korpraali Arttu Niko Kullervo Leinonen 3JK/LAPJP
Jääkäri Kuisma Samu Santeri Lappalainen EK/LAPJP
Jääkäri Risto Johannes Sydänmetsä HK/LAPJP

Lapin lennoston killan palkinto:
Korpraali Teemu Olavi Tohola TKKK/ROVITPSTO

Rovaniemen Reserviläiset ry:n palkinto: Lapin reserviläispiirienpronssinen mitali miehistöön kuuluvalla:
Jääkäri Ville Santeri Kulmala TKKK/ROVITPSTO

Sodankylän Reserviläiset ry:n palkinto: Lapin reserviläispiirienpronssinen mitali miehistöön kuuluvalla:
Korpraali Juho Kullervo Kaikkonen HK/LAPJP

Oulun Sotilaskotiyhdistyksen stipendi Oulun seudulta olevalle rehdille, reippaalle ja joukkoon sopeutuvalle varusmiehelle:
Korpraali Patrick Antero Järvelin HK/LAPJP
Jääkäri Reetta Katariina Niemelä HK/LAPJP
Jääkäri Juho-Aleks Henri Hänninen EK/LAPJP
Jääkäri Eemeli Juhani Nevanperä EK/LAPJP
Jääkäri Juha Henrik Niemimäki EK/LAPJP
Jääkäri Miira Rähä TKKK/ROVITPSTO
Jääkäri Zaya Sargon Afram Afram TKKK/ROVITPSTO
Jääkäri Tommi Antero Törmänen TKKK/ROVITPSTO

Rovaniemen Sotilaskotiyhdistyksen palkinto:
Tykkimies Arttu Samuli Meriläinen TKKK/ROVITPSTO
Jääkäri Salomo Johannes Hietamäki TKKK/ROVITPSTO

Sodankylän Sotilaskotiyhdistyksen palkinto:
Jääkäri Joeli Samuel Yifrach EK/LAPJP
Jääkäri Janne Akseli Sainmaa HK/LAPJP

Kotiuttamisjuhlassa Sodankylässä ja Rovaniemellä 16.12.2015 palkittiin seuraavat ansiotuneet varusmiehet:

Jalkaväen mitali, kunniakirja ja jalkaväen vuosikirja sekä nimet kunniatauluun erittäin ansiokkaasta palveluksesta Jääkäriprikaatissa:
Upseerikokelas Kalle Tapio Kiuttu 1JK/LAPJP
Kersantti Teemu Sakari Julkunen TIEDK/LAPJP

Jääkäriprikaatin kunniakirja ja puukko taitavasta ja kolariittomasta moottoriajoneuvon kuljettamisesta varusmiesaikana:
Jääkäri Paulus Mikael Piilonen EK/LAPJP
Korpraali Alex Henry Johannes Söderström TKKK/ROVITPSTO

Jääkäriprikaatin kunniakirja ja puukko hyvästä palveluksesta erikoisajoneuvon kuljettajana
Jääkäriprikaatissa:
Jääkäri Janne Matti Arvi Niemelä HK/LAPJP
Korpraali Joel Anton Oskari Haverinen ITPTRI/ROVITPSTO

Jääkäriprikaatin kunniakirja ja puukko ansiokkaasta palveluksesta joukkoyksiköissä Jääkäriprikaatissa:
Jääkäri Mauri Frans Emil Nivala KRHK/LAPJP
Jääkäri Henry Kalevi Basilius Hekkala 2.JK/ROVITPSTO

Reserviupseerien mitali ja kunniakirja ansiokkaasta palveluksesta Jääkäriprikaatissa:
Upseerikokelas Saku Aleks Moilanen TIEDK/LAPJP

Sodankylän Reserviläiset ry:n palkinto Lapin Reserviläispiirien mitali ja kunniakirja;
Lapin reserviläispiirien hopeinen mitali ansiokkaasta palveluksesta Jääkäriprikaatissa:
Kersantti Antti Herman Holopainen 1JK/LAPJP
Lapin reserviläispiirien pronssinen mitali ansiokkaasta palveluksesta Jääkäriprikaatissa:
Jääkäri Joni Petteri Laava HK/LAPJP

Rovaniemen Reserviupseerikerho ry:n palkinto, reserviupseerien mitali ja kunniakirja ansiokkaasta palveluksesta Jääkäriprikaatissa:
Upseerikokelas Markus Juhana Vappula 2JK/ROVITPSTO

Rovaniemen Reserviläiset ry:n palkinto;
Lapin reserviläispiirien hopeinen mitali ansiokkaasta palveluksesta Jääkäriprikaatissa:
Alikersantti Frans Kasper Ojanperä TKKK/ROVITPSTO
Lapin reserviläispiirien pronssinen mitali ansiokkaasta palveluksesta Jääkäriprikaatissa:
Tykkimies Janne Tapio Kuismin ITPTRI/ROVITPSTO

Lapin Ilmatorjuntakillan palkinto Marttiin Ilves -puukko erittäin hyvästä palveluksesta Jääkäriprikaatissa:
Upseerikokelas Henri Sebastian Mehtälä ITPTRI/ROVITPSTO
Alikersantti Teemu Jalmari Risto ITPTRI/ROVITPSTO
Jääkäri Vladimir Pozdnyakov ITPTRI/ROVITPSTO
Tykkimies Eetu Nuutti Viljami Nykänen ITPTRI/ROVITPSTO

Lapin Lennoston kilta ry:n palkinnot,
Kiltalautanen 347 vrk palvelulle johtajalle:
Upseerikokelas Andreas Jere Julius Kivi TKKK/ROVITPSTO
Killan kirja 165 vrk palvelulle:
Lentosotamies Markus Kalevi Taskinen TKKK/ROVITPSTO

Jääkäriprikaatin Killan Kiltamitali hyvähenkiselle varusmiehelle. Varusmiehet valitsevat keskuudestaan:
Kersantti Tommi Juhani Aukusti Åman 3.JK/LAPJP
Jääkäri Tuomas Olavi Vanttilä 1.JK/LAPJP
Jääkäri Juho Antero Sadinmaa KRHK/LAPJP
Jääkäri Joonas Petteri Ranta EK/LAPJP
Alikersantti Elmeri Heino Matias Hannula TIEDK/LAPJP
Alikersantti Ville Heikki Johannes Voutilainen HK/LAPJP

Jääkäriprikaatin Killan "Puolesta maan"- veteraanimat-
rkkeli parhaalle sodankyläläiselle 347 vrk ja 165 vrk pal-
velleelle:

Upseerikokelas Samuli Petteri Koskelo EK/LAPJP
Jääkäri Joonas Hannu Sakari Raasakka 3.JK/LAPJP

JP27:n perinneyhdistyksen rahalahjoitus, Jääkärihenkisin
varusmies:
Upseerikokelas Tommi Henriikki Niemikorpi KRHK/LAPJP

Pohjan Prikaatin Killan stipendi erittäin ansiokkaasta
palveluksesta 3. Jääkärikompaniassa:
Upseerikokelas Saara Maria Kössä 3.JK/LAPJP

Maanpuolustuksen kannatusäätiön stipendi erittäin
ansioikkaasta palveluksesta Jääkäriprikaatissa:
Korpraali Risto Juhani Siipola TIEDK/LAPJP
Alikersantti Ismo Aatu Petteri Hynynen ITPTRI/ROVITPSTO
Korpraali Topias Jussi Olavi Ruokolainen 2JK/ROVITPSTO
Kersantti Henri Valtteri Forssten TKKK/ROVITPSTO
Korpraali Mikko Henrik Ahola TKKK/ROVITPSTO

Maanpuolustuksen kannatusäätiön stipendi kiitettä-
västä laivuepalveluksesta Jääkäriprikaatissa:
Korpraali Kosti Aatos Mikael Emaus TKKK/ROVITPSTO
Lentosotamies Toni Ilmari Block TKKK/ROVITPSTO

Ilmavoimien paras kuljettaja- palkinto
Korpraali Saku Albin Hjulfors TKKK/ROVITPSTO

Ilmatorjuntasäätiön pronssinen levyke ja kirjallisuutta
erittäin ansiokkaasta palveluksesta Jääkäriprikaatissa:
Upseerikokelas Joel Pekka Oskari Rinne ITPTRI/ROVITPSTO
Alikersantti Aleks Simeon Alajääskö ITPTRI/ROVITPSTO
Tykkimies Toni Olavi Pikkarainen ITPTRI/ROVITPSTO

Sodankylän Sotilaskotiyhdistyksen stipendit hyvää soti-
laskuntaa osoittaneelle 165 vuorokautta palvelleelle:
Korpraali Matti Henrik Tahkola KRHK/LAPJP
Jääkäri Sauli Toivo Taneli Kaikkonen 2JK/ROVITPSTO

Sodankylän Sotilaskotiyhdistyksen muistamiset:
hyvästä yhteistyöstä sotilaskodin kanssa,
Jääkäritoimikunnan puheenjohtaja alikersantti Antti
Karhumaa HK/LAPJP
Jääkäritoimikunnan sihteeri alikersantti Jarkko Länsman
HK/LAPJP
Jääkäri Mauri Kauppila HK/LAPJP

Oulun Sotilaskotiyhdistyksen stipendi Oulun seudulta ole-
valle rehdille, reippaalle ja joukkoon sopeutuvalla varusmie-
helle. Kouluttajat valitsevat:

Alikersantti Juho-Kusti Aleks Niinimaa JK/LAPJP
Upseerikokelas Joonas Rikhard Heiskanen 1JK/LAPJP
Jääkäri Tuomas Ilmari Vihelä KRHK/LAPJP
Jääkäri Niko Patrik Petteri Suominen EK/LAPJP
Upseerikokelas Atte Santeri Lassila TIEDK/LAPJP
Kersantti Sami Kristian Palosaari HK/LAPJP
Upseerikokelas Erik Elis Johnson ITPTRI/ROVITPSTO
Kersantti Joonas Petteri Korpi 2JK/ROVITPSTO
Alikersantti Henri Olavi Tihinen TKKK/ROVITPSTO

Rovaniemen Sotilaskotiyhdistyksen palkinnot eniten
kuntoindeksiään kohottaneille varusmiehille (sykemittari):
Jääkäri Joona Samuel Pekkala ITPTRI/ROVITPSTO
Tykkimies Riku Oskari Anttila ITPTRI/ROVITPSTO
Tykkimies Valtteri Miika Matias Hinkula ITPTRI/ROVITPSTO
Kersantti Petteri Henriikki Tyni TKKK/ROVITPSTO
Korpraali Jarno Joel Samuli Kivioja TKKK/ROVITPSTO
Alikersantti Henri Juhani Porkka TKKK/ROVITPSTO
Alikersantti Jere Johannes Suoraniemi 2JK/ROVITPSTO
Jääkäri Eetu Antero Viinikka 2JK/ROVITPSTO
Jääkäri Juho Antero Tuohimaa 2JK/ROVITPSTO

Rovaniemen Sotilaskotiyhdistyksen palkinto reilulle palvelus-
toverille, jonka varusmiehet äänestävät keskuudestaan:
Tykkimies Hannes Eilola ITPTRI/ROVITPSTO
Jääkäri Juho Sieppi Juho 2.JK/ROVITPSTO
Korpraali Tatu Määttä TKKK/ROVITPSTO

Leijona Cateringin stipendi parhaalle sotilaskeittäjälle:
Jääkäri Jani Petri Johannes Åman 1JK/LAPJP
Jääkäri Iiro Olavi Vanha 2JK/ROVITPSTO

Jääkäriprikaatin kunniakirja aloitteesta "Sotavalo- ja
kytkin johtamiskontin sivuteltaan":
Upseerikokelas Tuomas Porkka ITPTRI/ROVITPSTO

Autoliiton Rovaniemen osaston palkinto, Standaari:
Jääkäri Jani Tapio Vähäsaari TKKK/ROVITPSTO

VEHO hyötyajoneuvo palkinto:
Korpraali Ville-Veikko Juhani Keränen ITPTRI/ROVITPSTO

Itsenäisyyspäivää juhlittiin Sodankylässä ja Rovaniemellä

Sodankylässä Itsenäisyyspäivää juhlittiin Jääkäriprikaatin, Sodankylän kunnan ja Sodankylän seurakunnan järjestämissä tilaisuuksissa 6.12.2015

**"Suomi on hyvä maa.
Tämä maa on paras paikka
meille suomalaisille. Suomi
on puolustamisen arvoinen
maa, jonka paras puolustaja
on Suomen oma kansa!"**

Jalkaväenkenraali Adolf Ehrnrooth

Sodankylän veteraanien kahvitilaisuus järjestettiin palvelutalo Hannuksenkartanossa.

Lapin Lottaperinneyhdistyksen syyskokous pidettiin Rovaniemellä.

Jääkäriprikaatin komentajalla eversti Antti Lehtisalolla oli kunnia ja ilo viedä puolustusvoimien tervehdys Veteraanien ja Lottien juhlatilaisuuksiin 4.12.2015 Sodankylässä ja Rovaniemellä.

"Itsenäisyystämme on maksettu kalliit lunnaat. Vapaussodan, Talvisodan ja Jatkosodan kokeneista osa antoi kalleimpansa, oman henkensä, itsenäisyyden aikaansaamiseksi ja sen säilyttämiseksi. Monille jäi pysyvä, lähtemätön muisto siitä, kun monet vuodet tuli vietettyä poteron pohjalla tai rajuissa hyökkäyksissä oman ja kansan tulevaisuuden ollessa aika ajoin hyvinkin epävarma."

Saara Kyyhkynen ja Helka Urponen luovuttivat eversti Antti Lehtisalolle Lapin lotat rauhan ja sodan töissä -kirjan.

"Me suomalaiset tunnemmekin suurta kiitollisuutta sotiemme Veteraaneja, Lottia ja koko veteraanisukupolvea kohtaan. Me ymmärrämme ketjun, joka ulottuu nykypäivästä viime sotiin saakka. Siihen mahtuu isänmaamme pelastaminen, taloudellisen vaurauden rakentaminen ja hyvinvointiyhteiskunnan luominen. Tämä on arvokas perintö, joka meidän on huolehdittava eteenpäin tuleville sukupolville. Veteraanisukupolvien edustajien tahto, tulevaisuuden usko, epäitsekkyys, rohkeus ja toimeenpanokyky olkoon esimerkkinä myös meille, jotka luotsaamme isänmaatamme tämän päivän haasteissa."

Itsenäisyysjuhla Veljeskodilla Rovaniemellä.

Puolustusvoimain komentaja kenraali Jarmo Lindberg tarkasti Jääkäriprikaatin 22.9.2015.

Puolustusministeriön hallintopoliittinen osasto teki puolustusvoimauudistuksen toimeenpanoon liittyvän seurantakäynnin Jääkäriprikaatiin 8.-9.12.2015.

Jääkäriprikaati järjesti kenraalien ja evp everstien vapaaehtoisen harjoituksen Rovaniemellä 3.9.2015. Harjoituksen johti Jääkäriprikaatin komentaja Eversti Antti Lehtisalo. Harjoituksen tavoitteena oli perehdyttää Pohjois-Suomen alueella palvelleet kenraalit (evp) ja alueella asuvat everstit (evp) Puolustusvoimien ja Jääkäriprikaatin ajankohtaisiin asioihin.

Sodankylän lukion abiturientit vierailivat Jääkäriprikaatissa 19.10.2015.

Jääkäriprikaatin vuosipäivä

Jääkäriprikaatin 36. vuosipäivää juhlittiin 2.10.2015 Sodankylässä.

Paraatikatselmus urheilukentällä, ohimarssi Jäämerentiellä ja kalustoesittely Sodankylän liikuntahallin piha-alueella kiinnostivat erityisesti sodankyläläisiä koululaisia.

Jääkäriprikaatin komentaja eversti Antti Lehtisalo totesi paraatipuheessaan, että Puolustusvoimauudistuksen myötä Jääkäriprikaatin asema Lapin alueella on entisestään vahventumassa ja korosti veteraanisukupolven ja nuorison yhteyttä.

”Maanpuolustus on kaikkien kansalaisten yhteinen asia. Haluan korostaa veteraanisukupolven, asevelvollisten ja nuorison yhteyttä tässä vuosipäivän paraatissa. Kanssani on vastaanottamassa ohimarssia veteraanien edustaja Kaarlo Sukuvaara ja Aleksanteri Kenan koulun oppilas Heikki Onnela.”

Vuoden Jääkäriprikaatilainen 2015 Kapteeni Jouni Puljujärvi

Kapteeni Puljujärvi on toiminut Jääkäriprikaatin liikuntakasvatusupseerina jo vuosien ajan. Hän on jaksanut vuodesta toiseen kantaa huolta varusmiesten ja henkilökunnan fyysisen kunnon kehittämistä ja ylläpidosta. Hän osaa oman alansa tehtävät erittäin hyvin ja pystyy tekemään esimiehilleen konkreettisia esityksiä toiminnan kehittämistä liikunta-alalla.

Kapteeni Puljujärvi on sosiaalinen, avoin ja luotettava. Hän on esimerkillisen suorasekäinen toimissaan ja kantaa vastuunsa joka tilanteessa. Hänen panoksensa vuoden 2014 Sotilaiden hiihdon maailmanmestaruuskilpailujen järjestelyissä Sodankylässä oli merkittävä. Tämä huomioitiin muun muassa siten, että hänet kutsuttiin erityisasiantuntijaksi vuonna 2015 Ruotsissa pidettyihin Sotilaiden hiihdon maailmanmestaruuskilpailuihin.

Myös Jääkäriprikaatin ja Lapin ilmatorjuntarykmentin yhdistymisessä hänen ammattitaidollaan saatiin aikaan molempien varuskuntien osalta hyvät ja toimivat ratkaisut.

Kapteeni Puljujärvi pystyy näyttämään omaa esimerkkiä kaikissa liikunta-alan moninaisissa tehtävissä ollen tällä hetkellä yksi kovakuntoisimmista jääkäriprikaatilaista.

Jääkäriprikaatin kunniajääkäriksi on nimitetty 3.10.2014 opetusneuvos Kauno Jalmary Pellervo Laine.

Jääkäriprikaatin komentaja eversti Antti Lehtisalo luovutti Kauno Laineelle nimittämiskirjan Jääkäriprikaatin vuosipäivän päiväjuhlassa.

Liikunta ja urheilu

Ammunnan sotilaiden SM-kilpailut

Jääkäriprikaatin ampujat menestyivät erinomaisesti ammunnan sotilaiden SM-kilpailuissa Panssariprikaatissa. Jääkäriprikaatin kilpailijat saavuttivat 9 henkilökohtaista mitalisijaa. Jääkäriprikaatin varusmiehet voittivat RK-lajien joukkuekilpailut sekä olivat toisia Parolan Kilpi -kilpailussa. Lisäksi Jääkäriprikaati saavutti neljä muuta joukkueitalia. Jääkäriprikaati sijoittui yleismestaruuspisteissä toiseksi häviten yhdellä pisteellä Kainuun prikaatille.

Henkilökohtaisissa lajeissa mestaruuden voittivat oppilas Oula Mattila varusmiesten vakiokiväärin 20 ls maakuu kilpailussa sekä ylikersantti Juho Autio yleisen sarjan 300 m kiväärin pika-ammunnassa. Muita henkilökohtaisten lajien mitalisteja olivat vääpeli Juha Rutonen, alikersantti Tuomas Vierelä ja majuri Antti Jokinen. Kilpailujen parhaana kivääriampujana palkittiin ylikersantti Juho Autio.

JPR:n syyskauden kilpailut ja tulokset

Jääkäriprikaatissa kilpailtiin vuoden 2015 jälkimmäisellä puoliskolla henkilökohtaisista sekä yksikkökohtaisista paremmuuksista ammunnoissa, suunnistuksessa, esteratakilpailussa sekä Jeesiön pyöräkilpailussa.

Ampumamestaruuskilpailut

RK 4+4+4 ls
Varusmiehet

1. Jääkäri Joel Turpeinen 111
2. Alikersantti Teemu Risto 109
3. Alikersantti Kalle Seppä 104

RK 3 x 5 ls
Varusmiehet

1. Tykkimies Oula Mattila 122
2. Alikersantti Matias Rautio 120
3. Alikersantti Tuomas Vierelä 118

RK 4+4+4 ls
Henkilökunta

1. Ylikersantti Tommi Keränen 108
2. Yliluutnantti Jarmo Salmi 108
3. Yliluutnantti Toni Sulasalmi 105

RK 4+4+4 ls
Naiset

1. Kersantti Tiia Torsti 93
2. Kokelas Linda-Maria Palosaari 48

RK 10 ls
Naiset

1. Kersantti Tiia Torsti 71

RK 10 ls
Henkilökunta

1. Ylikersantti Tuomas Poikela 94
2. Kapteeni Kalle Tuominen 92
3. Majuri Kari Rapo 92

Palvelusammunta 3 (pistooli 10 ls koulu)
Henkilökunta

1. Yliluutnantti Henry Rautio 97
2. Luutnantti Otto Känsälä 96
3. Yliluutnantti Toni Sulasalmi 91

Palvelusammunta 4 (Pistooli 10 ls kuvio)
Henkilökunta

1. Kapteeni Kalle Tuominen 78
2. Teknikkokapteeni Pasi Mikkola 76
3. Yliluutnantti Jarmo Salmi 73

Ammunnan joukkuekilpailu

1. Tiedustelukomppania 747 pistettä
2. 3.Jääkärikomppania 739 pistettä
3. Kranaatinheitinkomppania 706 pistettä

Partiosuunnistus

A-sarja

1. 1.Jääkärikomppania 1 (Kersantti Arttu Salonen, jääkäri Tony Smed, alikersantti Vili Tammela ja alikersantti Jukka Palosaari)
2. 3.Jääkärikomppania 1 (Ylikersantti Tuomas Poikela, alikersantti Ville Hettula, alikersantti Janne Härmä ja alikersantti Toni Tähtinen)
3. Tiedustelukomppania 1 (Kersantti Jesper Leppiaho, alikersantti Elmeri Hannula, jääkäri Ville Autioniemi ja jääkäri Heikki Vuopio)

B-sarja

1. 2.Jääkärikomppania 2 (Kokelas Joel Ekdahl, jääkäri Pyry Seppälä, jääkäri Pauli Kajava ja jääkäri Perttu Männistö)
2. Tiedustelukomppania (Alikersantti Janne Liusvaara, jääkäri Lauri Aunio, jääkäri Lasse Kärki ja jääkäri Jesse Rontti)
3. 3. Jääkärikomppania 2 /TJ-linja (Oppilas Aku Huhtala, oppilas Riku Höyhtyä, oppilas Kimmo Kanervo ja oppilas Juho Kariniemi)

C-sarja

1. JPRE/Hkesk 1 (Teknikkokapteeni Pasi Mikkola, yliluutnantti Janne Mäenpää, teknikkoluutnantti Matti Hakkarainen ja varastonhoitaja Yrjö Piekkari)
2. JPRE/OPOS (Everstiluutnantti Arto Vaarala, kapteeni Ali Vaarala, kapteeni Antti Pipinen ja sotilasmestari Mika Ojala)
3. JPRE/KOULOS/HOS (Everstiluutnantti Reima Vanhanen, kapteeni Juha Massinen, yliluutnantti Jarmo Salmi ja yliluutnantti Tarmo Toivanen)

Suunnistus

Henkilökunta 4,9 km

1. Kersantti Juho Friman 0:44:04
2. Yliluutnantti Janne Mäenpää 0:47:32
3. Ylikersantti Tuomas Poikela 0:47:54

Naiset 3,0 km

1. Linda Palosaari 0:47:04
2. Katja Kakko 0:49:06
3. Virpi Korpi 0:57:27

Varusmiehet 3,0 km

1. Jääkäri Heikki Vuopio 0:29:55
2. Kokelas Joel Ekdahl 0:38:32
3. Jääkäri Riku Höyhtyä 0:40:02

Suunnistuksen joukkuekilpailu

1. Tiedustelukomppania 2:52:10
2. Esikuntakomppania 3:26:57
3. 3.Jääkärikomppania 3:49:12

Yli 40v

1. Everstiluutnantti Arto Vaarala 0:50:21
2. Everstiluutnantti Reima Vanhanen 0:50:55
3. Yliluutnantti Kari Mähönen 0:52:17

Kuntosarja

1. Majuri Kari Rapo
2. Ylikersantti Antti Oikarinen
3. Luutnantti Otto Känsälä

Muut palkitut

Vuoden päätöspuhuttelussa palkittiin vuotuinen kiertopalkinto kovakuntoisimmasta työpisteestä. Eniten kuntoa kehittäneestä työpisteestä ei jaettu palkintoa organisaatiomuutosten vuoksi. Myöskään aktiivisinta työpistettä ei palkittu vähäisen osallistujamäärän vuoksi. Aktiivisimmin työpisteen kriteerinä olisi ollut kuntotesteihin osallistuminen ennen 1.6. Kovakuntoisimpana ja kenttäkelpoisimman työpisteen kriteerissä laskettiin sotilaiden kuntoindeksi ja kenttäkelpoisuusindeksi keskiarvo.

Kovakuntoisin ja kenttäkelpoisin työpiste oli huolto-osasto, jonka indeksien keskiarvo oli 4,19. Tiukan vastuksen antoi Lapin aluetoimiston väki keskiarvollaan 4,18.

Lisäksi muistettiin Jääkäriprikaatin kovakuntoisimpia siviilityöntekijöitä ja kenttäkelpoisimpia sotilaita. Siviilityöntekijät, joiden kuntoindeksi oli 5 eli maksimi olivat: Virpi Korpi, Riitta Mikkola, Nina Hallin ja Erkki Väitalo. Sotilaat, joiden kenttäkelpoisuusindeksi oli maksimi eli 5, olivat: Tapio Lintula, Tapio Hoppula, Jouni Puljujärvi, Mika Ojala ja Timo Heiskanen.

Uutena palkintona luovutettiin vuoden liikuntateko-palkinto yliluutnantti Pasi Sarajärvelle. Hän toimi Jääkäriprikaatin varusmiesten ampumajoukkueen valmentajana.

Jeesiön lenkki

Henkilökohtainen

1. Jääkäri Tuomas Karsikas 2:13:00
2. Jääkäri Erno Karjula 2:13:01
3. Jääkäri Matti Tahkola 2:13:13

Joukkuekilpailu

1. Kranaatinheitinkomppania 3:02:09
- Muilla yksiköillä ei tulosta

Esteratakilpailu

Varusmiehet

1. Jääkäri Sauli Kaikkonen 0:2:38,80
2. Tykkimies Mikko Huhta 0:2:42,9
3. Jääkäri Valtteri Niemelä 0:2:56,4

Joukkuekilpailu

1. 2. Jääkärikomppania 0:08:55,7
2. Ilmatorjuntapatteristo 0:09:05,1
3. Tukikohtakomppania 0:09:17,2

Yliluutnantti Pasi Sarajärvi

Arktisen koulutuksen niksipalsta

Arktisen koulutuksen niksipalstan tarkoituksena ei ole niinkään minkään uuden ja mullistavan asian esilletuonti, vaan ajatuksena on herätellä henkiin vanhoja hyväksi todettuja käytäntöjä.

Tilapäissaha

Vietettäessä useita vuoro-kausia maasto-olosuhteissa, joutuu rinkan tai vastaavan kantolaitteen kantaja mieltämään varusteluettelon kokoonpanoa.

Kannettavaa kuormaa tarkastellaan ensinnäkin varusteiden tarpeellisuuden kannalta eli mukaan otetaan vain se, mitä ehdottomasti arvellaan tarvittavan. Toiseksi kuormaa tarkastellaan massan eli kilojen kannalta. Tutkimuksien mukaan n. 30% omasta painosta on kuorma, mitä normaali ihminen kykenee kantamaan pidempiä matkoja kuljettaessa ilman kohtuutonta rasitusta. Kolmantena kannettavaa kuormaa on tarkasteltava varusteiden koon, muodon ja kantoergonomian kannalta. Vaikkakin joku tarpeelliseksi ajateltu väline olisi kevyt, saattaa se olla muodoltaan sellainen että sen kantamuksessa kuljettaminen on vaivalloista.

Leirytyessään tarvitsee maastossa liikkuja puukon ja kirveen lisäksi sahaa. Kaupoista on saatavana retkisahoja, joissa terän saa suojaan kahvan sisään tai joka kehikkoineen taittuu kasaan.

Tällainen saha on kätevä, jos sahattavat puut ovat maksimissaan ranteen paksuisia. Jos kuitenkin arvelee tarvitse-

vansa sahaa isompien puiden sahaamiseen - rakotulia ja tilapäismajoitteen kehikkoja ei tehdä riisuista - tarvitaan oikea kaarisaha. Oikea saha ei kylläkään paljoa paina, mutta muodoltaan sen kiinnittäminen kantolaitteeseen voi olla haasteellista.

Vaihtoehtona on ottaa oikean sahan terä ja kiinnittää siihen esimerkiksi metallilenkit kahvan ja kaaren kiinnittämistä varten. Kaaren materiaali tähän löytyykin siten luonnosta. Kaaren taivuttaminen kannattaa tehdä hitaasti hirtuttamalla. Sopivin kaaripuu on kuusi. Normaalisti ryhmän kokoisesta osaston varustukseen kuuluu yksi kaarisaha. Näitä pelkkiä sahanteriä voi olla joka partiossa tai

joka soturilla. Historiatiedon mukaan tällainen saha vaihtoehto oli myös sodanajan kaukopartiomiehillä ja myöhemmin rajamiehillä.

Välineiden ei välttämättä tarvitse olla parasta mitä rahalla saa, vaan kunhan se täyttää tarkoituksensa. Ja onhan tässä vähän sellainen "Eräjorma" - meininki!

Alueellinen taisteluharjoitus NAARMA15

Alueellinen taisteluharjoitus NAARMA15 järjestettiin 30.11. - 4.12.2015 Rovajärven alueella. Harjoituksen johti Jääkäriprikaatin komentaja eversti Antti Lehtisalo. Harjoituksen teemana oli nopea puolustukseen ryhtyminen, vastahyökkäys ja aktiivinen puolustustaitelu. Harjoitukseen osallistui noin 3500 sotilasta Jääkäriprikaatista, Kainuun prikaatista ja Lapin rajavartiostosta. Lisäksi harjoitukseen osallistui mekanisoitu jalkaväkijoukkue Norrbottenin rykmentistä Ruotsista. Maavoimien esikuntapäällikkö kenraalimajuri Jorma Ala-Sankila tarkasti harjoituksen 1.-2.12.2015.

Harjoitus jakautui kolmeen vaiheeseen.

Ensimmäisessä vaiheessa joukot keskitettiin toiminta-alueelle 30.11.2015 aikana. Johtoportaat ottivat joukot johtoonsa joukon ryhtyessä ensimmäiseen tehtävään. Eri joukko-osastoista tulevien joukkojen alistaminen eri johtoportaille tapahtui ensimmäisellä ryhmitysalueella tai toimivien ko-

mentajien erikseen käskemässä paikassa.

Toisessa vaiheessa 1.-4.12.2015 joukot valmistelivat ja harjoittelivat taistelutoiminnan ryhmitysalueellaan ja aloittivat tiedustelun. Keltaisen hyökkäys alkoi 1.12.2015 klo 12.00 koko syvyydessä. Tämän jälkeen taistelua käytiin koko alueella 4.12.2015 aamuun asti. Taistelurytmi toteutettiin siten, että sama operaatio voitiin toteuttaa kaksi kertaa. Vaihe sisälsi päivittäin 8 tunnin taistelutauon.

Kolmannessa vaiheessa 4.12.2015 torjuttiin keltaisen vastahyökkäykset. Operatiiviset johtosuhteet purettiin sekä toteutettiin paluumarsit kotivaruskuntiin.

Harjoitus toteutettiin suunnitelman mukaisesti palvelusturvallisesti. Harjoituksen tavoitteet saavutettiin pääosin huolimatta haasteellisista olosuhteista. Ruotsalaisen joukon osallistuminen harjoitukseen palveli harjoitusta hyvin.

NAARMA15 harjoituksessa Jääkäriprikaatin ja Norrbottenin rykmentin joukot harjoittelevat yhdessä kolmannen kerran. Yhteisharjoitukset ovat osa maavoimien pohjoismaista yhteistyötä (NORDEFCO) ja Over Border -harjoitustoimintaa.

Aikaisemmin Jääkäriprikaatin ja Norrbottenin rykmentin joukot ovat harjoitelleet yhdessä Rovajärvellä toukokuussa 2015 ja Bodenissa marraskuussa 2015. Harjoitukset ovat olleet Jääkäriprikaatin henkilökunnalle ja varusmiehille erittäin arvokkaita ja kehittäviä kokemuksia kansainvälisestä yhteistoiminnasta.

Maavoimien esikuntapäällikkö **kenraalimajuri Jorma Ala-Sankila** kertoi harjoituksessa järjestetyssä mediatilaisuudessa, että Maavoimissa pohjoismaista yhteistoimintaa on syvennetty viime vuosina erityisesti pohjoismaiden kanssa. Merivoimissa ja Ilma-voimissa pohjoismaista yhteistyötä on tehty jo vuosien ajan. Pohjoismaiden puitteissa yhteistyö ei ole operatiivista, eikä tähtää yhteisen sodankäyntikyvyn luomiseen eikä yhteiseen puolustukseen.

– Ruotsin kanssa yhteistoimintaa on tänä vuonna syvennetty toiminnallisemmalle tasolle ja toiminta tulee vielä jonkin verran laajenemaan. Harjoittelempa yhä enemmän Ruotsalaisten kanssa ja luomme yhteistä toimintakykyä. Kokemukset yhteistoiminnasta ovat erittäin positiivisia.

Kapteeni Marcus Dyrvoid Norrbottenin rykmentistä kertoi harjoituksen sujuneen todella hyvin. Rovajärven ampuma- ja harjoitusalueita hän pitää erittäin hyvänä alueena harjoitella, vaikka soinen ja runsasvesistöinen maasto on heille vaikeakulkuista.

– On mielenkiintoista harjoitella suomalaisten sotilaiden ja erityyppisten yksiköiden kanssa ja nähdä jalkaväen ja muiden joukkojenne liikettä. Yhteistyö on meille hyvin tärkeää.

Sotilasmestari Ted Strömbäck Norrbottenin rykmentistä oli samaa mieltä. Hän totesi, että on hyvä harjoitella yhdessä ja nähdä asioita, joista voi toisiltaan oppia.

– Siitä on pitkä aika, kun olemme voineet harjoitella jalkaväki- ja panssaritorjuntajoukkoja vastaan, koska meillä ei ole ollut niitä Ruotsin pohjoisosassa muutamaan vuoteen.

– Monet joukot eivät näe sellaisia vihollisia, joita heidän pitäisi nähdä. Esimerkiksi ruotsalaiset jääkärit eivät ole nähneet oikeita tankkeja ja taistelujoneuvoja. Tässä harjoituksessa jääkärit voivat taistella niitä vastaan, eikä vain korvaavia laitteita vastaan. Erittäin hyvä on myös, että olemme saaneet taistella jalkaväkeä ja panssaritorjuntaa vastaan, sitä emme ole saaneet tehdä muutamaan vuoteen.

Lapin jääkäripataljoonan joukkueammunnat

Saapumiserän 215 taistelut huipentuivat Lapin jääkäripataljoonan osalta joukkueammuntoihin Sarriojärvellä ja Heinuvaarassa 7.-12.12.2015. Harjoituksen johti Lapin jääkäripataljoonan komentaja everstiluutnantti Ari Mure, joka edellisellä viikolla oli johtanut taisteluosastonsa kii-vaissa taisteluissa voittoon samassa kairassa. Harjoitusjoukot keskitettiin harjoitukseen osittain por-

si taistelevien joukkojen toimintaa päivittäin - pimeästä pimeään.

Jääkäreiden osalta pääpaino ammunnoissa oli joukkueen puolustuksen, väijynnän ja hyökkäyksen toteuttaminen, osittain kevyen heittimistön tukemana. 2. Jääkärikomppanian Rovaniemen ilmatorjuntapatteriston veljet taistelivat jälleen rinnallamme, kuten niin monesti aiemminkin. Panssarintorjijat tuhosivat vaunuja 83 ja 2000

Pitkästä aikaa koko Rovajärven ampumakenttäalue oli tehokkaassa käytössä kunniakkaan joukkoyksikön amuntoihin. Vahvuus koko joukolla oli:

- 100 henkilökuntaan kuuluvaa
- 480 varusmiestä
- 150 erilaista ajoneuvoa

Teräsmyrsky yltyi täyteen mitaansa luutnantti Pasi Anttilan päälliköimän jääkärikomppanian hyökkäyksessä Parvalammille. Kapteeni Jarkko Kumpulainen oli suunnitellut ja johti monivaiheisen ja todenmukaisen komppanian hyökkäysammunnan, joka sai myös harjoituksen johtajan tyytyväiseksi.

Tottuneesti kaikki amunnat suunniteltiin ja toteutettiin maavoimien 2013 uusitun ampumaohjelmiston mukaisesti ja käytettävissä olevien a-tarvikkeiden nuusa ohitettiin reippaalla selkeitä käskyjä sisältävällä toiminnalla. Kehitettävää amuntoihin toki jäi mm. suksien käytön ja maalitoiminnan osalta. Ammuntojen tärkeyttä kokonaisuudelle osoitti sekin, että Prikaatin koulutuspäällikkö tarkasti harjoituksen ja pappi tuki henkisesti puolella. Tälle vuodelle Rovajärven monivaiheiset ja raskaitakin vaiheita sisältäneet taistelut saatiin päätökseen lauantaina 12.12.2015 ja joukot keskitettiin reserviin lepoon, ollakseen valmiina uuteen Rytinään seuraavan vuoden puolella.

rastetusti, pääosien aloittaen ammuntojen valmistelut maanantaina 7.12.2105, NAARMA 15 jälkeisen viikonlopun kestäneen huollon jälkeen. Joukot olivat kokeneet osittain mittaviakin tappioita ja jääkärit lähtivät toteuttamaan tehtävää varsin vajaalla vahvuudella. Varuskuntaan jääneet jäivät paitsi kunnista ja toveruudesta, joka ohja-

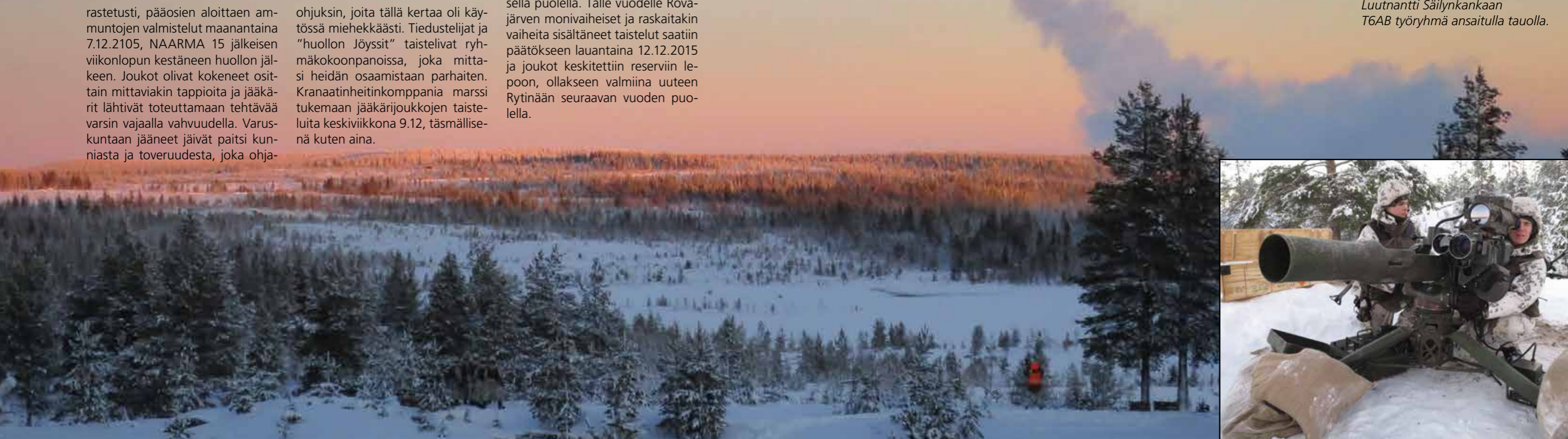
ohjuksin, joita tällä kertaa oli käytössä miehekkäästi. Tiedustelijat ja "huollon Jöyssit" taistelivat ryhmäkokoontamissa, joka mittasi heidän osaamistaan parhaiten. Kranaatinheitinkomppania marssi tukemaan jääkärijoukkojen taisteluita keskiviikkona 9.12, täsmällisenä kuten aina.

Koulutuspäällikkö ja pappi "siellä jossain".

Luutnantti Säilynkankaan T6AB työryhmä ansaitulla tauolla.

Perusyksikköesittely: Esikuntakomppania

Lapin jääkäripataljoonan Esikuntakomppania perustettiin 1.1.2015 tehtävään tuottaa panssaritorjunta- sekä sotilaspoliisijoukkoja Lapin alueelle. Yksikköön keskitettiin lakkautetun Pohjan jääkäripataljoonan Sissikomppania Lapin jääkäripataljoonasta lakkautetun Tukikomppanian panssaritorjuntakoulutus. Uusi komppania sai tilat kasarmviidestä, joka Sissikomppanian jäljiltä jakautui Tiedustelukomppanian ja Esikuntakomppanian käyttöön. Komppania ei perinyt tehtäviä eikä tilojaan yhdeltäkään toiselta yksiköltä, joten komppanian toiminta aloitettiin tyhjältä pöydältä. Palvelusajat jakautuvat varusmiehillä johtajat 12 kk, sotilaspoliisimiehistö 9 kk ja panssaritorjuntamiehistö 6 kk.

Esikuntakomppaniassa palveluksensa aloitti tammikuussa 80 alokasta, joista ryhdyttiin valitsemaan sotilaspoliisi- ja panssaritorjuntakoulutukseen soveltuvia henkilöitä. Yksikön vahvuudessa oli jo ennen alokkaitten tuloa n. 45 sotilaspoliisia, joiden palvelusaika on 9 kk ja he siirtyivät lakkautetusta Sissikompaniasta. Kevätkaudella yksikkö osoitti toimintansa tehokkuuden sijoittamalla peruskoulutuskauden tarkastuksessa sijalle kaksi, jääkärikilpailussa sijoille 4 ja 7. Urheilu ja sotilastaitokisoissa yksikkö ylsi JPR:n partiohih-

tokisassa 2. sijalle sekä suunnistuksen joukkuekilpailussa 2. sijalle.

Molempien aselajien erikoiskoulutuskaudella järjestetään koulutushaaratutkinto, joka on varusmiehille niin henkinen kuin fyysisenkin koitos. Syksyllä Esikuntakomppanian koulutushaaratutkinto toteutettiin Kaarestunturi – Pitävaara välisellä alueella ja oli varusmiehille ikimuistoinen koitos.

Panssaritorjuntakoulutus koostuu kasarmialueella tapahtuvasta kalusto- ja simulaattorikoulutuksesta, että myös Sodankylän lähialueilla tapahtuvasta taistelukoulutuksesta. Varsinaisissa taisteluharjoituksissa panssaritorjuntajoukkojen todellinen toiminta saadaan simuloitua niin aseiden kuin kohteen päästä nykyaikaisilla simulaattorijärjestelmillä. Pääkalustona toimivat panssaritorjuntaohjusjärjestelmät PSTOHJ 83M sekä PSTOHJ 2000M.

Panssaritorjuntajoukkueen tärkeimpinä harjoituksina toimivat 115 saapumiserällä keväällä järjestetty Maavoimien vaikuttamisharjoitus Rovajärvellä ja 215 saapumiserällä kansainvälinen yhteistointiharjoitus Norrbottenin rykmentin kanssa Ruotsin Bodenissa. Panssaritorjuntaohjusammunnat suoritetaan keväällä ja syksyllä Rovajärven ampuma-alueella, jossa ansioituneet panssarintuho-

ajat pääsevät ampumaan todellisia vaunumaaleja oikeilla ohjuksilla.

Sotilaspoliisien koulutus alkaa yksikössä viiden viikon mittaisel-

la miehistökurssilla, jonka jälkeen suoritetaan vartiovastuunvaihto uudemman ja vanhemman saapumiserän kesken. Sotilaspoliisien koulutus pitää sisällään monenlaisia kasarmialueilla tapahtuvaa

erityiskoulutuksesta kuten vaarallisen henkilön kiinniottoa sekä ampuoradoilla toteutettavista erikoisammunnoista. Muu aika täyttyy useista vartio- ja järjestelytehtävistä kuten esimerkkinä Englannin kruunuperillisten vierailu Jääkäriprikaatissa. Sotilaspoliisien (vanhempi saapumiserä) palvelus huipentui maaliskuussa järjestettyyn Paikallispuolustus (PAPU) – harjoitukseen. Kyseisessä harjoituksessa mitattiin Jääkäriprikaatin Sodankylän ja Rovaniemen sekä Kainuun prikaatin sotilaspoliisien koulutuksen tasoa. Harjoituksen jälkeen Sodankylän sotilaspoliisit kotiutettiin sotakelpoisena joukkona reserviin. Joukon hyvää henkeä kuvaa se, että kotiutuvia jouduttiin lähes toimittaan pois kasarmista.

Saapumiserän 115 pääsotaharjoituksena toimi valtakunnallinen WIHURI15-harjoitus, joka toteutettiin pääosin Nurmeksen alueella. Sotilaspoliisit harjaantuivat Rovaniemen sotilaspoliisien ja Maasotakoulun Rakuunaeskadroonan kanssa sotilaspoliisikomppanian

perustamisessa ja siihen liittyvisä toimissa. Panssaritorjuntaohjusjoukkue toimi nimensä mukaisesti panssarintuhoamistehtävissä. Tammikuun saapumiserän hyvä henki ja asenne varusmiespalveluksessa mahdollistivat varusmiespoistuman jäämisen hyvin alhaiselle tasolle.

Heinäkuun saapumiserässä yksikköön astui palvelukseen 88 alokasta. Saapumiserän koulutus alkoi vaivatta, tosin jo alkuvaiheessa tuli esille, että poistuma tulee tästä erästä olemaan suuri.

Esikuntakomppanian harjoitustapahtumat koostuvat samoin kuin muillakin yksiköillä peruskoulutuskauden taistelu-, ja ampuharjoituksesta, erikoiskoulutuskauden ja joukkokoulutuskauden vastaavista harjoituksista. Sotilaspoliiseilla oli syksyllä myös omat lisämausteensa harjoitusrupeamaan, kuten osallistuminen Lapin Lennoston Baana- harjoitukseen, PAPU215 -harjoitus ja osallistui-pa henkilöstöä myös Tornion virka-aputehtäviin.

Esikuntakomppanian toiminta nykyisellään päättyy vuoden 2015 lopussa ja vuoden 2016 alusta yksikkö saa uuden nimen Esikuntaja Viestikomppania. Muutoksen myötä yksikössä käynnistyy tiedustelujoukkojen koulutus.

Veteraanien viihteellinen Rosvopaistitpahtuma Rovaniemellä

Finnairin lentävä henkilökunta sekä Lapin aluetoimisto Jääkäriprikaatista järjestivät yhteistoiminnassa Lapin veteraaneille perinteisen rosvopaistitapahtuman Lapin urheilupuiston tiloissa sekä lähiympäristössä 30.7.2015. Perinteisellä tapahtumalla on yli parin vuosikymmenen perinteet. Tapahtuma on saanut alkunsa näyttelijä Leo Lastumäen ja eläkkeellä olevan lentopurseri Kalevi Rönngvistin yhteisestä ajatuksesta.

Tapahtuman suunnittelu ja valmistelut aloitettiin varhain keväällä. Finnairin järjestelyvastuussa olevien henkilöiden kanssa valmisteluja tehtäessä ilmeni heti alussa heidän pitkäaikainen kokemuksensa kyseisen tapahtuman järjestelystä, jonka myötä tapahtuman toteutukseen oli hyvä ryhtyä. Puolustusvoimien tukena tapahtumaan tarvittiin työvoimana 50 varusmiehen osastoa, paistopaikan valmistamiseen materiaaleja, juhlatilaan kalusteita sekä muuta rekvisiittaa kuten naamioverkoja.

Tapahtumaan hankittiin paistohautaan tarvittavat kivet Napapiirin betonilta, joka luovutti kaksi lavallista betonisia pihakiviä ve-loituksetta veteraanityön hyväksi. Lämmin kiitos heille siitä! Lisäksi tarvittiin noin 10 kuutiota metristä koivuhalkoa, 10 kuutiota kivuhalkoa hiilloksen peittämiseksi ja urheiluhallin juhlatilaan kalusteita. Puolustushallinnon rakennuslaitos osallistui tapahtuman talkoisiin

asettamalla kaivurin kuljettajineen käyttöön valmistelujen ajaksi.

Lapin urheilupuiston halli valmisteltiin juhlauntoon keskiviikkoillan aikana ja viimeisteltiin torstai-aiamuna noin 700 vieraalle. Keski-aiamuna valmisteltiin myös paistohautaa polttotapahtumaa varten. Tulistelu alkoi Finnairin paistomes-tareiden toimesta jo aamuyöllä klo 04:00. Neljässä tunnissa oli koko valtava halkomäärä poltettu. Kaivurilla poistettiin hehkuvat hiilet ja pohjalle laskettiin yli 200 kg lammasta sopiviin paketteihin kääritynä. Hehkuvat hiilet laitettiin lihojen päälle ja koko komeus peitettiin kivituhkalla. Kypsentämisaikaa varattiin noin kuusi tuntia, ja yhdessä toivottiin parasta.

Veteraaneja alkoi saapua linja-autoilla ja omilla kyydeillä jo heti klo 11:00 jälkeen. Lentoemäntien ja varusmiesten saattelmina veteraanit ohjattiin katettuihin pöytiin, joissa odotti jo Rovaniemen sotilaskodin maittavat munkit ja kahvit. Lentopurseri Kalevi Rönngvist avasi tilaisuuden ja juonsi tapahtuman kokemuksella ja mukavan viihteellisesti. Rovaniemen kaupunki toi myös tervehdyksen tilaisuuteen.

Puolustusvoimien juhlapuheen piti Jääkäriprikaatin apulaiskomentaja eversti Timo Mäki-Rautila. Tilaisuuden musiikista vastasi Lapin sotilassoittokunta, jonka ohjelma ei petä koskaan ja laatu on taattu. Lisäksi paikalla oli myös Ivalon pelimannit solistinaan Tuija Saura. Kuumaa ja täydellisesti kypsytettyä lihaa alkoi virrata paistopaikal-

Alikersantit, Finnairin lentoemännät ja stuertti valmiina vastaanottamaan vieraat.

Kuvat: Marja-Leena Savukoski

ta, josta Finnairin talkooväki valmisteli juhlaansalle annoksen. Juhlaruoka sisälsi marinoitua lammasta, leipäjuustoa, kurkkua, tomaattia, kurkkusalaattia ja leipää, ja se tarjottiin pöytiin lentoemäntien ja varusmiesten toimesta. Ruokailu alkoi ruuan siunaamisella, jonka suoritti sotilaspastori Niko Rynnänen Lapin lennostosta. Veteraanit nauttivat tarjoiluista ja rosvopaistia keuhuttiin vuolaasti kuinka hyvää ja mureaa se oli. Iltapäivä kului hyvän ruuan, musiikin, laulun ja jopa tanssin merkeissä leppoisasti. Veteraanit poistuivat silminnähden tyytyväisenä ja kiittivät tilaisuuden järjestäjiä hienosta tapahtumasta. Purkutoimien jatkuessa pitkälle iltaan ei varusmiesten hyvä työmotivaatio hiipunut.

Veteraanien hyväksi tehty työ on kunnia-asia ja sen asian eteen ei voi koskaan tehdä liikaa.

"Hyvältä maistuu", tuumasivat apulaiskomentaja ev Timo Mäki-Rautila ja Lapin aluetoimiston päällikkö evl Jarmo Mattila.

Finnairin lentävä henkilökunta, 94-vuotias Armas Ilvo esittivät Veteraanin iltahuudon juhlaväelle.

Herkulliset aterialautaset täyttyivät lentoemäntien, sotilaskotisisarien ja Lady Lions'ien hyvällä yhteistyöllä.

MILjazz 2015 - koko Suomen kiertävä festari

Miljazz on ilmainen tapahtuma koko perheelle ja tarjoaa laadukasta musiikkia upeilla solisteilla. MILjazz -kiertue kesällä 2015 oli 20-vuotisen historiansa laajin. Sotilassoittokuntien svengaavat kokoonpanot viihdyttivät yleisöä nyt kuudellatoista paikkakunnalla keräten yli 50 000 kuulijaa. Rovaniemellä tapahtuma järjestettiin nyt ensimmäisen kerran. Elokuinen sunnuntai-iltapäivä keräsi kaupunkilaiset ja muutkin hieman kauempaa tulleet vieraat iloitsemaan festaritunnelmasta. Valdemarin rantaan oli kokoontunut noin 2000 kuulijaa nauttimaan hyvästä musiikista. Puitteet tapahtumalle olivat erinomaiset; aurinkoinen, kesäisen lämmin sää sai ihmiset hyvälle tuulelle. Nurmialueilla oli mukava istua piknikillä hyvien ystävien kanssa.

Tilaisuuden aloitti oululainen **Kenneth Sjöwall's Dixie Dudes**, jonka letkeä dixieland-poljenta aloitti iltapäivän ohjelman mallikkaasti. Toisena esiintyi **Lapin sotilassoittokunnan big band**, joka soitti J. Karjalaisen tunnettuja hittejä lattariversioina. Solistina toimi **Antti Annola** sekä "lyömäsoitinguru" **Jartsa Karvonen**.

Kaikilla MILjazz-konserttikiertueen paikkakunnilla on aina viimeisenä esiintynyt energinen **Puolustusvoimien varusmiessoittokunnan show band** hyvien solistien kanssa. Tällä kertaa oli vuorossa suomisoulin kuningas, laulaja **Sami Saari**, joka houkutteli yleisön tanssimaan sankoin joukoin lavan eteen.

”Hyvin olen viihtynyt...”

Eila ”Makean toiminnan joukoissa” palkallisena jo 38 vuotta

Silloin tehtiin sotilaskodissa simaa joka päivä ja suosituin leivonnainen oli ”pikapala”, sokerivesikuorutuksella päällystetty kakkutaikin-

asta leivottu herkku. Osa nykyistä kirjastoa oli tupakoitsijoiden aluetta ja usein sakeana savusta. Vain musta verho erotti ”tupakkahuoneen” muusta tilasta. Sotilaskodin nurkassa oli levari, toimi markan kolikoilla ja pajatso, jossa kolisivat pennit ja markat. Eila Helistenkangas pitkän työuran aikana melko moni asia on muuttunut, limpparipullot ja karkkipussit ovat tulleet isommiksi eikä kaakaota enää sekoitella itse.

Eila Helistenkangas, silloin vielä Sokero, valmistui keväällä 1977 suurtalouskeittäjäksi ja halusi sotilaskodin leipomoon kesälomittajaksi, mutta leipomon paikka oli jo täytetty. Silloinen kodinhoitaja Martta Siira pyysi häntä kuitenkin tiskin taakse töihin ja yön yli mietittyään hän hyväksyi työtarjouksen. ”Kun en päässyt silloin leipomoon, niin nyt leivon ystävien ja perheen iloksi”, Eila toteaa ja heläyttää hyvin eilamaisen naurun.

Työura sotilaskodissa oli aluksi sijaisuuksia, mutta kun paikka

vapautui, Eila pääsi parin vuoden kuluttua vakituiseen työhön. Työtavat olivat hyvinkin erilaisia kuin tänä päivänä. ”Astiat tiskattiin käsin, tiskikone vain huuhteli ne, ” Eila kertoo. Kaakaokoneesta ei ollut vielä tietoakaan, vaan kaakaojauhe laitettiin valmiiksi kuppeihin ja siihen vain vesi päälle, jos joku osti kupillisen. Sima oli suosittu juoma siihen aikaan. ” Henkilökunta teki joka päivä 30 litraa simaa, joka myös laitettiin valmiiksi lasihin. Meillä myytiin myös punaista mehua, ”Eila kertoo. Limpparia oli tuohon aikaan vain pienissä pulloissa.

Leivonnaisten tuotevalikoima ei ollut ihan myöskään nykyisen veroinen. Pikapalan lisäksi sotilaskodissa leivottiin korvapuusteja, pyöreitä viinereitä ja tietysti munkkeja. Leipomossa tehtiin joka päivä 10 pyöreää sämpylää, joiden täytteenä oli pelkkä voi. Sämpylät laitettiin pyöreän suojapuvun alle. Vasta 1980 -luvulla sämpylöiden väliin alettiin laittamaan jotakin muuta, ensin makkaraa ja myöhemmin kinkkuleikkeitä. Sen jälkeen tulivat lihkiset ja hampurilaiset. ”Makkarat höyrysivät tiskillä aamusta iltaan”, kertoo Eila Helistenkangas sotilaskodin toiminnasta 1970 -luvulla.

Kymmenien vuosien työurat samassa paikassa ovat nykyään harvinaisuuksia. Eila Helistenkangas on omien sanojensa mukaan viihtynyt hyvin sotilaskodin töissä.

”Pikkumunkki” oli kätevä myyntiautona maastossa.

Jonoja myös päiväsaikaan

”Siihen aikaan oli kolme saapumiserää ja tuntui, että aina oli tulotai lähtöjuhlia. Nykyään varusmiehet pääsevät sotilaskotiin vain iltaisin, siihen aikaan oli myös päivällä pitkät jonot kassalle, ” Eila muistelee. Alokasaika oli hiljaisempaa, sillä silloin sotilaskotiin ei päästetty moneen viikkoon.

”Tj -juttuja oli enemmän kuin nykyisin. Oli kravattia, kypärää ja koppelakkia. Sotilaskodissa myytiin myös paljon mm. kunto- ja uintimerkkejä, joita sai ostaa lapua vastaan. ” Eila muistaa myös ne ajat, kun sotilaskodissa oli puhelinkopit ja varusmiehet soittivat vastapuheluita. ”Me saatiin toimia sentraalisantroina ja kysyä, että otatteko puhelun vastaan, kun tämän niminen henkilö haluaa soittaa. ”

Alkuun henkilökunta hoiti kaikki maastokeikat, ajoneuvona oli pikkumunkki. ”Ranualla oltiin valareissulla teltassa yötä, joskus auto jäätty Orresokkaan, ”Eila muistelee melko värikkäitä vaiheita. Myöhemmin, kun yhdistys osti oikean myymäläauton, sisaretkin alkoivat osallistua liikkuvan sotilaskodin toimintaan.

Sotilaskodin joulukahvit kymmeniä vuosia sitten, ennen Eilan aikaa.

Työmatkat kävelten

Eila on tullut tutuksi sodankyläläiselle reippaana ulkoilijana, joka kävelee työmatkan, n. 6 km joka päivä. Aamuvuoroon hän lähtee samaan aikaan, kun ensimmäiset lehdet jaetaan tässä kylässä. Hän on työmatkat kävellyt 21 vuotta. ”Siinähan sitä viimeistään herää, kun menee ulos”, Eila toteaa ja heläyttää taas naurun. Sen verran hän antaa periksi, että mies käy hakemassa autolla töistä pois.

Miltä sitten tuntuu, kun työnantajana on yhdistys? ”Tähän on kait jo tottunut, ei tämä ole mitenkään erikoista. Mukavaa, kun sisaret ovat apuna. Viikonlopuista ja juhlien järjestämisestä ei tulisikaan mitään ilman sisarten apuna”, Eila tunnustaa. Hän on myös itse sotilaskotiyhdistyksen jäsen – liittyi pian sen jälkeen, kun aloitti työt sotilaskodissa.

”Nuoret pojat ovat kiitollisia, kun on tällainen paikka, missä voi olla tavallaan kuin kotonaan”, Eila tiivistää lopuksi onnistuneesti sen sotilaskodin olemassaolon perimmäisen ajatuksen.

Uusi vuosi ja uudet kujeet – sekä pari muuttujaa

Sotilaskoti

Ensimmäinen yhteinen toimintavuosi Jääkäriprikaatin rinnalla on ollut tapahtumarikas ja vauhdikas. Matkan varrella on tapahtunut yhtä ja toista sekä yhtätoistakin, mutta usko yhteistyön voimaan ja mahdollisuuksiin on vahva. Sotilaskodin näkövinkkelistä olemme saaneet ilolla todeta, että asiakkaiden määrä

on pysynyt aikalailla ennallaan ja alueella käynnissä olevat peruskorjaukset yms. ovat tuoneet meille mukavasti asiakkaita Sodankylään siirtyneen esikunnan tilalle. Soittokunnan tilat laskeutuivat ylämäestä tuohon meidän naapuriin ja soittokunnan väki on ilahduttanut meitä asiakkainakin. Varusmiehet ovat samanlaisia veijareita kuin en-

nenkin ja heitä on määrällisesti samassa suhteessa kuin ennenkin. Sotilaskodin elämä on siis aikalailla ennallaan, mutta jotain on kuitenkin muuttunut.

Muutokset ovat sellaisia juttuja, että tarvittaisiin varmasti hiukkasen pätevämpi psykologi selostamaan asioita, jotta niitä voisi joutua ymmärtää. Usein muutok-

seen on helppo jäädä vellomaan ja murisemaan. Sen piikkiin on monesti yksinkertaisinta pistää kaikki ikävät jutut. On täysin ymmärrettävää, että kaikki asiat eivät ole menneet niin kuin on suunniteltu, mutta olisiko kaikki mennyt hyvin, jos muutosta ei olisi tullut? Myös kiertotiekin voi viedä perille.

Yhteistyö uuden Jääkäriprikaatin kanssa on ollut vähintäänkin mielenkiintoista, mutta ei ainakaan tylsää. Uusia käänteitä on tullut sellaisissakin tilanteissa, joissa niitä ei rehellisesti sanottuna olisi tarvittu, mutta en usko, että kenenkään aikomukset olisivat olleet ilkeyttä. On varmastikin niin, että joitain asioita on tehty ihan hyvässä hengessä, mutta varuskunnalliset erot ovat jääneet huomioimatta. Vielä ei ole tullut sellaista tilannetta, jota ei olisi saatu selvitettyä. Joissakin tilanteissa on toki vaadittu nopeitakin korjausliikkeitä, mutta maapallo pyörii edelleen radallaan.

Ja uutta ja hyvääkin on ollut uudessa kuosissa. Yksi merkittä-

vä muutos, jonka nostan esille, on ollut kotiuttamisiin liittyvät järjestelyt. Näkyvin muutos on se, että kotiuttamisjuhla on kotiuttamista edeltävänä päivänä ja näin varsinaiseen Tj-0 aamuun jää varusteiden luovutus ja passien jako. Näin reserviin siirtyvät pääsevät mukavasti lähtemään kohtuullisessa ajassa kotiin ja suurin osa ehtii kotinurkillekin lähes valoisana aikana. Turvallista ja järkevää – eikä meitä haittaa yhtään, että varusmiehet ehtivät viettämään viimeisenä palveluspäivänään meilläkin aavistuksen enemmän aikaa. Toinen, hallinnolliseen työhön vaikuttava iloinen edistysaskel on, että käskyt löytyvät mutkattomasti perille –Kiitokset kirjaamon henkilökunnalle Sodankylään!

On ollut hienoa kohdata uusia ihmisiä, oppia erilaisia näkökulmia asioihin – myös sotilaskodista katsottuna. Pelko siitä, että toimintamme jotenkin alistettaisiin tietynlaiseen kaavaan, on vaihtunut luottamukseen siitä, että kumpuunuttamme arvostetaan ja mie-

lipiteillämme on väliä. Totesin tässä taannoin ääneen varuskuntakokouksessa, että matkan varrella on toki ollut mutkia ja kuoppia, mutta eihän me nyt samoihin kuoppiin enää jatkossa pudota.

Luottavaisin mielin rullaamme yhdessä joukko-osastojemme, Jääkäriprikaatin ja Lapin lennonstorn rinnalla eteenpäin tätä alkanutta vuottakin ja otamme vastaan uusia, jännittäviä haasteita. Muutos on kuitenkin myös mahdollisuus, joten pidetään siitä ajatuksesta kiinni.

Virpi Alapeteri
Sotilaskodinohitaja
Rovaniemen Sotilaskotiyhdistys

Veteraaniesittelyssä jatkosodan konekivääriampuja Toivo Kangas Kieringistä

Sodankylän Kieringissä elelee Toivo Kangas kohtuullisen hyväkuntoisena ja hyväntuulisen omassa kodissaan 91-vuotias jatkosodan 6. Divisioonan Jalkaväkirykmentti 33:n III pataljoonan veteraani. Hänet koulutettiin konekiväärikomppaniassa panssarintorjuntakiväärin johtajaksi, mutta sodassa hän toimi kuitenkin pääasiassa konekivääriampujana ja ryhmänjohtajana. Hän kertoo aloittaneensa jo nuorena neljätoistavuotiaana vuonna 1938 työtävät hevosmiehenä metsätöissä ja poronhoidon parissa ja joutuneensa sitten jatkosodan alettua kesällä 1941, vielä varusmiespalvelusta suorittamattomana, aluksi 3 kuukaudeksi siltavartioon Jäämerentielle Peurasuvantoon, josta siirrettiin Kelujärvelle ja sitten porotöihin, kun vanhemmat miehet olivat rintamalla.

Varusmiesaika Oulussa hänelle koitti vuoden 1943 alussa, ja sitten tuli siirto rintamalle loppuvuodesta Maaselän kannakselle ja Stalinin kanavalle. Sieltä irtauduttaessa, vuoden 1944 Juhannuksen tienoilta, konekiväärin varsinaista riskinä miehenä kantanut Toivo, joutui eroon omasta joukostaan ja joutui aseineen ylittämään joen ja putoasi suorapakoon kastuen täysin, mutta jatkoi sinnikkäästi saappaat tyhjennettyään yksinään omiensa puolelle. Omia tavoittaessaan hän oli joutua vangiksi, mutta vältti ansan, kun huomasi vääränlaisen asepuvun ja sitten vihdoinkin tavoitti kylmettyneenä omat joukot, jossa naapurikomppaniassa sai naapurin pojalta kuivat vaatteet päälleen ja pääsi lepäämään. Kuusi kuukautta ilman lomaa sotatoimissa palvelut Toivo halusi lomalle, mutta ehtona oli sotavangin sieppaaminen ja se hän Toivolta onnistui ja loma tuli.

Sotatoimet olivat edenneet jo aselepovaiheeseen ja Lapin sota oli alkamassa. Olemattomista kulkuyhteyksistä johtuen Toivo myöhenästy lomalta paluussaan usean

Toivo Kangas ja veljensä Reini Kangas veteraanien rosvopaistilla Rovaniemellä 30.7.2015.

Kuva: Pekka J Heikkilä

vuorokauden ja välttääkseen seuraamukset ilmoittautui vapaaehtoisena koottuun sissijoukkoon saksalaisia vastaan. Tässä toiminnassa joukko erällä harjanteella saksalaisia vastaan tulen avattuaan joutui yllättäen kahden tulen väliin, mutta sankan kuusikon ja pimeän suojassa joukko pystyi irtautumaan täysin ilman tappioita. Sittemarraskuussa 1944 joukko kotiutettiin Hirvaalla ja edessä oli kolmen päivän kävely kotiin.

Sodan jälkeen Toivolla alkoivat metsätyöt hankitun oman hevosen kanssa. Töitä riitti ja hevonen tuli maksetuksi nopeasti. Seuraavaksi hän osti moottorisahan ja jatkoi metsätöitä. Sitten Toivo

hankki traktorin tukinajoon ja lisäksi sirkkelin ja jatkossa vielä kativinkoneen. Pitkiä, jopa 16 tunnin työpäiviä, tehden hankinnat saatiin vuodessa maksetuksi. Myöhemmin vaimonsa sairastuttua Toivo joutui palaamaan kotiin navettatöihin. Perheeseen syntyi sodan jälkeisinä vuosina yhteensä yksitoista lasta, kahdeksan tyttöä ja kolme poikaa. Tänä päivänä Toivo Kangas elelee leskenä, mutta elämänsä tyytyväisenä omassa kodissaan Sodankylän Kieringissä oltuaan välillä myös naapurikunnan Kittilänkin kirjoilla asuinpaikastaan johtuen. Toivotamme valoisalle ja pirteälle sotien veteraanille kaikkea hyvää jaksossakin.

Jääkäriprikaatin kiltä tähtää tulevaisuuteen

Jääkäriprikaatin Kilta ry. on Vaasassa 13.2.1962 toimintansa aloittaneen Jääkäripataljoona 1:n Kilta ry:n toiminnan jatkaja. Organisaatiot muuttuvat, nimet vaihtuvat ja joukot siirtyvät uusille toiminta-alueilleen. Killat siirtyvät mukana perinteensä säilyttäen ja muuttuvat tarvittaessa. Päivämäärällä 26.4.1985 rekisteröitiin nykyinen joukko-osastokiltamme – Jääkäriprikaatin Kilta ry. Nimen ja sääntöjen muutosta edelsi parin vuoden perusteellinen valmistelu niin hyvin killan omassa piirissä kuin killan ja Jääkäriprikaatin välisissä keskusteluissa. Jääkäriprikaatin Kilta ry:n lippu nauhattiin yhdistyksen 30-vuotisjuhlan yhteydessä 10.3.1992, jälleen noin kahden vuoden perusteellisen valmistelun tuloksena. Lipun on suunnitellut Killan kunniajäsen, Jääkäriprikaatin kunniajäkäri, taiteilija Lasse Talosela. Killan lippu ja on Suomessa kuudella paikkakunnalla Killan paikallisosastojen hallussa käytettäväksi soveltuvisia arvokkaissa tilanteissa. Killan kunniamarssi on musiikkieverstilutnantti Rauno Haahntin lahjoit-

tama ja säveltämä ”Vapautemme Turvaajat”-marssi.

Tällä hetkellä 54-vuotias Kiltamme on yksi maamme vanhoista joukko-osastokilloista. Tästä ajasta se on toiminut jo yli 30 vuotta Sodankylässä nimellä Jääkäriprikaatin Kilta ry.

Kiltamme jäsenmäärä on noin 800. Killan jäseneksi pääsevät henkilöt, yhtä hyvin miehet kuin naiset, jotka esimerkiksi työtehtäviensä, varusmiespalveluksen tai kertausharjoituksiin osallistumisen johdosta ovat olleet tekemisessä Jääkäriprikaatin tai jonkin Killan perinnejoukon kanssa. Killan jäsenkelpoisuus ei riipu sotilasarvosta. Viime kädessä jäsenyydestä päättää Killan hallitus.

Jäsenistössämme on myös vielä pieni kunnioittamamme joukko, noin kolmekymmentä heitää, jotka ovat perinnejoukoissamme ase kädessä Suomen itsenäisyyden puolesta taistelleet ja siinä onnistuneet.

Uudet jäsenensä kiltä saa tällä hetkellä pääasiassa Jääkäriprikaatissa varusmiespalveluksensa suorittaneista nuorista sotilaista. Kiltä

osallistuu jonkin verran esimerkiksi varusmiesten palkitsemisen järjestylihin. Killan aatteellinen tehtävä on lyhyesti perinteiden ja maanpuolustushengen vaaliminen. Perinteiden vaalimisen näkyvin esimerkki on Jääkäriprikaatin perinnetila. Kiltä on myös tuottanut perinteitä säilyttävää dokumenttimateriaalia.

Myönteiseen maanpuolustukseen suhtautumiseen voimme vaikuttaa käytännössä vain omalla esimerkillämme ja toiminnallamme sekä kannanotoillamme.

Maailman tilanne ei ole sellainen, että aseellisen maanpuolustuksen voisi Suomessa unohtaa – päivittäiset uutiset kertovat tämän selkokielellä. Suomeen ja muualle Euroopan Unionin alueelle virtaa tällä hetkellä tuhansia ja taas tuhansia pakolaisia, jotka ovat lähteneet omasta maastaan sodan takia. Sotatoimet eri puolilla maailmaa kuuluvat tällä hetkellä valitettavasti jokapäiväisiin uutisaiheisiin. Me tarvitsemme edelleenkin hyvin varustettuja ja koulutettuja asevoimia. Jääkäriprikaatin Kiltä muistuttaa omalta osaltaan tästä.

Kiltalaisia syysretkellä Kieringissä.

Kuva: Pekka J Heikkilä

Ilmatorjuntaohjus 12 (ITO12) NASAMS II FIN

NASAMS on maailman ensimmäinen operatiivisessa käytössä oleva verkostokehinen keskipitkän kantaman ilmatorjuntajärjestelmä. Järjestelmän ominaisuuksia ovat mm. mahdollisuus usean ohjuksen samanaikaiseen laukaisuun omiin maaleihin sekä kyky tulittaa katveen takana olevaa maalia. Järjestelmä on rakennettu modulaariseksi ja sen osat on verkotettu yhteen tähän tarkoitukseen suunnitellulla reaaliaikaisella viestijärjestelmällä. Tämä mahdollistaa taisteluajatuksen räätälöimisen pienen yksittäisen kohteen suojaamisesta hyvin laajan alueen puolustamiseen.

Ohjusjärjestelmän nimi NASAMS muodostuu alun perin sanoista Norwegian Advanced Surface-to-Air Missile System, mutta NASAMS-lyhennettä käytetään yleisnimen kaltaisesti kaikissa sen eurooppalaisissa käyttäjämaita. Järjestelmän kehityshistoria pohjautuu Norjassa vuonna 1988 käyttöönotettuun NOAH-järjestelmään (Norwegian adapted HAWK), jolla johdettiin HAWK-ilmatorjuntaohjus-yksiköitä. NASAMS-ilmatorjuntaohjus-järjestelmän kehittäminen alkoi heti NOAH-järjestelmän valmistuttua ja sitä on alusta alkaen kehitetty yhteistyönä norjalaisen Kongsberg Defence & Aerospace (KDA) ja yhdysvaltalaisen Raytheon-yhtiöiden kanssa.

Norjan ilmavoimat ottivat NASAMS:n käyttöön vuonna 1998. Se korvattiin kehittyneemmällä

NASAMS II -järjestelmällä vuodesta 2007 alkaen. Muita käyttäjämaita ovat mm. Espanja ja Yhdysvallat (NASAMS) sekä Alankomaat (NASAMS II).

Kansalliset vaatimukset ovat osaltaan muokanneet järjestelmäratkaisuja. Suomen käyttöönotto versio NASAMS II FIN on kehitetty edelleen Norjassa ja Alankomaissa olevasta NASAMS II -järjestelmästä ja se onkin teknisesti modernein ja etenkin viestijärjestelmänsä puolesta monipuolisin. Suomessa NASAMS II FIN kantaa virallisesti nimeä Ilmatorjuntaohjus 12 (ITO12). Se otettiin koulutuskäyttöön Panssariprikaatiin kuuluvassa Helsingin Ilmatorjuntarykmentissä henkilökunnan koulutuksen osalta vuonna 2011 ja varusmieskoulutuksen osalta syksyllä 2012. ITO12 korvaa käytöstä poistuvan Ilmatorjuntaohjus 96:n (BUK M1).

ITO12-järjestelmän keskeisimmät osajärjestelmät ovat:

- Taistelunjohtokeskus (FDC = Fire Distribution Center)
- 3D maalinosoitustutka (MPQ-64F1, Improved Sentinel)
- Elektro-optinen valvontasensori (MSP-600)
- Ohjuslavetti
- Ohjus (AIM-120 AMRAAM)

ITO12 -ilmatorjuntapatteristo ja -patteriryhmä

ITO12-ilmatorjuntaohjusjärjestelmästä voidaan sen hyvästä verkotumiskyvystä johtuen muodostaa hyvinkin erilaisia kokonaisuuksia. Kolme tai neljä taistelunjohtokeskusta verkottamalla voidaan muodostaa ilmatorjuntapatteristo, joka on tehokkain ja taistelunkestävin tapa käyttää järjestelmää. Yksi taistelunjohtokeskus toimii johtavana keskuksena ja voi enimmäkseen johtaa kahdeksaa tutkaa, neljää elektro-optista sensoria sekä 12 ohjuslavetta. Johtava taistelunjohtokeskus liitetään ilmapuolustusvalvonta- ja johtamisjärjestelmään, josta se saa ilmatilannekuvan sekä tulenkäyttöä koskevat ohjeet ja määräykset.

Kahdesta taistelunjohtokeskuksesta voidaan muodostaa patteriryhmä, jossa toinen johtokeskus voi johtaa kaikkia verkossa olevia sensoreita ja ohjuslavetteja.

ITO12 on järjestyksessä kolmas Suomen keskipitkän kantaman ilmatorjuntaohjusjärjestelmä. Rakennefilosofialtaan se poikkeaa merkittävästi edeltäjistään ITO79:stä (S-125M Neva (Petshora)) ja ITO96:sta (BUK M1).

KUTSU!

Lapin Ilmatorjuntakillan kevätkokous pidetään 24.2.2016 Hotel SantaClausin Kuru -kokoustiloissa kello 17.00.

Kokouksessa käsitellään vuoden 2015 toimintakertomus ja tilinpäätös sekä vastuuvapauden myöntäminen tilivelvollisille.

Kokouksesitelmä.

Kahvitarjoilu. Tervetuloa!

Ilmapuolustusseminaari pidetään 16.3.2016 Someroharjulla kello 17.00.

Syksyinen kiltaretki Tornioon - Lapin sodan taistelupaikkoja paikan päällä!

Kilta järjesti Lapin sodan muistovuoden innoittamana lauantaina 19.9.2015 tutustumis- ja opintoretken Tornioon. Väli rauhan sopimus allekirjoitettiin Moskovassa 19.9.1944. Sopimuksessa oli ehto, mikä määräsi riisumaan saksalaiset sotajoukot aseista. Tämä ehto johti Lapin Sotaan. 20 reipasta kiltalaista koontui aamulla Rovaniemen linja-autoasemalle ja suuntasi linja-autolla kohti Torniota.

Matka sujui rattaosti kuuluisia kertoen. Puheenjohtajamme oli valmistellut Lapin sotaa ja Tornion maihinnousua käsittelevän pohja-aineiston ja sen Heikki käsitteli matkan aina. Loistavaa valmistautumista, jonka mukana olleet yhteen äänen totesivat kiitettäväksi. Sodan tapahtumien, syiden ja seurausten laajempi tarkastelu ja siten Torniossa nähtävien yksittäisten kohteiden istuttaminen kokonaisuuteen syvensi huomattavasti matkan antia.

Lisäksi, kun matkalle osallistunut Paavo Rahko vielä kertoi omaa kohtaisia kokemuksiaan sota-ajalta, oli meidän matkalaisten viireytilä tiedon vastaanottamiseksi huijussa. Kenttäkahvitkin onnistuttiin Tornion eteläpuolella nauttimaan sateen maustamina.

Paikallisena asiantuntijana ja oppaana kyytiimme Torniossa nousi torniolainen asiantuntija Vesa Vallo. Hän on erikoistunut kertomaan maihinnousun tapahtumista. Tietoa ja taitoa paikkojen ja tapahtumien esittelyyn löytyi. Kävimme

läpi Tornion ja sen pohjoispuolelta alueelta kaikki maihinnousuun ja sen jälkeisiin taisteluihin ja tärkeimpiin tapahtumiin liittyvät kohteet, mukaan lukien Röttän satama ja siellä oleva maihinnousumuistomerkki. Satama on nykyisin turvallisuusmääräyksistä johtuen suljettua aluetta, jonne pääsee vain Outokumpu Oyj:n luvalla ja valvonnassa.

Palatessamme Tornion pohjoispuolelta kaupungin läpi oppaamme näytti meille myös Tornion yhteislyseon lukion, jonne matkaamme seuraavina päivinä avattiin turvapaikanhakijoiden järjestelykeskus.

Aivan laadukas lounas syötiin paikallisen huoltoaseman gourmetravintolassa, jossa samalla hyvästelimme oppaamme.

Matkan toinen virallinen osio oli tutustuminen Tornionlaakson maakuntamuseoon. Asiantuntijana ja paimenenamme oli museon oma opas. Museon perusnäyttely "Kohdattamisia rajalla - Möten på Gränsen" käsittelee tornionlaaksolaisten yhteisiä juuria ja alueen historiaa rajan molemmin puolin. Suomen ja Ruotsin alueille sijoittuva Tornionlaakso on historiallisesti yhtenäinen kulttuuri- ja murrealue, tämä näkyi myös museon näyttelyssä.

Museolta siirryimme rajalle ja linja-auto pantiin parkkiin ison ostoskeskuksen viereen, muutama metri Suomen puolelle. Jouduimme seuraamaan aivan vierestä turvapaikanhakijoiden maahantuloa vastustavaa mielenosoitusta. Ko-

Retkeläiset Kivirannan – Vojakkalan taisteluiden 6. – 8.10.1944 muistomerkillä. Se on nimetty suomalaisten ja saksalaisten rauhan muistomerkiksi. Oikeassa reunassa oppaamme Vesa Vallo.

Tornion Röttän satamassa paljastettiin 1.10.1994 maihinnoususataman muistomerkki, joka on samanlainen kuin Oulun Toppilan satamassa. Kiltaveli Juha vasemmalla...

kemus oli aivan absurdi. Joku autossa sanoikin, että eivät nuo pienet lapset reppuineen nyt niin kovin vaarallisilta näytä – kun jossain mielenosoittajien julisteessa luki, että "veteraanimme taistelivat turhaan..."

Turvapaikanhakijoita, perheitä, pieniä lapsia ja nuoria miehiä, näkyi kaupungilla. Osa käveli jonoissa – suunnistivat kohti Tornion rautatieasemaa – tai odotteli ostoskeskuksessa sekä Ruotsin puolella olevassa matkakeskuksessa kuljetusta Suomeen.

Osa retkeläisistämme kävi myös itse ulkomailla, tällä kertaa Japan. Kaikki palasivat myös sovittuun aikaan mennessä takaisin ja sen jälkeen suuntasimme linja-auton keulan kohti Rovaniemeä, jonne saavuimme alkuillasta. Matka oli erittäin onnistunut ja täytti kiitettävästi ainakin allekirjoittaneen toiveet ja odotukset.

Lapin sodan tykistön muistomerkki Tornion taisteluiden aikana muistomerkkin paikalla oli IIKTR 16:n tuliasema. Muistotykki 876/K02 on ollut mukana Tornion taisteluissa. Sillä ammuttiin ensimmäiset laukaukset 6.10.1944 Heikuransaa- ren suuntaan.

Pohjan Jääkärikillan matka Viron Pärnuun

Matkamme alkoi 24.10.15 aamun herkkinä hetkinä Oulun Taksipalvelun bussilla, "perämiehenä" Reijo Väisänen ja myöhemmin ohjaamossa matkan kapteeni Kalevi Jurvelin. Perillä Pärnun Tervis kylpylässä olimme lauantai-illan myöhäis tunteina - 46 maanpuolustushenkistä matkalaista oli valmis asettumaan levolle ottamaan vastaan ja kokemaan tulevan viikon mieluisia mahdollisuuksia. Viikko oli varattu sekä kylpylän voimaannuttavia palveluita varten että tutustumaan Torin kunnassa sijaitsevaan sotilaiden muistokirkkoon. Matkoihin kuuluvat aina myös soppailut, visiitit ja kiertoajelut.

Matkan asiantuntijana ja tulkina toimi kiltamme edellinen puheenjohtaja evl Jouko Lahdenperä. Jouko toimi vuosina 1996-2003 Suomen puolustusvoimien kansainvälisellä osastolla sijoitettuna Viron puolustusvoimien ja suojeluskuntien pääesikuntaan. Hänen tehtävänsä oli henkilöstöjohtamisen neuvonantaja. Matkamme sykkädyttävien hetki oli, kun Sotilaiden muistokirkon toimikunnan puheenjohtaja Juri Kask luovutti kirkossa Joukolle 20-vuotis muistoristin siitä, kun venäläiset poistuivat Virosta. Pärnun suojeluskunnan toimintaan tutustuimme Pärnun suojeluskuntatalolla. Osallistujat tekivät johtopäätöksen, että Viron suojeluskunnat toimivat ja koulutavat kuten suojeluskunnat aikanaan Suomessa.

Kirkko sodan uhrina

Ensi maininta Torin seurakunnasta on jo vuodelta 1544. Torin kihlakunnan viimeisimmän kirkon, nykyisen Pyhän Yrjön kirkon, peruskivi muurattiin 1852 ja kirkko vihittiin käyttöön 1854. Kirkkoa laajennettiin ja kunnostettiin vuosien myötä kunnes se tuhoutui toisessa maailmansodassa. Sodan loppuvaiheessa syksyllä 1944 Saksan armeija perääntyessään räjäytti Pärnujoen yli vievän sillan sekä sytytti sen vieressä seisovan kirkon palamaan.

Vuosikymmenien ajan paikalla oli vain rauniot. Sodan jälkeen kirkkoa yritettiin kunnostaa, mutta neuvostotasavalta kielsi jälleenrakentamisen. Torin tiemestari sai jopa käskyn hajottaa rauniot ja jauhata kivet maantiesepeliksi, käsky jäi kuitenkin täyttämättä. Kirkon raunioita käytettiin sitten ampu-aratana aina vuoteen 1977. Altariseinään oli puhkaistu reikä ja sakasti toimi näyttösuojana. Kirkko jäi raunioiksi ja sisälle kirkkosaliin kasvoi puita ja pensaita.

Vapaampien tuulien alkaessa puhaltua 1980-luvun lopulla perustettiin Toriin muinaismuistoyhdistys. Yhdistyksen voimin siivottiin jo hieman rämettynyt hautausmaan ja pystytettiin uudelleen vapaussodassa kaatuneitten muistomerkki. Yhdistys ehdotti vuonna 1990 yhdessä sotaveteraanien kanssa Torin kirkon jälleenrakentamista toisen maailmansodan uhrin muistomerkiksi.

Veteraanit uhkana miehitäjille

Torissa järjestettiin Viron sotaveteraanien ensimmäinen sodan jälkeinen kokoontuminen heinäkuussa 1990. Tapahtumaan odotettiin kaikkia, jotka pitivät pyhänä Viron tasavallan puolesta kaatuneitten muistoa, mm. Suomen jatkosodassa JR 200:ssa palvelleita. Kirkon ulkoseinällä oli tarkoitus samalla paljastaa muistolaatta toisen maailmansodan uhreille.

Kokoontuminen kuitenkin estyi, sillä Moskova halusi estää suunnitellun tapahtuman ja lähetti varmemmaksi vakuudeksi Toriin muutamaa päivää ennen kokoontumista suuren määrän laskuvarjojääkäreitä, 13 panssaroitua kuljetusajoneuvoa, 28 tankkia, 11 autoa ja 8 taisteluhelikopteria. Muistolaatta paljastettiin myöhemmin syksyllä vaatimattomammin menoin. Veteraanitapaaminen järjestettiin Torissa ensi kerran 1994. Tilaisuuteen osallistui silloin myös jälleen itsenäistyneen Viron ylin

sotilaallinen johto. Vuodesta 1991 lähtien kirkkoa on koko ajan rakennettu ennalleen. Vuonna 2001 Torin kirkko nimettiin virallisesti Viron sotilaiden ja toisen maailmansodan uhrin muistokirkoksi. Vain Ranskalla on Euroopassa myös sotilaiden muistokirkko.

Tuloksena ainutlaatuinen muistokirkko

Torin kirkossa on erikoinen alttari, joka koostuu kolmesta, eri puolilta Viroa tuodusta myllynkivistä. Leipäviljaa jauhaneet kivet symbolisoivat virolaisten kohtaloa ja kärsimyksiä, kulkua historian rattaiden välistä. Kirkon sisäseinällä on 18 muistolaattaa, joissa on toisessa maailmansodassa kuolleiden ja vankileireillä murhattujen Vapaudenristin ritareiden nimet. Vuonna 2003 paljastettiin kirkon seinustalle Viron ensimmäinen ratsastajapatsas "Pyhän Yrjön kamppailu lohikäärmeen kanssa". Monumentaalinen patsas on omistettu vapaussodan voitolle ja Viron jälleen itsenäistymiselle.

Virossa on muodostunut tavaksi lähettää Torin kirkosta mat-

kaan elävä tuli kaikkialle valtaku-ntaan Yrjön päivänä sekä Voitonpyhänä. Kirkossa pidetään myös Viron historian tunnettuihin merkkipäiviin ja henkilöihin liittyviä juh-

lallisia jumalanpalveluksia. Kirkon edustalla liehuu Viron lippu pysyvästi kunnioittamassa Viron valtiollisen itsenäisyyden palauttamisen puolesta kaatuneita.

Muistokirkon toimikunnan puheenjohtaja Juri Rask luovuttaa muistoristin evl Jouko Lahdenperälle.

Kiltalaisia saamassa tietoa Pärnun suojeluskuntatalolla. Edessä vasemmalla killan puheenjohtaja Kari Ahokas ja hallituksen jäsen Antero Manninen

Kiltalaisia menossa tutustumaan sotilaiden muistokirkkoon. Viron lippu hulmuu alati.

Myllykivet kirkon alttarilla.

Kuvat: Kauko Piironen

Jääkäritoimikunta

Jääkäriprikaatin Jääkäritoimikunta Sodankylä

Jääkäriprikaatin Jääkäritoimikunta eli JTK on varusmiesten edunvalvontajärjestö, joka toimii varusmiesten äänenä esikuntatasolla. Jääkäritoimikunnan tehtävä on edunvalvonnan lisäksi järjestää varusmiehille vapaa-ajan toimintaa, parantaa palvelusolosuhteita ja tätä kautta myös motivaatiota suorittaa palvelus kunnialla loppuun. Jääkäritoimikunnan tilat sijaitsevat sotilaskodin alakerrassa, samat tilat toimivat myös toimihenkilöiden työhuoneena. Tilat ovat varsin suositut varusmiesten keskuudessa. Toimitiloissa on useita tietokoneita sekä pelikonseleita varusmiesten vapaa-ajan käyttöön. Varusmiehille tärkeä vapaa-ajan viettotapa on liikunta, siksi varusmiestoimikunta järjestää liikuntakerhoja joissa varusmiehet viettävät paljon aikaa vapaa-ajalla. Toimikunnassa on kolme toimihenkilöä, jonka kokoonpano on seuraavalle saapumiserälle seuraava.

Jääkäritoimikunnan puheenjohtaja, oppilas Juh Vilppola

Olen Vilppolan Juh ja tuleva Jääkäritoimikunnan puheenjohtaja. Olen 19-vuotias ja kotipaikkakuntana toimii Ylikiiminki, eli nykyään Oulu. Harrastuksia minulla on monenlaisia mutta tärkein niistä on salibandy, jota pelaan Pohjois-Suomen 5. divisioonassa. Ammattini on nuoriso- ja vapaa-ajanohjaaja johon valmistuin 2015 keväällä. Peruskoulutuskauden suoritin Krunaatinheitinkomppaniassa josta siirryin peruskoulutuskauden jälkeen 3. Jääkärikomppaniaan aliupseerikurssille tuliasemalinjalle.

Jääkäritoimikunta herätti pienoisen mielenkiinnon jo peruskoulutuskaudella, mutta todellinen kipinä syttyi vasta AUK:in aikana, ja niin päätin hakea toimihenkilöksi.

Olin todella innoissani kuultuani, että pääsen Jääkäritoimikunnan toimihenkilöksi ja nyt kun olen päässyt mukaan toimintaan, odotan entistä innokkaammin tulevaa toimikautta. Muistakaahan että JTK:n tiloihin ovat kaikki varusmiehet tervetulleita!

Jääkäritoimikunnan työ- opinto- ja sosiaaliamies, jääkäri Henri Rantajärvi

Olen Henri Rantajärvi ja toimin Sodankylän päässä Jääkäritoimikunnassa TOS-asiamiehenä eli tuttavallisemmin tossina. Kotoisin olen Torniossa ja nykyisin asustelen Rovaniemellä. Ammatiltani olen maanmittausinsinööri. Astuin heinäkuussa palvelukseen Huolto-komppanian vahvuuteen, sieltä tie vei hälyytysajoneuvonkuljettajakurssille sekä lääkintämieskoulutukseen.

Nyt olen päätenyt näihin yllämainittuihin tehtäviin ja toimin myös some-agenttina. Minun tehtävänä on siis opastaa teitä mahdollisissa työ-, opinto- sekä sosiaaliosioissa sekä ylläpitää 1/16 ryhmää facebookissa. Jos on jotakin kysyttävää niin rohkeasti voi tulla kyselemään. Yhteyttä voi ottaa vaikka facebookin kautta tai tulla JTK:n tiloihin Sotilaskodin alkertaan.

Jääkäritoimikunnan sihteeri, oppilas Jaakko Havela

Olen oppilas Havela, tuleva JTK:n sihteeri. Olen 19-vuotias ja kotoisin Pellosta, Tornionjokilaaksosta. Pellon lukiosta kirjoitin ylioppilaaksi keväällä 2015. Varusmiespalveluksen jälkeen tieni käy etelään, kun lähdin opiskelemaan valtio-oppia Jyväskylän yliopistoon. Harrastuksiini kuuluu lenkkeily, ja nyt talvisaikaan hiihto. Reippailun vastapainoksi myös pleikkarin ohjaimen nappeja tulee kulutettua suhteellisen säännöllisesti. Kiinnostukseni JTK-toimihenkilön vir-

kaa kohtaan heräsi aliupseerikoulun alkupuoliskolla. Hakuprosessin jälkeen sain marraskuun alkupuolella kuulla, että minut on valittu uudeksi JTK:n sihteeriksi. Nyt odotankin jo innolla, mitä tuleva toimikausi tuo tullessaan. Toivon ja uskon, että JTK on taas keväällä mukana tekemässä uusien varusmiesten palveluksesta mukavampaa. Toivotan kaikki lämpimästi tervetulleiksi JTK:n tiloihin!

Jääkäriprikaatin Jääkäritoimikunta Rovaniemi

Rovaniemen Jääkäritoimikuntaa johtaa varapuheenjohtaja. Hänen apunaan työskentelevät TOS-asiamies ja sihteeri. Apua toimikuntatyöhön saa kantahenkilökuntaan kuuluvalta VMTK-ohjaajalta.

Jääkäritoimikunta, kuten kaikki muutkin varusmiestoimikunnat, vastaa varusmiesten edunvalvontaan ja hyvinvointiin liittyvistä asioista palveluksen aikana. Toimikuntatyö näkyy varusmiehen arjessa konkreettisesti mm. peli- ja soittotiloissa, varusmiesten liikuntakerhoissa, sekä erilaisissa tapahtumissa ja juhlissa. Oleellista VMTK-työssä on myös valvoa varusmiesten perusoikeuksia esimerkiksi kiusaamis- tai simputustapauksissa, sekä olla läsnä erityisesti alokkaiden arjessa, jotta palveluksen aloittaminen olisi helpompaa.

Jääkäritoimikunnan sihteer i, jääkäri Miika Heinilä

Olen 19-vuotias jääkäri Miika Heinilä ja toimin Rovaniemellä Jääkäritoimikunnan sihteerinä. Kirjoitin ylioppilaaksi kotipaikkakuntani Raahen lukiosta keväällä 2015. Kevään 2016 yhteishaussa tähtään Oulun yliopistoon opiskelemaan suomen kieltä. Täällä intissä sain peruskoulutukseni Tukikohtakomppaniassa. P-kauden lopulla kuulin, että jääkäritoimikunta hakee uutta sihteerä ja päätin asettua ehdolle. Kävin haastatteluissa ja pari viikkoa myöhemmin kuulin tullee valituksi tehtävään. Pehdytykseni alkoi heti erikoiskoulutuskauden alussa, ja samalla muu-

tin Ilmatorjuntapatterin kirjoille. Työ Jääkäritoimikunnassa on ollut tähän asti mielekästä ja vaihtelevaa; yksikään päivä ei ole samanlainen. Odotan innolla joulukuussa alkavaa uutta toimikautta ja toivon uusilta alokkailta positiivista asennetta ja aktiivista osallistumista JTK:n järjestämiin aktiviteetteihin.

Tule rohkeasti nykimään hihasta tai pistäydy toimistollamme juttelemassa. Nähdään varuskunnassa!

Jääkäritoimikunnan vara- puheenjohtaja, oppilas Jori Rautio

Olen oppilas Jori Rautio, Jääkäritoimikunnan tuleva varapuheenjohtaja.

Peruskoulutuskauden suoritin Tukikohtakomppaniassa, josta siirryin Ilmatorjuntapatteriin aliupseerikouluun ohjuslinjalle. Päätin hakea Jääkäritoimikuntaan kuultua-

ni tehtävien sisällöstä p-kauden lopulla, ja haastattelujen jälkeen tulini valituksi. Odotan kevään toimikaudelta mielenkiintoisia ja innostavia tehtäviä, sekä vaihtelua varusmiesten palvelusarkeen erinäisten JTK:n järjestämien tapahtumien ja tempausten muodossa. Yleisen hyvinvoinnin kannalta on tärkeää, että saamme nauttia mukavista vapaa-ajan aktiviteeteistä, kuten varusmiesten liikuntakerhoista tai pelikonsolien paukutelusta. Vaikka Jääkäritoimikunnassa vaikuttaa vain 6 jäsentä, kuuluu se jokaiselle varusmiehelle. Tästä syystä on tärkeää, että kaikki ovat aktiivisia meidän suuntaamme huomattavasti jotakin korjattavaa tai parannettavaa. Näin ajatte paitsi omaanne, myös kaikkien muiden etua.

Toivonkin varusmiesten tulevan rohkeasti asioimaan toimistollamme, oli mielessä sitten turhat toiveet, huolet tai murheet.

Jääkäritoimikunnan työ- opinto- ja sosiaaliamies oppilas Suominen

Olen oppilas Suominen 20-vuotias ja Oulusta kotoisin. Ammatiltani olen sähkö- ja automaatioasentaja ja opiskelen OAMK:ssa automaatioinsinööriksi. Harrastuksiini kuuluu perhokalastaminen ja kuntoa salilla käynti. Peruskoulutuskauden kävin Ilmatorjuntapatterissa Rovaniemellä ja sieltä päädyin aliupseerikurssille ohjuslinjalle. Päätin hakea Jääkäritoimikuntaan, koska minulla on mielenkiintoa järjestötoimintaa kohtaan sekä aiempaa kokemusta vastaavista tehtävistä. Odotan tulevalta saapumiserältä aktiivista toimintaa meidän suuntaan, jotta voimme toimia parhaimmalla mahdollisella tavalla teidän eduksenne!

Kuvassa vasemmalta jääkäri Heinilä, oppilas Rautio, oppilas Havela, oppilas Vilppola, jääkäri Rantajärvi, eversti Lehtisalo, oppilas Suominen, alikersantti Savilampi ja alikersantti Länsman.

Kuva Marja-Leena Savukoski

AUK 2/15 Sodankylä

Jalkaväen Aliupseerikurssi 215

Jääkäriprikaatin Jalkaväen Aliupseerikurssilla koulutetaan oppilaita Jääkäri-, Kranaatinheitin (tulenjohto ja tuliasema), Tiedustelu (tiedustelu ja sissiradisti), Panssarintorjunta- ja Moottorilinjoilla ryhmänjohtajatehtäviin.

Aliupseerikurssilla koulutettavat tulevat toimimaan 116 saapumiserällä johtajina Lapin jääkäripataljoonan sekä Rovaniemen ilmatorjuntapatteriston yksiköissä. Lisäksi osa sissiradisteista siirtyy kurssin jälkeen Lapin rajavartioston Rajajääkärikomppaniaan, Ivaloon.

Huollon ja viestin eri tehtäviin valitut aliupseerioppilaat siirtyivät peruskoulutuskauden jälkeen Kainuun prikaatin, jossa he saavat johtajakoulutuksen. 116 saapumiserän Aliupseerikurssi saa uuden linjan, kun aiemmin Kainuun prikaatissa koulutetut Viestilinjan oppilaat tullaan kouluttamaan Jääkäriprikaatissa. Sotilaspoliisialiupseerit sekä ilmatorjunnan aliupseerit puolestaan koulutetaan Rovaniemen ilmatorjuntapatterissa. Reserviupseerikoulutukseen valikoituneet oppilaat siirtyvät Aliupseerikurssi 1:n jälkeen syventymään joukkueen johtamisen haasteellisuuteen Reserviupseerikouluun Haminaan.

Aliupseerikurssi 1 kestää seitsemän viikkoa, jonka aikana opitaan perusteet omasta koulutushaarasta. Tämä sisältää toiminnan partion ja ryhmän kokoonpanoissa, niiden johtamisen sekä heille kuuluvan aseistuksen ja kaluston käytön. Nämä ovat tärkeitä asioita, sillä johtajan on hallittava

oman aselajin kaluston käyttö sekä sen kouluttaminen. Aliupseerikurssi 1:n aikana tätä osaamista harjoitellaan yhdessä taisteluharjoituksessa, yhdessä ampumaharjoituksessa ja lukuisien päivittäiskoulutuksen päivien aikana varuskunnan lähialueilla. Lisäksi Aliupseerikurssi 1:n aikana opetetaan iso osa johtamisen teoriaa, jota sovelletaan parhaalla mahdollisella tavalla päivittäisissä harjoituksissa.

Perusteiden oppimisen jälkeen yhdeksän viikkoa kestävä Aliupseerikurssi 2:n aikana oppilaat harjaantuvat ryhmän johtamiseen joukkueen ja komppanian osana. Tämän lisäksi harjaannutetaan kouluttamaan oman aselajinsa asioita tuleville alaisilleen. Nämä harjaantumiset puolestaan tapahtuvat yhden ampumaharjoituksen ja vähintään kahden vaativan taisteluharjoituksen aikana päivittäiskoulutuksen lisäksi.

215 saapumiserän Aliupseerikurssilla riitti taisteluharjoituksia, joissa oppilaat laittoivat oman osaamisen ja jaksamisen koetukselle. Yksi mieleenpainuvin harjoitus oli varmasti Panssarintorjuntalinjalla Bodenissa, Ruotsissa. Siellä he pääsivät näyttämään onnistuneesti omaa osaamistaan Norbottenin rykmentin mekanisoituja joukkoja vastaan. Iso määrä harjoituksia näkyi myös oppilaiden koulutuksen tasossa, sillä he hallitsivat opetetut asiat. Osassa taisteluharjoituksissa Aliupseerikurssi toimi joukkotuotantoujoukkoja vastaan, mikä varmasti elävöitti myös heidän harjoituksiaan.

Kurssin priimus, alikersantti Jeremia Similä
Tiedustelulinja priimus, alikersantti Jeremia Similä
Kranaatinheitinlinja priimus, alikersantti Markus Pirttimaa
Jääkärilinjan priimus, alikersantti Aleks Ronkainen
Panssarintorjuntalinjan priimus, alikersantti Miika Ronkainen
Moottorilinjan priimus, alikersantti Niilas Kivelä

Aliupseerikoulun ollessa kyseessä, meidän täytyy kuitenkin muistaa yksi tärkeä asia tiukan harjoitusrupeaman ja kiireen keskellä: tehtävämme on tehdä oppilaista seuraavan saapumiserän johtajia, joiden täytyy osata sotilaalle tärkeä asia, eli käskyjen antaminen. Kaiken muun koulutuksen ja velvollisuuksien ohessa tämä on ensimmäinen asia, joka saattaa unohtua. Aina on aikaa antaa käsky.

3. Jääkärikomppaniassa on todella ammattitaitoinen ja kunnianhimoinen henkilökunta, joka on omistautunut oman aselajin ammattitaidon ja innostuksen siirtämiseen oppilaille. Ilman tällaista henkilökuntaa kurssin oppilaiden osaaminen ei olisi tällaisella tasolla!

Jalkaväen Aliupseerikurssi 215:n oppilaat, apukouluttajat ja henkilökunta, kiitos!

Moottorilinja

”Tahdon olla moottorimies!”

Saapumiserän 2/15 peruskoulutuskautsi läheni loppuaan 33 onnekkain tuoreen jääkärin ja tykkimiehen kohdalla tämä merkitsi sotilaskuljettajakurssin alkamista, sekä siirtoa Sodankylän varuskuntaan, 3. Jääkärikomppaniaan, moottorilinjalle. Aliupseerikurssi oli alkanut.

Heti kurssin alussa alkoi opettelu rekkamiehen hommiin. Päivät koostuivat ammattipätevyystunneista ja tyyppikoulutuksesta. Illat käsittelyharjoittelusta. Vastuu omasta oppimisesta nousi avainasemaan kurssin edetessä, sillä ammattipätevyys- sekä ajotunnit

menivät kaiken edelle. Itseopiskelua oli paljon.

Vastoin yleistä harhaluuloa, koulutus ei kuitenkaan ollut ihan silkkaa ajamista tai oppitunnilla istumista. Saimme myös aimonoksen taistelukoulutusta ja tietoa siitä miten meidän, mitään kaihtamattomien tulevien moottorialiupseerien tulee toimia, jos sota syttyy. Saimme myös johtajakoulutusta eriytyvästä koulutusohjelmasta huolimatta, esimerkiksi kenttäkoulutuksessa pidimme tuleville sotilaskuljettajille tyyppikoulutuksia. Oman alamme aiheista. Kuinkas muutenkaan. AUK2:n alussa järjestetty kuljettajien kenttäkoulutus olikin eräs mieleenpai-

nuvimista harjoituksista kurssin aikana, sillä saimme toimia vapaasti omassa leipälajissamme. Ja olihan se mukavaa paahtaa Masilla pitkin metsiä hampaat irvessä omia ja kaluston rajoja koetellen.

Myös NAARMA15-harjoituksessa pääsimme todenteolla syventämään tietämystämme huoltokompanian mukana, täydennys- ja kunnossapitojoukkueiden parissa. Olimme myös mukana oman aliupseerikurssimme taistelun- ja ampumaleireillä mahdollisuuksien mukaan.

Kaiken kaikkiaan kurssi oli mukava ja sopivan haasteellinen. 2/15 kiittää ja kumartaa ja toivottaa tuleville kuninkaallisille moottorialiupseerioppilaille antoisia aamuja Sodankylän varuskunnassa.

Kuvat Janne Arhippainen

Yläriivi vasemmalta: Vahtola Jussi-Pekka, Jokinen Mikko, Sarlin Sami, Taivalkoski Jaakko, Mäkinen Tomi, Laitinen Jukka

Keskellä vasemmalta: Törmänen Juhu, Tereira Fabio, Tasala Tuomas, Korpela Juhu, Leinonen Aki, Uusitalo Aleks, Jaakola Eero, Kangasoja Matti, Sarajärvi Antti, Jokinen Joonas

Eturivi vasemmalta: Ronkainen Juhu, Simoska Juhu, Nurro Miiika, Niemelä Roope, Niemelä Joel, Leipivaara Saku, Karhumaa Jeremias, Sarjanoja Jesper, Kivilompola Kalle,

Edessä Makuulla: Kivelä Niilas ja Karsikas Teppo

Kuva Janne Arhippainen

Sissiradistilinja

Syksyllä kun alokkaat ensimmäisen kerran kuulivat sanan "sissiradisti", se aiheutti pelonsekaista kunnioitusta, vaikkei monikaan edes tiennyt, mitä se sana tarkoittaa. Rohkeimmat uskalsivat laittaa rastin ruutuun "kyllä" ja merkkasipa osa ruksin jopa kaverinkin paperiin. Jäimme jännittyneinä odottamaan mitä siitä seuraa. Suurimmalle osalle odotus kävi kuitenkin pitkäksi, sillä haastateluun pääsevät karsittiin hermoja raastavalla rytmikokeella.

Lopulta kouluttajamme saivat kokoon kahdenkymmenen miehen joukon, joilla ei ollut aavistustakaan mihin soppaan olivat luhansa pistäneet. Kauaa sitä ei tarvinnut miettiä, kun koulutuspäpähti käyntiin jo peruskoulutuskauden kuudennella viikolla. Kova opiskelu ja harjoittelu aloitettiin heti ja pääsimme tutustumaan tiedustelun ja antennien maailmaan.

Päivät kuuluivat kasarmiviikkoihin nopeasti. Milloin oltiin vauhdikkaissa metsäharjoituksissa, mil-

loin oli mielenkiintoisia viestitysopitunteja. Päiviä tahdittivat tasaisin väliajoin olevat sähkötystunnit, joissa opimme ihan uuden kielen, emmekä tunnilla muuta ymmärtäneetkään kuin piipitystä ja titity-ääniä.

Vaikka kasarmiviikoillakin satui ja tapahtui, tulivat parhaimmat muistot ja sloganit taisteluharjoituksilta eli "mettästä". Ensimmäisellä taisteluharjoituksella pääsimme tutustumaan siihen oikeaan sissiradistin elämään, johon sisältyi mm. siirtymistä vajaa neljänkymmenen kilon radiorinkan kanssa, pitkiä tunteja liikenteenlaskentaa, jännittäviä kohteentiedustelureissuja ja nopeasti syötävää, mutta vähintään yhtä nopeasti ulos pyrkivää sissimuonaa. Nämä kokemukset tuottivat semmoisia lausahduksia kuten "mee sie, ku oot lähempänä" ja "menkää te, minä jään". Näitä kuulee yhä edelleen radistien keskuudessa.

Koko kurssin kohokohta oli ehdottomasti SERE B- selviytymishar-

joitus. Eteneminen noutopisteeltä toiselle, ruuan hankkiminen ja paleltumatta nukkuminen olivat haasteita, jotka laittoivat radistit koetukselle, mutta onneksi emme olleet yksin. Kavereina meillä oli serellä mm. väsymys, nälkä ja hallusinaatiot, jotka saivat kuralätäkön näyttämään sotkun suklaamunkin kuorrutteelta. Hengissä hän sieltä selvitettiin, joskin öinen suoseikkailu aiheutti "pienen" sekoilun.

Linjamme vaatii paljon kärsivällisyyttä, eikä pikkuasioista passaa valittaa. On kuitenkin todella palkitsevaa löytää kokoontumispiste monen tunnin lumihangessa irtaantumisen jälkeen tai palata koko yön kestäneestä liikenteenlaskennasta lämpimään teltaan ja saada se viesti kulkemaan. Mikäli omaa lujan luonteen ja sopivan pilkkeen silmäkulmassa, näihin hommiin kannattaa hakeutua. Linjavalintaa ei kadu kukaan ja ammattitaitoisten kouluttajien ja apukouluttajien ansiosta niistä peruskoulutuskauden alokkaista saatiin kouluttua varsin kykenevä joukko radisteja niin Ivaloon, kuin tänne Sodankyläänkin.

Kuva Janne Arhippainen

Kuva Janne Arhippainen

Takarivi vasemmalta: Eskola Aaro, Herranen Heikki, Siltakoski Jami, Salmen Toni, Törmänen Pyry, Isto Manu, Reiniharju Aleks, Similä Jeremia

Eturivi vasemmalta: Pietarila Markus, Sihvonen Olavi, Maliniemi Aku, Kalliorinne Sakke, Matilainen Esa, Ahonen Aakke

Tiedustelulinja

“Leirien karaistamia, metsien kuninkaita”

Kaikki alkoi meille kohtuullisen yksinkertaisesti, kuten varmasti melkein kaikilla linjoilla.

Ensimmäiset viikot kuuluivat erinäisillä oppitunneilla, sekä pienimuotoisissa iltapäivän kestoisissa harjoituksissa, joissa tulivat tutuksi sekä oppitunnin aihe, että joukko, jonka kanssa oli toiminnassa. Voidaan myös sanoa, että alussa ei olisi uskonut minkälaisen porukan oli halukkuus samalle linjalle koonnut.

Ensimmäinen oikea harjoitus oli AUK1:n aikana, jolloin oikeasti sai tuntumaa mihin olimme astuneet. Yölliset tiedustelut ja päivän aikana tapahtuvat huollot loivat erilaisen toimintaympäristön, johon emme olleet P-kaudella tottuneet. Itsenäisen toiminnan määrä ei ollut heti niin selvä. Ei olisi uskonut kuinka paljon voi omalla ajattelulla ja suunnittelulla vaikuttaa omaan tehtäväänsä jopa partion johtajana.

SERE-B oli se harjoitus jonka uskoimme tulevan tulikasteeksemme, harmaan verhon takana ole-

va harjoitus ja siitä selvinneekään eivät meille mitään paljastaneet, pystyimme vain spekuloidaan mitä oli tulossa. Jokainen sana SERE:stä oli samaan aikaan totta sekä tornaria. Kaikki mitä pelkäsimme, sekä kaikki mitä luulimme, tuli toteen yhdessä paketissa, jota ei voi muuta kuin kokea. Harjoitus oli kuitenkin se joka synnytti linjallemme ryhmähengen, joka säilyi murtumattomana aina loppuun asti.

Lapin jääkäripataljoonan taisteluharjoitus oli meille se harjoitus, joka osoitti meille mitä pystymme

Takarivi vasemmalta: Marttala Tomi, Tastula Teemu, Päckilä Sami, Junnunkauppi Juhon, Marttila Heikki, Ruotsalainen Henri
Eturivi vasemmalta: Karsikas Tuomas, Martikainen Heikki, Kemppainen Tuomas, Sillantie Juhon, Leskelä Jere-Santeri, Mustaniemi Janne

Kuva: Janne Arhippainen

tekemään jos vain sää on puolellemme. Kirkas kuutamosekä kuurainen maa, näkyvyyttä on tarpeeksi monille, mutta jos vain pystyy pitämään vaistonsa valppaana voi välttyä moniltakin kohtaamisilta odottamattomien vieraiden kanssa. Tällä harjoituksella saimme myös kosketuksen siihen, miten voimme toimia pitkäaikaisesti, mutta silti säilyttää täysin taistelukykyämme. Huomasimme kuinka pienet taidot, jotka opettelimme, ovat jo tarpeeksi pitämään meidät askeleen edellä muita.

Meille kuitenkin osui yksi pulma, jota ei muille linjoille osunut ollenkaan, meillä ei ollut kuseja, saimme liikkua kaikkialle itseksemme tai improvisoiduilla toimintata-

voilla. Pahimpina osoittautuivat Aselajiharjoituksessa tulleet yllätyssiirtymiset, pääsimme suksikellillä kahlaamaan 30 cm hangessa rinkat selässä. Tuo harjoitus osoittautui tyyliltään sellaiseksi jota emme osanneet odottaa. Huomasimme kuinka yksinkertainen asia, kuten sää voi vaikuttaa erittäin tehokkaasti toimintakykyymme. Vedimme kuitenkin läpi tehtävämme sitkeydellä, sekä tahdolla päästä eteenpäin. Kukaan ei luovuttanut ja ryhmämme sai painettua toisia eteenpäin, jos ei itsellä tahtoa meinnannut riittää.

Syöksyimme eteenpäin pahimmiskin tuiskuissa emmekä antaneet pienien asioiden vaivata. Saimme kokemusta siitä, mihin

oikeasti kannattaa kiinnittää huomiota ja asioista joilla on oikeasti metsässä merkitystä. Pystyimme ylpeinä kutsumaan itseämme tiedustelijoiksi ja ilman tätä linjaa emme varmasti olisi sitä, miksi linjamme meidät kasvatti.

“Henki... Hyvä”
“Kunto.. Kova”
“Sissi. PARAS!!!”

Kuva: Kusti Niinimaa

Kuva: Janne Arhippainen

Panssarintorjuntalinja

Panssarintorjuntalinja sai keuhut komppanian päälliköltä jo ensimmäisessä taisteluharjoituksessa, koska olimme ainoa linja, jolla ei ollut vapautuksia. Tämä seikka leimasi koko linjaa alusta lähtien; periksi ei anneta vaikka olisi kuinka paha tilanne. Aluksi oppilaat olivat hieman epävarmoja koko linjasta, mutta pikku hiljaa asiat oppien, linjanvalinta tuntuikin täysin omalta. Ensimmäisen taisteluharjoituksen hikinen asemaralli vaihtui ampumarjoitukseen, joka huipentui kovan kevyen kertasingon ammuntoihin. Tällä linjalla on siis mahdollisuus päästä tekemisiin hieman isompien aseiden kanssa kuin tavallisella jääkärillä. Koko aliupseerikoulun todellinen huipentuma oli kuitenkin panssarintorjuntaohjauksen ammunnat joulukuussa Rovajärvellä. Sekä kouluttajat, että oppilaat olivat yhtä hymyä, kun kovat ohjukset lähtivät säiliöstä taivaisiin ja siitä kohteen päälle.

Linjan ehdottoman positiivisia puolia olivat motivoituneet oppilaat, pieni koko, tinkimättömät kouluttajat, ammattitaitoiset apu-

kouluttajat ja vahva yhteishenki. Hyvällä omallatunnolla voi mainita, että panssarintorjujilla oli koko aliupseerikurssin paras yhteishenki, joka vahvistui aina vaikeuksia kohdatessa. Linjaylpeys oli vahva ja usein kuuluikin tuttu huuto: "PST MÄÄRÄÄ!". Panssarintorjujat saivat maineen kovaa työtä tekevinä miehinä, jotka eivät turhasta valita. Linjalle ominaista oli se, että jopa kuskit osallistuivat ohjusryhmän toimintaan. Kuinka yleistä on, että kuski osaa ampua ohjuksen, NLAWin, sekä APILAS-singon? Jopa sellainen lausunto kuultiin, että tekakuski on parempi sinkomies kuin kuski. Raskaat harjoitukset tulivat kaikille tutuiksi ja erityisesti ohjusmiehen, "twiximiehen" tehtävä ei ollut kovin suosittu. Harjoituksista kaikista mieleenpainuvien oli Ruotsin panssarintorjuntaharjoitus yhteistyössä Norrbotenin rykmentin panssarijoukkojen kanssa. Ohjusryhmämme aiheuttivat pelkoa ruotsalaisten puolella, koska heillä ei ollut kokemusta panssarintorjunnasta ja sen taktiikasta. Samalla näimme oman taktiikkamme toimivuuden ihan oi-

keisiin tankkeihin, joita oli paljon. Todella paljon. Samanlaista harjoitusta ei varsinkaan Sodankylän puitteissa ole mahdollisuutta järjestää, joten tuo harjoitus oli täysin ainutlaatuinen.

Perinteikäs aselaji moderneilla asejärjestelmillä on aihe pieneen ylpeilyyn. Varsinkin linjamerkin saaminen hihaan oli mieltäylentävä tapahtuma. "Räjähtävä rullaluistin" on perinteikäs merkki, jota kaikki kantavat suurella ylpeydellä. Omat vaikeutensakin linjalla oli, mutta pääosin aliupseerikurssi suoritettiin kunnialla läpi, ja näin tehtiin taas uusia, ylpeitä ohjusryhmänjohtajia.

Takarivi vasemmalta: Lehtosaari Eetu, Leinonen Valtteri, Käräjäoja Juha-Pekka, Kylmäaho Mikko-Petteri, Veteläinen Olli, Käsmä Jonne, Karhunen Eero, Vanhatalo Joonas, Kokkila Niklas, Eturivi vasemmalta: Impola Jarkko, Merilä Iikka, Tyni Joni, Ronkainen Miiikka, Rantala Taavetti, Simonaho Alex, Mäensivu Vili Edessä: Kurri Antti

Kuva: Janne Arhippainen

Tuliasemalinja

Peruskoulutuskausi päättyi ja tuliasemalinjalle saapui 28 porsaan alkioita. Aliupseerikurssi alkoi yleisellä johtajakoulutuksella, jolloin kaikkien linjojen oppilaat kokoontuivat enemmän tai vähemmän kiinnostaville oppitunneille. Kyseiset oppitunnit antoivat meille perusteet toimia ja kehittyä johtajana.

Linjakohtaisen koulutuksen alettua pääsimme viimein käsiksi raskaaseen heittimeen, jonka olimme aiemmin saattaneet nähdä vain vilaukselta. Varsin pian raskaan heittimen jyrkyys selvisikin jokaisella, sillä se sai kevyen heittimen näyttämään naurettavalta.

Linjamme kahdeksan oppilaskorpraalin reserviupseerikurssille lähdön myötä jäljelle jäi vielä 19 soturia suorittamaan aliupseerikurssin toista vaihetta. Yhdessä koetut onnistumiset sekä vaikeu-

det vahvistivat linjamme yhteishenkeä kurssin aikana.

Aliupseerikurssin toinen vaihe oli varmasti kaikille haastavampi vastuun siirtyessä lähes kokonaan oppilaiden harteille. Heittimenjohtajana toimiminen ei ollutkaan niin helppoa kuin saattoi olettaa, lisäksi vertaisjohtaminen asetti omat haasteensa. Useiden maastoharjoitusten tuottamien kokemusten ansioista jokainen on saanut kuvan siitä, millaista heitinmiehen arki niin pahimmillaan kuin parhaimmillaankin voi olla.

Kehitys pienestä tuliasemaporstaan alkioista todelliseksi tuliasemaporstaaksi on kuitenkin jokaisen osalta vielä vaiheessa, mutta voinee jo todeta että ennen kotiutumista on jokainen varmasti kynnnyt omaksumaan heitinmiehen todellisen luonteen. "Heitinmies on herrasmies."

Kuva: Santeri Blomstedt

Takarivi vasemmalta: Karppinen Jarkko, Mäkelä Ilpo, Kemppainen Kalle, Sundell Johannes, Korhonen Santeri, Kihlanki Janne, Kivelä Ossi, Korva Jaakko, Pirttimaa Markus Eturivi vaemmalta: Iisakka Oskari, Mettovaara Samuli, Sunnarborg Patrik, Långstrom Taisto, Pekkala Santtu, Vanttilä Joel, Pakisjärvi Eetu, Härkönen Veeti, Mettovaara Severi

Kuva: Janne Arhippainen

Tulenjohtolinja

“Maastolaskin, tuulenhoitajat, larppaamisen mestarit, oravan metsästäjät..”

Niin se oli peruskoulutuskausi taputeltu ja aika opetella Tulenjohtolinjan temput. Aluksi varmasti monesta meistä tuntui, että juna meni rytinällä ohi ja asemalle jäätiin. Teoriaa tuli nimittäin täyslaidallisia ja tämän kanssa alussa tuhrautui myös monet iltavapaat. Pikkuhiljaa, alkoi kuitenkin tasolta koordinaatteja löytymään ja Nedit + Nakit menemään oikeaan järjestykseen. Pian tämän jälkeen tulikin sitten seuraava haaste; uusi kalusto. On karttaa, piirukiikaria, radioita, maastotietokoneita, tasoja,

kaavoja, kaavakkeita; kaikkea mitä siihen metsätoimistoon poteron reunalle saattoikaan tarvita.

Mutta eihän siinä, tavarat kantoon ja treenailee. Ensimmäiset käytännön harjoitukset meillä oli “apinaradan” hiekkamontulla. Meidät jaettiin tulenjohtoryhmiin, joista löytyy tulenjohtaja, tulenjohtoaliupseeri, viestimies ja tulenjohtomiehiä. Aluksi tehtävät meni miten meni, yksi Lemi-akku päätyi hukkateille ja radiolaittekin pyöriteli taistelijan pitkin hiekkamontua alas. Lopulta kuitenkin alkoi tämä tulenjohtaminen selkiytymään ja lähdettiin AUK1:n tst-leirille larppaamaan.

Harjoittelimme puolustusaseman toimintaa – uudelleen ja uudelleen kunnes aikamääreisiin päästiin. Pääsimme myös mm. tekemään käsisuuntakehämittausta

yöllä keskellä revontulien loistetta. Larppaamisen jälkeen lähdettiinkin ampuharjoitusleirille ja päästiin oikeasti ohjaamaan sitä epäsuoraa tulta. Ottaen huomioon, että Suomen kesä teki sen taas; oli kylmä, vesihanakin oli yläkerrassa jäänyt auki ja tulenjohtopaikkakin oli umpisuolla – pysyi ryhmän henki hyvänä. Jokainen tulenjohtoryhmä pääsi vuorollaan ns. tositoimiin ohjaamaan sitä kranaattia maaleihin. Siinä vaiheessa kun kuuli viheltävän yläpuolelta, valkeni jokaiselle teorian tärkeys ja väkisinkin jäi miettimään tuliko tuliasemaan laitettua meidän vai maalin koordinaatit.

Leirien jälkeen alkoikin kokeiden keskellä pähkäily ja osa – eli yli puolet jo entuudestaan pienestä porukasta siirtyi Haminan auringon alle RUK:iin. Näin siis alkoi myös AUK2, ja aluksi meinasi olla hyvinkin hämmäntävää se, miten vähän meitä enää oli. Kurs-

si polkaistiin varsinaisesti vauhtiin ryhmätaitokisalla, jossa koko aliupseerikurssin porukka jaettiin sekaisin joukkueisiin. Näin saatiin linjojen väliset vallihaudat kuriin ja aloimme taas tuntemaan toinen toisemme.

Kisan jälkeen olikin aika taas lähteä sotimaan, sillä alkoi Lapin jääkäripataljoonan taisteluharjoitus. Tässä uutena tuli se, että emme enää toimineet yhtenä linjana vaan meistä alistettiin omat tulenjohtoryhmät eri joukkueille. Timpapa – tujut pääsi vihdoinkin timpailemaan, ja loput meistä jaettiin jääkäri- sekä pst-linjalle. Kolmen päivän leiri meni nopeasti ja päästiin kunnolla kokemaan se, miten epäsuoraatulta käytetään hyökkäystilanteissa.

Harjoituksen jälkeen vedettiin yksi viikko henkeä kasarmilla johtamisrastien parissa. Näiden avulla harjoiteltiin sitä mitä se sitten tulee olemaan, kun uudet alokkaat saapuvat ja heillekin pitäisi nämä temput kouluttaa. Samalla jokainen kävi henkistä valmistautumista siihen, että seuraava kuukausi meneekin sitten metsässä eri harjoitusten parissa.

Ei siinä sitten enää muu auttanut kuin nakella reppuihin tarvittavat ja suunnata metsään. Ensimmäillä oli viiden päivän mittainen taisteluharjoitus jossa toimimme taas eri joukkueille alistettuina tulenjohtoryhminä. Harjoitus meni nopeasti ja kunniakkaan larppaamisen jälkeen päästiinkin Kyläjärvelle ampumaharjoitusleirille. Leirillä harjoittelimme jälleen puolustusasemassa toimimista ja pääsimme taas näkemään sitä, miten se epäsuoratuli oikeasti käyttäytyy. Tämän jälkeen siirryimme Rovajärvelle maavoimien vaikuttamis-harjoitukseen, ja pääsimme ohjaamaan myös tykistön tulta. Siellä sitä meinasikin olla hieman jännät paikat, sillä majoitusalueemme oli aika lähellä varoaluetta ja telttaan pystyi selkeästi kuulemaan yläpuolella kiitävät morkulat.

Kolme viikkoa takana eli enää yksi rutistus edessä: välisota. Naarma – harjoitus pidettiin myös Rovajärvellä ja tässäkin toimimme eri joukkueille alistettuina. Tällä kertaa meillä oli harjoituksessa mukana myös mm. Kajaanista viestiaseamat mitkä helpottivat huomattavasti yhteyksien ylläpitämistä. Mi-

ten sitä oikein tulikomentoja lähetetään, jos et ketään löydä kanaville?

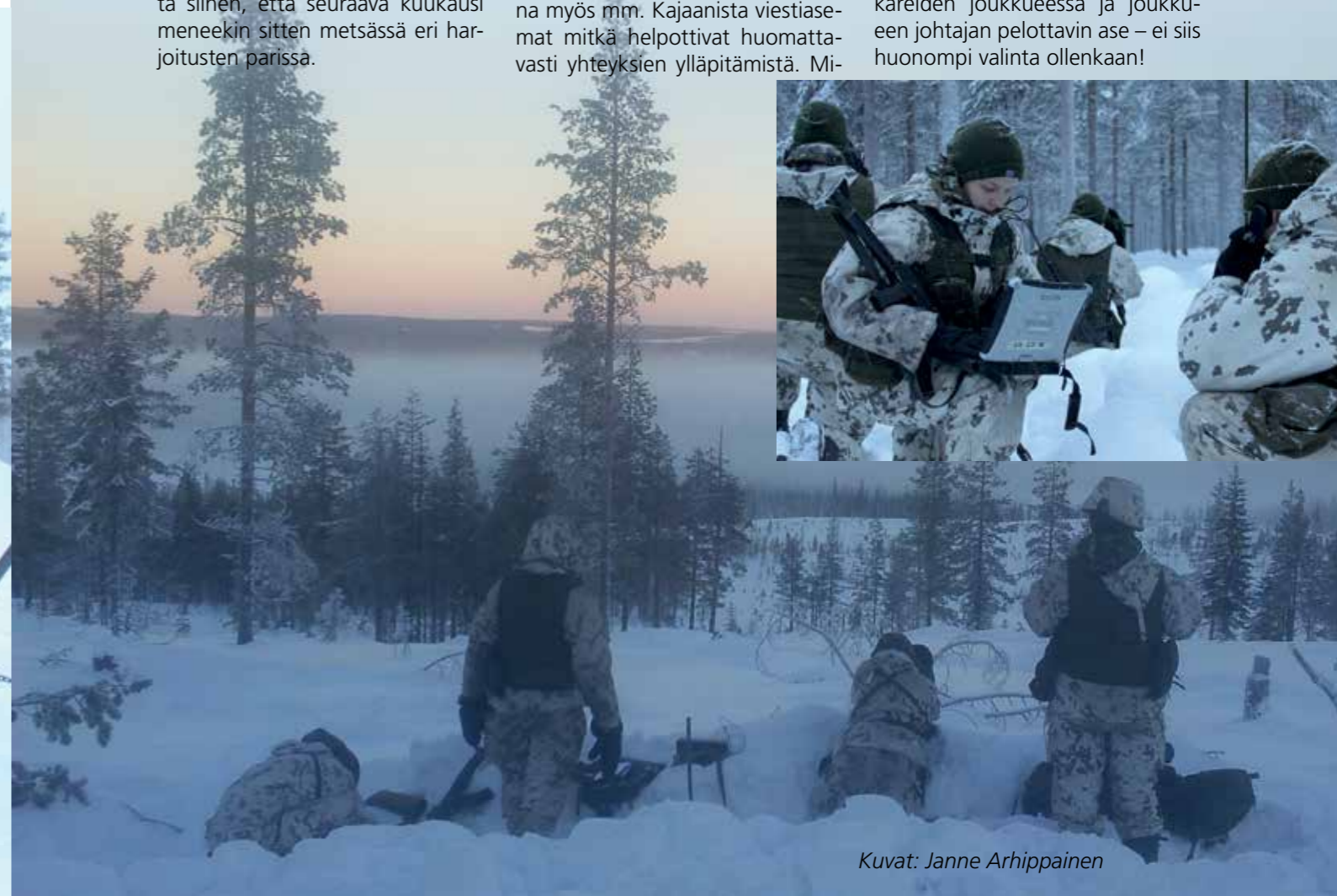
Harjoitukset sekä koko aliupseerikurssi menivät päällisin puolin hymy huulilla. Linjan hajottavien kokemus varmasti kaikille oli/on viestilaitteet sekä -yhteydet. Ensimmäinen radio + mati on melkoisen viritystä pitää mukana ja com – kaapelista en halua edes kirjoittaa. Jokainen meistä siis varmasti hieman riemuitsee siitä tosiasista, että viestimiehen hommat on osaltamme taputeltu. Vaikka välillä väsyttiin ja tuntui siltä, että com – kaapelin ainut tarkoitus tässä maailmassa on tehdä harjoituksesta sietämätöntä, jäivät onnistumiset kuitenkin kaiken yläpuolelle.

Tulenjohtolinja eroaa muista linjoista, sillä toimimme pienissä ryhmässä emmekä joukkueena. Hyvät puolet tässä on kuitenkin se, että pääset tekemisiin eri linjojen kanssa ja opit tuntemaan muutkin kuin oman linjan oppilaat. Olemme siis se pieni mutta pippurinen osasto esimerkiksi jääkäreiden joukkueessa ja joukkueen johtajan pelottavin ase – ei siis huonompi valinta ollenkaan!

*Takarivi vasemmalta: Metsola Jaakko, Linnanmäki Voitto, Sandvik Antti, Kämäräinen Kalle-Juhani, Möttönen Joni
Eturi vasemmalta: Rossi Jenni, Pirkola Aila, Jokela Lasse, Niskanen Jonna*

Kuva: Janne Arhippainen

Kuvat: Janne Arhippainen

Jääkäri linja

Vaikka kyseessä oli AUKin alussa määrällisesti suurin linja, oli ryhmähenkemme alusta asti todella hyvä. Aivan kurssin alussa pääsimme näyttämään mihin meistä on ensimmäisen pikamarssin muodossa. Tuloksia oli melko ilo katsella; ne kun osoittivat meidän olevan kovakuntoista porukkaa. Kuntoa onkin pidetty läpi kurssin mm. aamureippailuilla sekä vapaaehtoisesti paikallisilla iltajumpilla.

Eriytyvän koulutuksen aluksi pääsimme tutustumaan jääkärien tärkeimpään kalustoon kuten PKM-konekivääriin, tela- ja pohjamiinaan ja viuhkapanokseen, joita siitä lähtien onkin tunnollisesti kannettu mukana. Jääkärien ei kuulu pelätä pientä ekstrapainoa selässään, sillä parhaimmillaan taistelija kantaa repussa paria telamiinaa, selässään kessä ja käsissään PKM:ää. Mutta miltäpä se syöksyminen tai aseisiin ryntääminen tuntuisikaan ilman tätä kaikkea.

Taisteluharjoitukset ovat sisältäneet väijytyksiä läpi yön, hyökkäyksiä ja koukkauksia vihollisen selustaan ja tiedustelemaankin olemme päässeet. Toden tuntua taisteluihin on tuonut tasi-liivit, jotka antavat tietoa onko saanut osumaa ja ennen kaikkea minkälaista tuhoa on saanut aikaan vastapuolella. Lisäksi, koska olemme niitä, jotka toimivat taistelun temmellyksessä, eivät harjoitukset käy tylsiksi eikä lönnimiselle ole sijaa.

Tulitukiosasto pääsi ampumaan kovia PKM:llä sekä harjoitus raketin kessillä, iskuosasto suoritti aidan raivauksen putkiraivaimella, ja mukana oli myös tarkka-ampujia tarkkuuskivääreihin varustettuna. Hyökkäykseen ottivat osaa myös tekakuskimme täydennyksenä, jolloin he pääsivät räjäyttämään vihollisen viestiaseman taivaan tuuliin 10 kilolla TNT:tä ja pääsivät taas hieman enemmän perille si-

tä, millaista on jääkärien toiminta, hyvällä menestyksellä.

Linja on RUKiin lähtijöiden myötä kutistunut, mutta olemme sitäkin tiiviimpi porukka. Yhteiseen taipaleeseen mahtuu enemmän tai vähemmän hyviä hetkiä,

joista on kuitenkin selvitty. Siitä kertoo mm. se hetki, jolloin kouluttajamme kokivat, että olimme ansainneet linjamerkkimme ja saimme viimein lisätä lomatakkiamme hihaan kivääriin logon.

Tekoissa vasemmalta: Ronkainen Aleks, Heikkinen Tuomas, Palola Aleks, Nyman Valtteri, Alatalo Juho, Määttä Petteri

Takarivi vasemmalta: Suni Jesse, Kokko Inkeri, Karvonen Emil, Juntila Jarno, Kalttopää Usvatahti, Paloniemi Eetu, Kiuttu Miika

Eturivi vasemmalta: Panula Joel, Alatalo Jani, Kiviniemi Kalle, Heinikoski Iiro, Moilanen Jani, Pulli Santeri, Sieppi Jere, Olsen Mikko

Edessä makuulla: Kerttula Esko, Laihanen Wilma

Kuva: Janne Arhippainen

Kuva: Janne Arhippainen

AUK 2/15 Rovaniemi

AUK 2/15

Aliupseerikurssin johtaja, kapteeni Sampo Keränen

Kurssin johtajan tervehdys!

Tuoreet aliupseerit!
Olette saaneet aliupseerikurssilla hyvät perusteet johtajaksi kasvamiselle. Teidän sitkeyttä ja luonteenlujuutta on koeteltu niin henkisesti kuin fyysisesti. Olette osoittaneet teoillanne olevan luottamuksen arvoisia. Muistakaa kuitenkin, että johtajakoulutus ei päättynyt tähän, vaan se jatkuu koko johtajakautenne ajan, syventäen ja täydentäen aliupseerikurssilla omaksuttuja taitoja. Olette vaativan haasteen edessä. Otatte vastuullenne seuraavan saapumiserän ja vastaatte esimiehinä heidän kouluttamisesta. Työnne konkreettiset tulokset näette kotiutuessanne yhdessä kouluttamienne taistelijoiden kanssa.

Ryhmänjohtajana toimiessanne olkaa aktiivisia ja omatoimisia. Kohdelkaa alaisianne oikeudenmukaisesti ja pyrkikää tartuttamaan heihin samankaltainen yhteishenki, mikä kurssilla vallitsi. Muistakaa, että ryhmänjohtajan tehtävä linjasta ja koulutushaarasta riippumatta on erittäin vastuullinen ja vaatii suorittajaltaan paljon. Pitäkää sen vuoksi huolta omasta henkisestä ja fyysisestä kunnostanne.

Suomen puolustaminen perustuu edelleen reserviläisarmeijaan, jossa te nuoret aliupseerit olette osa tätä tärkeää kokonaisuutta. Kouluttakaa, vaatikaa ja ohjatkaa alaisianne oma esimerkki edellä, pyrkikää jatkuvasti kehittämään ammattitaitoanne ja säilyttäkää itsekuri kaikissa tilanteissa. Pitäkää

kuitenkin sopiva pilke silmäkulmassa, sillä joskus huumorilla selviää pahoistakin paikoista.

Onnittelen vielä kerran teitä aliupseerikurssin suorittamisesta ja toivotan teille menestystä haasteisiin.

Muistakaa, mitä olette luvanneet.

”Jos minut asetetaan esimiehasemaan, tahdon olla alaisiani kohtaan oikeudenmukainen, pitää huolta heidän hyvinvoinnistaan, hankkia tietoja heidän toiveistaan, olla heidän neuvonantajana ja ohjaajanaan sekä omasta puolestani pyrkiä olemaan heille hyvänä ja kannustava esimerkkinä...”

Kuvassa oikealta:

Ohjus- ja tykkilinjan sekä kurssin priimus: Alikersantti Ruotsalainen Wilma Tulenjohto- ja viestilinjan priimus: Alikersantti Ojala Alf Sotilaspoliisilinjan priimus: Alikersantti Saarela Daniel Hyvä johtaja- palkinto: Alikersantti Ylitervo Sami *Kuva: Minna Piirainen*

Ohjus- ja tykkilinja

Imatorjuntapatterissa Rovaniemellä koulutetaan aliupseereita ranskalaislähtöisen Crotale-ohjusjärjestelmän, tuttavallisemmin ITO90M:n, parissa. Suomalaisen Panssari-Sisun alustalle rakennettu järjestelmä kykenee vaikuttamaan ilmapiholliseen kymmenen kilometrin päähän ja usean kilometrin korkeuteen.

Tulevien ohjusaliupseerien koulutus eronnee muista tehtävistä erityisesti tekniseltä vaativuudeltaan. Puikon eli ohjuksen menestyksekkäs saattaminen maaliinsa vaatii ennen laukausta suuren määrän teknisiä järjestelmiä aina ulkona olevasta maalinosoitinlaitteesta ohjusvaunun ampujan hallinnoimaan asejärjestelmään. Maastoharjoitusten välissä aika kuluu pitkälti viesti-, ase- ja maalinosoitusjärjestelmien parissa.

Koulutuksen suosituinta sisältöä lienee kuitenkin simulaattorikoulutus, jossa oppilaat pääsevät harjoittelemaan itse tulitoimintaa varsin realistisesti kuvatuissa tietokonesimulaatioissa. Ampumiseen liittyy lukematon määrä judansseja ja mausteita, joiden on indusoiduttava jokaisen oppilaan selkärankaan.

P-kauden jälkeen ohjusoppilaiden koulutuspolut eriytyvät, kun silloisista alikersanteista aletaan muodostamaan lopullista ohjuspatteria. Osa pääsee jatkamaan johtamistaitojensa harjaannuttamista maalinosoitin-, ja ohjusryhmänjohtajan tehtävissä, kun taas toiset saavat keskittyä vaunussa työskentelyyn operaattorikoulutuksen muodossa. Vaikka kaikilla on omat halukkuutensa, ja kilpailu suosituista tehtävistä on kovaa, on ohjushonorina tunnettu ammat-

tiylpeys jaosta yhdistävä voima. Mäen parhaissa hommissa veljeyttä riittää jaettavaksi kaikille.

Ohjuslinjalla toimii myös tykkijaos, jonka tehtävänä on kouluttaa suoja-tykille ryhmänjohtajia. Jaos koostuu kahdesta tykkiryhmästä, joiden tehtävänä on suojata ohjusvaunua kaikissa tilanteissa. Yksi tykkiryhmä on asemaajossa aina ensimmäisenä paikalla ja tulivalmiina, jotta ohjus pystyy suorittamaan turvallisesti tulivalmiuden. Aliupseerikurssilla tykkijaoksessa on harjoiteltu mm. nopeaa tuliasemanvaihtoa, tuli- ja torjuntavalmiuden saavuttamista, itse tykillä ampumista sekä sen huoltoa ja kaluston hallintaa. Tykkiaukkiin kannattaa hakeutua, jos tykkäät käytännön hommissa, etkä pelkää välillä painaa raskastakin duunia. Kädetkin saatat joskus joutua likaamaan. Lyhyesti sanottuna tykkioppilaat ovat työmiehiä, joiden ei tarvitse värkätä koneita toisin kuin ohjuspoikien ;)

FotoX 2015

Ohjuslinja

Ylhäällä vasemmalta: Hintsala, Kärnä, Mattila, Lähdesmäki, Kilpinen, Mensonen, Aho, Suominen ja Rautio
Keskeltä vasemmalta: Ylivero, Anttila, Kokkonen, Nissi, Rytönen, Virtanen, Mella ja Grip
Alhaalta Vasemmalta: Ruotsalainen, Honkanen, Kultanen, Karjula, Kiviahde, Ruuska ja Koivukangas

Tykkilinja

Ylhäältä Vasemmalta: Hietala, Pennanen, Kokko, Törmälä, Pietarila
Alhaalta Vasemmalta: Ronkainen, Törnvall, Maunumäki, Ojaniemi ja Riekki

FotoX 2015

Sotilaspoliisilinja

Syyskuussa sotilaspoliisialiupseerikurssille Rovaniemelle saapui miehiä ja naisia kolmesta eri joukkoyksiköstä; Kajaanista, Rovaniemeltä ja Sodankylästä. Tuskin kukaan vielä siinä vaiheessa ajatteli, että yhdestä linjasta voisi muodostua niin tiivis ja yhtenäinen joukko, jota jokainen jäsen on aktiivisesti rakentanut. Jälkeenpäin on mukava muistella, miten matkamme tähän pisteeseen on oikein sujunut.

AUK1 oli pitkälti totuttelua uusiin tapoihin ja sen asian sisäistämiseen, että muutaman kuu-kauden päästä me olisimme niitä, jotka seisovat muodon edessä ja toimivat johtajina. Harjoittelimme kurssin alussa jalkaväen taistelua, uusien aseiden käsittelyä sekä esimerkiksi toimimme maalimiehinä 1/15-saapumiserän sotilaspoliiseille PAPU-harjoituksessa. Yllättävän pian edessä olikin pahamaineinen Rämäpää-ryhmätaikilpailu, jota alikersanttimme luonnehti osuvasti: "Rämäpää on hirveintä mitä Suomen puolustusvoimat voivat varusmiehelle tarjota." Tottahan se oli, lukuisten hajoamisten jälkeen kaikki neljä sotilaspoliisiryhmää marssivat kuitenkin nelosvoittoon ja Rämäpää lu-keutuu varmasti suurimman osan fyysisesti raskaimpiin mutta silti uskomattomimpiin kokemuksiin. Kurssin ensimmäisen puoliskon lähestyttä loppuaan 8 sotilaspoliisialiupseerioppilasta aloitti valmistautumisen Haminaa varten reserviupseerikurssin merkeissä. Ennen lähtöään hekin kuitenkin ehtivät muun linjan kanssa harjoitella laskeutumista rakennuksen seinältä sekä vapaata hyppyä tasanteelta itse solmituissa valjaissa Somero-harjun laskeutumistornista.

AUK2 alkoi vauhdikkaasti ja kauhuissamme katsoimme läpivientä, jossa ei paljon muuta kuin harjoituksia ollut. Viikot ovat olleet kuitenkin palkitsevia, sillä pääsim-

me harjoittelemaan linjakohtaisia asioita. Koulutuksemme tapahtui pitkälti case-tilanteiden muodossa, jossa meille annetaan tilanne ja tehtävä, joka toteutetaan opettajien toimintatapoja hyödyntäen. Viimeisillä viikoilla olimme kuusi päivää Lohtajan harjoitusalueella, jossa teimme toista kymmentä casea, kuten vaarallisen henkilön kiinniottoa, henkilön suojausta sekä maastoetsintää. Vaikka harjoi-

tuksissa usein palelee ja väsyttää, niin niiltä saa myös ehdottomasti parhaat kokemukset sekä niistä saa paljon enemmän irti kuin karsamielämästä. Yhteishenki paranee harjoituksissa valtavasti, vaikkakin vähän väliä itse kukin menettää hermonsäätelynsä taistelijaoveriin. Kolmanneksi viimeisen viikon vietimme pääosin omissa joukkoyksiköissämme vartiostoperehdytyksen merkeissä.

Moni sanoo, ettei AUK:ssa opeteta johtamista. Se on kyllä siinänsä totta, mutta johtamista täällä kyllä oppii oman aktiivisuuden kautta. Varmasti jokainen meistäkin on valmiimpi johtamaan ryhmää kuin kurssin alkaessa, vaikka pieni pakokauhu saattaa vuoden lopun lähestyessä iskeäkin. Lopupeleissä en usko kenenkään to-

sissaan katuneen linjavalintaansa ja haikein mielin palaamme omiin joukkoyksiköihimme. Linjamerkimme voimme kantaa ylpeydellä ja todeta: "Henki hyvä, kunto kova, spollet rautaa."

Sotilaspoliisilinja

Ylhäältä vasemmalta: Kauppila, Remes, Silander, Kinnunen, Kupiainen, Piirainen, Mäenpää, Sammelvu, Ronkainen, Koskela,

Keskeltä vasemmalta: Salmela, Savolainen, Hummastenniemi, Heikkilä, Kangas, Mäkelä, Rahkola, Laitsaari, White, Nyman

Alhaalta vasemmalta: Verger, Hentilä, Huttu, Roukala, Nissinen, Saarela, Linde, Lindholm, Koskelo, Hämäläinen, Ukonaho

Alin rivi vasemmalta: Koskinen, Holappa, Hynynen

Tulenjohto- ja viestilinja

”Mäen parhaita hommia”.

Näin kuvailevat monet TJVSTI-linjan aliupseerioppilaat tehtäviään tulenjohto- ja viestilinjalla. Näihin ”hommiin” lukeutuvat muun muassa tietokoneen ruudun tuijottaminen pakkasessa useiden tuntien ajan keskellä yötä, sekä pitkälanka-antennin suuntaaminen juuri oikeaan suuntaan kulmasekunnin tarkkuudella. Mikäli pidät seitsemän tunnin vartiovuoroista Rovaniemen kuulaassa pakkasyössä, on TJVSTI-linja kuin sinulle luotu – toisin sanoen, mikäli et pidä yönistä, tämä on juuri oikea linja sinulle.

Aliupseerikurssi alkoi muutamilla kaikille linjoille yhteisillä oppitunneilla ja koulutuksilla. Vähitellen kuitenkin alettiin siirtyä omien koulutushaarojen puhteisiin. Siinä missä tykkilinjalaiset ammuskelevat ”sergeillä” ja ohjuslinjalaiset pamauttelevat Crotale-ohjuksia taivaalle, me tulenjohto-viestilinjalaiset kuuntelemme radiota ja dataamme suotietokoneella, jonka virallinen nimi on tuliasemäpääte. Välillä pystyttelemme viestimastoa, joka on kaksitoista metriä korkea lähetyksiantenni, välillä taas käynnistämme ja huollamme voimakoneita. Toisinaan taas lähettemme 80-luvun nokialaisella hitech-vehkeellä, sanomalaitteella, huumoriviestejä pienessä ringissä kalustohallilla tai johdamme tykkien tulta ja tiedustelemme asemia. Kateutemme ohjuslinjalaisen hommiin näkyy siinä, että yritämme usein rakentaa muovista ja ohuesta pellistä komeina pitämiämme crotale-vaunuja.

IT-mies ei kävele

Siinä mielessä linjamme hommat tosiaan ovat hyviä hommia, että fyysistä rasitusta ei ole kyllä juurikaan joutunut kestämiin. IT-mies ei kävele. Useimmat viesti-

päivystystehtävätkin sujuvat parhaiten rötväysasennossa. Mutta IT-mies marssi kuitenkin kunnialla loppuun alta viidenkymmenen kilometrin promenadin, jota ”Rämäpääksi” kutsutaan. Maantie oli kova kävellä ja suot upottavia rämpiä. IT-mestaruuden - ilman kalustotappioita ja keskeytyksiä - tässä kisassa vei TJVSTI 2 –joukkue, siitä huolimatta, että kirves tipahiti suonsilmäkkeeseen, ja rakot ja hiertymät tupsahtelivat kaikkiin mahdollisiin ruumiinkohtiin. Jalamme eivät marssiessa kantaneet raskaiden reppujen alla kuin muutaman kilometrin, lopun matkaa meitä kantoi ryhmähenkilö. Muutama ”spolle” tosin taisi voittaa koko kisan, mutta IT-mestaruus on kuitenkin varsin suuri saavutus, ja kertoo siitä, että TJVSTI-linjalle valitaan vain parhaat.

Lohtajan ilmatorjuntaharjoituksessa

TJVSTI-linjalla voit myös tehdä työtä, jolla on tarkoitus. Lohtajan ilmatorjuntaharjoituksessa – joka on muuten useimpien kuolevaisten mielestä ”paras leiri ikinä” – ylläpidimme lähetyspisteryhmää. Lähetyspisteryhmän tehtävänä on varmentaa tulenjohtodatan välittyminen ohjusjaoksille. Etäisyydet harjoituksessa eivät olleet kuitenkaan kovin suuret, joten ohjusjaokset saivat datahippusensa suoraan johtokeskukselta, meitä ei siis oikein tarvittu. Mutta tosiasiasuhteissa emme olleet siellä turhan takia: viestiyhteydet ovat tositalanteessa elämän ja kuoleman kysymys, ja etäisyydetkin ovat vähän pidempiä. Sodassa LÄPI-ryhmän varmentavia tehtäviä on tehtävä, jotta koti, uskonto ja isänmaa säilyisivät.

LÄPI-ryhmän lisäksi meidän linjallamme on myös toinen homma, komentopaikka, jonka suurin ero

edellisen saapumiserän johtokeskukseen on se, että kahvi juodaan kontin sijaan teltassa. Komentopaikka on teltta, jossa on sähkövalo.

Menetyksiä ja tappioita

TJVSTI-linjan hienoihin hetkiin mahtuu myös raskaita menetyksiä ja tappioita. Muutamat oppilaat ovat sairastuneet flunssiin ja selkäkipuihin ja olleet tämän johdosta taistelukyvyttöminä useiden päivien ajan. Raskaimpana menetyksenä nohevimmat kaksi aliupseerioppilasta tipahitivat matkasta pois AUK 1:den jälkeen. He ovat tälläkin hetkellä Haminassa haajoamispaikassa. Enemmän tai vähemmän töhöt oppilaat jäivät tänne Rovaniemen arktisiin talvimaisemiin.

Täällä me kökötämme edelleen lukiessasi tätä kertomusta – TJ:me on nimittäin melkoisen suuri. Mutta kaamoksesta selviämme rautaisilla hermoilla ja huumorilla – yhteishenkemme on nimittäin jotain sanoinkuvaamattoman liikkuttavaa. TJ:n suuruudesta huolimatta (tai juuri siksi) voimilma- ja piruntorjunta-aliupseerioppilaan ominaisuudessa kertoa, että ovat nämä tosiaan hyviä hommia.

Olemme valmiita kouluttamaan omia alaisiamme sekä johdopaikan miehistöä takaamaan isänmaamme turvallisuutta.

Tulenjohto- ja viestilinja

Ylhäältä vasemmalta: Saarnisaari, Sippola, Lindell, Ylivero, Anttila ja Konttila

Keskeltä vasemmalta: Raappana, Rahkonen, Pyrhönen, Ojala, Heikkilä ja Portaankorva

Alhaalta vasemmalta: Pysäys, Ahokas, Takalo, Alakurtti ja Tahvanainen

Jääkäriprikaatin tapahtumia 2016

TAPAHTUMA	AIKA	PAIKKA
Kotiuttaminen ja palvelukseen astuminen		
Kotiuttaminen 255 päivää palvelleet	16.3.2016	Sodankylä ja Rovaniemi
Kotiuttaminen 347 ja 165 päivää palvelleet	16.6.2016	Sodankylä ja Rovaniemi
Palvelukseen astuminen	4.7.2016	Sodankylä ja Rovaniemi
Kotiuttaminen 255 päivää palvelleet	14.9.2016	Sodankylä ja Rovaniemi
Kotiuttaminen 347 ja 165 päivää palvelleet	15.12.2016	Sodankylä ja Rovaniemi
Juhltilaisuuksia ja maanpuolustustapahtumia		
Lapin aluetoimiston vuosipäivä	24.2.2016	Rovaniemi
Lapin jääkäripataljoonan 95. perinnepäivä	11.3.2016	Sodankylä
Talvisodan päättymisen muistojuhla	13.3.2016	Sodankylä ja Rovaniemi
Kotiuttamisjuhla	15.3.2016	Sodankylä ja Rovaniemi
Operaatio Pohjanloimu ja kokelasvaellus	25. - 27.4.2016	Kilpisjärvi
Kansallinen veteraanipäivä	27.4.2016	Sodankylä
Kaatuneitten muistopäivä	15.5.2016	Sodankylä ja Rovaniemi
Puolustusvoimain lippujuhlan päivä	4.6.2016	Sodankylä
Omaisten päivä	24.7.2016	Sodankylä ja Rovaniemi
Vala ja vakuutus	5.8.2016	Enontekiö
Kenttäiltahartaus	8.9.2016	Sodankylä
Kotiuttamisjuhla	13.9.2016	Sodankylä ja Rovaniemi
Kotiuttamisjuhla	14.12.2016	Sodankylä ja Rovaniemi
Jääkäriprikaatin vuosipäivä (1.10.)	30.9.2016	Rovaniemi
Rovaniemen ilmatorjuntapatteriston perinnepäivä	25.11.2016	Rovaniemi
Itsenäisyyspäivä	6.12.2016	Sodankylä ja Rovaniemi
Urheilua		
Jääkäriprikaatin partiohihtokilpailut	23.2.2016	Sodankylä
Jääkäriprikaatin rynnäkökiväärihihtokilpailut	25.2.2016	Sodankylä
Hiihdon Sotilaiden Suomenmestaruuskilpailut	21. - 24.3.2016	Sodankylä
Jääkäriprikaatin suunnistusmestaruuskilpailut	3.8.2016	Rovaniemi
Jääkäriprikaatin esteratakilpailu	4.8.2016	Sodankylä
Jääkäriprikaatin partiosuunnistus	17.8.2016	Sodankylä
Jeesiön lenkki polkupyöräkilpailu	29.8.2016	Sodankylä
Jääkäriprikaatin ammutakilpailut	30.8.2016	Sodankylä ja Rovaniemi
Talvikoulutuskurssit		
Talvisodankäynnin peruskurssi	12. - 22.1.2016	Sodankylä
Lääkintä RUK talvikoulutuskurssi	22. - 25.2.2016	Sodankylä
Alueraivaamiset		
Tikkasenkari	25. - 30.7.2016	Rovaniemi
Pikku-Petsamo	8. - 13.8.2016	Ivalo
Ylisenvaara	22. - 31.8.2016	Sodankylä
Misi ja Venejärvi	19. - 28.9.2016	Rovaniemi

TAPAHTUMA	AIKA	PAIKKA
Harjoituksia		
Rovaniemen ilmatorjuntapatteriston peruskoulutuskauden jalkaväen taisteluharjoitus 116	25. - 29.1.2016	Rovaniemi
Rovaniemen ilmatorjuntapatteriston peruskoulutuskauden ampumarjoitus 116	7. - 12.2.2016	Sarriöjärvi
Lapin jääkäripataljoonan peruskoulutuskauden taisteluampumarjoitus 116	3. - 10.2.2016	Kyläjärvi
Paikallispuolustusharjoitus PAPU Pohjoinen 1	29.2. - 4.3.2016	Rovajärvi
Lapin jääkäripataljoonan erikoiskoulutuskauden kurssien taistelu- ja ampumarjoitus 116	14. - 18.3.2016	Kyläjärvi
Rovaniemen ilmatorjuntapatteriston taisteluharjoitus 1/2016	29.3. - 1.4.2016	Sarriöjärvi, Heinuvaara
Lapin jääkäripataljoonan taistelu- ja ampumarjoitus	13. - 22.4.2016	Sarriöjärvi
Jääkäriprikaatin taisteluharjoitus 116	3. - 7.5.2016	Kyläjärvi
Jääkäriprikaatin joukkueammunnat 116	23. - 27.5.2016	Rovajärvi
Alueellinen taisteluharjoitus ALTAH Pohjoinen 1	16. - 24.5.2016	Rovajärvi
Ilmapuolustusharjoitus IPH 1	17. - 26.5.2016	Lohtaja
Alueellinen yhtymäharjoitus ALYHTH Pohjoinen 1	3. - 10.6.2016	Vuosanka
Rovaniemen ilmatorjuntapatteriston peruskoulutuskauden jalkaväen taisteluharjoitus 216	25. - 29.7.2016	Rovaniemi
Rovajärven kenttätyöleiri	25.7. - 5.8.2016	Rovajärvi
Rovaniemen ilmatorjuntapatteriston peruskoulutuskauden ampumarjoitus 216	8. - 13.8.2016	Sarriöjärvi
Lapin jääkäripataljoonan peruskoulutuskauden taisteluampumarjoitus 216	8. - 15.8.2016	Kyläjärvi
Taisteluosaston kertausharjoitus	22. - 26.8.2016	Rovajärvi
Paikallispuolustusharjoitus PAPU Pohjoinen 2	5. - 9.9.2016	Rovajärvi
Lapin jääkäripataljoonan ryhmäammunnat 216	3. - 13.10.2016	Kyläjärvi
Rovaniemen ilmatorjuntapatteriston taisteluharjoitus 1/216	26. - 29.9.2016	Sarriöjärvi, Heinuvaara
Rovaniemen ilmatorjuntapatteriston taisteluharjoitus 2/216	17. - 21.10.2016	Sarriöjärvi, Heinuvaara
Lapin jääkäripataljoonan taisteluharjoitus 1/216	18. - 21.10.2016	Kyläjärvi
Lapin jääkäripataljoonan taisteluharjoitus 2/216	1. - 4.11.2016	Kyläjärvi
Jääkäriprikaatin taisteluharjoitus 216	7. - 11.11.2016	Kyläjärvi
Ilmapuolustusharjoitus IPH 2	15. - 24.11.2016	Lohtaja
Lapin jääkäripataljoonan erikoiskoulutuskauden kurssien taistelu- ja ampumarjoitus 116	12. - 16.9.2016	Kyläjärvi
Maavoimien vaikuttamisharjoitus	15. - 25.11.2016	Rovajärvi
Alueellinen yhtymäharjoitus ALYHTH Pohjoinen 1	28.11. - 2.12.2016	Sotinpuro
Jääkäriprikaatin joukkueammunnat 216	5. - 9.12.2016	Sarriöjärvi

Lapin tähtikunta

Sodankylä Lapin tähtikunta

Sodankylä on lähes 9 000 asukkaan vilkas, viihtyisä ja kehittyvä kuntakeskus - Lapin tähtikunta. Meillä pääset nauttimaan kauniista luonnosta ja kaupunkitasoisista palveluista. Virkeä kyläkuva ja kansainvälistyvä tunnelma houkuttelevat ihmisiä tänne ympäri maailman. Mielenkiintoisten työmahdollisuuksien lisäksi Sodankylästä löydät monenlaisia aktiviteetteja myös vapaa-ajallesi.

Tulevia tapahtumia 2016

**Makujen Lappi - Lappish Market event
Luostolla 11. - 13.3.**

Sotilaiden hiihdon SM-kisat

Kommattivaarassa 21. - 24.3.

Gold Rush Run Tankavaarassa 31.3. - 3.4.

Martin Pilkit Luostolla 8. - 9.4.

Sodankylän elokuvajuhlat 15. - 19.6.

Taigafestivaalit Tankavaarassa 8. - 10.7.

LuostoClassic -festivaali 11. - 14.8.

*Kunnan tapahtumakalenterista löydät
viimeisimmät tiedot tulevista tapahtumista:*

www.sodankyla.fi

Käyntikohteita Sodankylässä

Museo-Galleria Alariesto

Sodankylän kotiseutumuseo

Tankavaaran Kultakylä ja Kultamuseo

Urho Kekkosen kansallispuisto

Pyhä-Luoston kansallispuisto

*Matkailuneuvonnan nettisivuilta löydät
lisätietoa paikallisista käyntikohteista:*

www.visitsodankyla.fi

Tervetuloa viihtymään!

Lue lisää:

www.sodankyla.fi

www.visitsodankyla.fi

Löydät meidät myös Facebookista:

www.facebook.com/sodankylankunta

www.facebook.com/visitsodankyla

